

စာရေးဆရာ ကိုအောင်ဆန်း

(၁၉၁၅-၁၉၄၇)

မြန်မာ

မောင်စိမ်းနီ စုစည်းသည်

DESIGN : KHANT HINNA HEE

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ဇာတိ

မြေလတ်ဟု ခေါ်သော ဗမာပြည်၏ အပူပိုင်းရန်ဖြစ်သော မကွေးစီရ

င်စု၊ ယခု ရေနံချောင်းခရိုင်အတွင်း ပျဉ်းမနား။ ကျောက်ပန်းတောင်း ရထားလမ်းတစ်ဝက်ခန့်တွင် အပူပိုင်းဇုန် ကုန်းမြေပြင်များ ဖြစ်သော နှမ်း၊ ပဲနှင့် ၎င်းဆီအများ ထွက်၍ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် အတော် တွင် ကျယ်သော မြို့ကလေးတစ်မြို့ရှိလေသည် ။ မီးရထားဘူတာရုံ အနီးအနားတွင် မီးရထားဘက်မှ ဆောက်ထားသော အိမ်တန်းလျားများ နှင့် ပွဲစားကုန်သည် ဆိုင်များ အနည်းငယ်ရှိလေသည် ။ ဘူတာ၏ ဝဲယာပတ်လည်တို့တွင် မြေပဲ၊ နှမ်းခင်းတို့ ရှိလေသည် ။ ထိုယာခင်းများမှ ကျော်လွန်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ကြည့်လျှင် ရေးရေးထင်သော တောင်တန်းများကို နောက်ကခံကာ တောရကျောင်းနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်သူတို့ ၏ လိုဏ်ဂူများကို တွေ့နိုင်ပေသည် ။ ထိုဘူတာ၏ အနောက်မြောက်ယွန်း ကိုက် ၄၀၀ ခန့် အကွာတွင် ကား၊ မိုင်ဝက်ခန့်ကျယ်သော သဲချောင်းရိုးကမ်းစပ်ပေါ်၌ "ခပေါင်းကုန်း" (သို့မဟုတ်) နကျားထူးခေါ်သော အိမ်ခြေတစ်ရာခန့်ရှိ ရွာကလေးရှိလေသည် ။ ယင်းချောင်းဟု ခေါ်သော သဲချောင်းကြီး၏ တစ်ဖက်ကမ်း (အနောက်ဘက်ကမ်း)၌ ကား ယာခင်းလယ်ကွင်းပြင်များ နှင့် ဥယျာဉ်အချို့ကို တွေ့ရပေသည် ။ ထိုမှ လွန်လျှင် တောင်ကုန်းကျကျ နေရာတွင် အရှေ့ဘက်မှ တာမြောင်းခံထားသော အိမ်ခြေ ၂၀၀ ခန့်ရှိ ရွာတစ်ရွာရှိလေသည် ။ ထိုရွာ၏ အနောက် ကိုက် ၃၀၀ ခန့်တွင် အိမ်ခြေ ၁၀၀ ခန့်ရှိ ရွာတစ်ရွာရှိလေသည် ။ ရွာ၏ မြောက်ဘက်တွင် ကပ်လျက် (ရှေးလူကြီးများ ပြောသလို) လောကဓာတ် မြန်မာအထက်တန်းသင် ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း ရှိလေသည် ။ ထိုမှ ယာတစ်ခင်းအလွန်တွင် ငါးရက် တစ်ဈေးဖွင့်ရာ ဈေးဝိုင်းရှိလေသည် ။ ထိုမှ လွန်လျှင် ပုလိပ်ဂါတ်တန်းလျားများ ရှိသည် ။ ထိုအနီးတွင် စာတိုက်ရှိလေ၏။ ထိုစာတိုက်၏ အနောက်မြောက်စောင်းစောင်း မလှမ်းမကမ်းတွင် အိမ်ခြေ ၁၅၀ ခန့် ရွာတစ်ရွာ ရှိပြန်လေသည် ။ စာတိုက်၏ ရှေ့တည့်တည့် ပေတ

ရာလမ်းနှင့် မြေတလင်းပြောင်ပြောင်ကို ကျော်လွန်၍ ကိုက် ၁၀၀ခန့်အ ကွာတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းနှင့်ကပ်၍ မြို့အုပ်ရုံးရှိလေသည် ။ ထိုဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် ဆက်၍ ထောင့်မှန် (Right angle) ကျကာ ၁၅ ပေခန့်မြင့်သော အုတ်တံတိုင်းကြီး လေးဘက်လေးတန် ခြံရံလျက်၊ စေ တီငယ်များ အလယ်တွင် ရွှေရောင် တပြောင် ပြောင်တောက်နေသော စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူနှင့် သပ်ရပ်ခမ်းနားသော ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းကန်များ ရှိလေသည် ။ ထိုမှ မြောက် မလှမ်းမကမ်းတွင် ကား အိမ်ခြေ ၁၀၀ကျော်ရှိ ရွာတစ်ရွာ ရှိပြန်လေသည် ။ ထိုရွာများ အနက် ရွာ မကြီးသဖွယ် အိမ်ကောင်းအများ ဆုံးနှင့် ဆိုင်ကနား အတော်အတန်ရှိ၍ စာရေးစာချီ၊ မြို့အုပ်၊ ရှေ့နေ၊ ကုန်သည် များ နေကြသောရွာကား ဆိုခဲ့ပြီးသည့် သဲချောင်းကြီးအနောက်ဘက်ကမ်း တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တည်လျက်ရှိသော ရွာပင် ဖြစ်လေသည် ။ ထိုရွာကို နတ်မောက်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တောရွာဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ကြလေသည် ။ ထိုရွာကို သမိုင်းစာအရကား ပီဠိယက္ခမင်း တည်ထောင်သွားသည် ဟု ဆိုလေသ ည် ။ သို့သော် ကျွန်တော့်ဘေး မှတ်တမ်းအရကား၊ ပုဂံခေတ် အနော်ရ ထာမင်းစော အချိန်အခါလောက်တွင် ထိုရွာကို စတင် တည်ထောင်ခဲ့သ ည် ဟု မှတ်သားဖူးသည် ။ ထိုရွာ၏ မြောက်ဘက်စွန်း၌ တစ်ရွာလုံးရှိ အိမ်ဝိုင်းများ အနက် အကျယ်ဆုံးအိမ်ဝိုင်းကြီးထဲတွင် ဧရာမအိမ်ကြီး ရှိလေသည် ။ မူလက ဆင်တစ်ရပ်ခန့် ဝင်နိုင်အောင် မြင့်၍ အဆောင်ပေါင်းများစွာ ရှိသော်လည်း ၊ ထိုအခါကား အတောင် ရှစ်တောင်ခန့်မျှသာ ရှိတော့သည် ။ အိမ်အမြင့်မှာ လည်း သုံးပေခွဲမျှသာ ရှိတော့သည် ။ ထိုအိမ်ကြီးကား ရှေးဗမာမင်းလက်ထက်က နတ်မောက်မြို့ မြို့သူကြီးအိမ်ပင် ဖြစ်လေသည် ။ ယခုကား အိမ်မရှိတော့ပြီ၊ ထိုအိမ်နောက်ဖေးဆောင်ငယ်တွင် ကျွန်ုပ်အား ဖွားမြင်ခဲ့လေသည် ။ ကျွန်တော့်ကို မွေးဖွားစဉ်အခါ

က ကျွန်တော်တို့ နတ်မောက်သို့ မီးရထားလမ်း မပေါက်သေး။ သို့သော် ရည်ရွယ်ချက်ကား ထားပြီးဖြစ်လေသည် ။ ယခုအခါကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှ မြို့မဆန်ဘဲ တောရွာစုကြီး တစ်ရွာမျှသာ ဖြစ်လေသည် ။ နံနက် ည နေခင်းများ တွင် ခလောက်သံ တဒေါက်ဒေါက်၊ နေ့လယ်နေ့ခင်းများ တွင် ယက္ကန်းသံတချင်ချင်နှင့် ကြားရတုန်းပင် ရှိလေသည် ။

အချိန်ကား ၁၉၁၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလဖြစ်၍ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ ဒုတိယနှစ်ထဲမှာ ပင် ဖြစ်ပေသည် ။ ထိုအချိန် ထိုအခါကား ဂျာမနီသည် ရေငုပ်သင်္ဘောများ ဖြင့် ဗြိတိသျှရေတပ်တို့ အား အကြီးအကျယ် ဒုက္ခပေးနေသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်လေသည် ။ အနောက်စစ်မျက်နှာပြင်ဟု ခေါ်သော ပြင်သစ်နှင့် ဂျာမနီတို့ စစ်ခင်းရာ မျက်နှာမှာ ကားမဆူးရိယာနှင့် ဝါဇန်စု စစ်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားလျက် ရှိကြလေသည် ။ ထိုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၁၃ ရက်နေ့၊ ၁၂၇၆ ခု ၊ တပေါင်းလဆန်း တစ်ရက်၊ စနေနေ့နံနက် လင်းအားကြီးအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် လူပြည်ကို လူပြည်ကို ပဌမဆုံးရောက်ရှိလာ ခဲ့ရပေသည် ။ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၃ ရက်နေ့ကား

နာမည်ကျော် နက္ခဗေဒပညာရှင်ကြီး ကီရိ၏ ဟောပြောချက်အရ ဆိုလျှင် တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ အစိုးရ ထီးနန်းတို့ ကို ဖြိုဖျက်နိုင်စွမ်းသော သူများကို မွေးဖွားတတ်သောဇာတာဟု ဟောထားလေသည်။ ။ ထိုနေ့တွင် မွေးဖွားသော ကျွန်တော်မှာ သူပုန်လောင်းကလေးဖြစ်သည် ကို ထိုအခါက မည်သူမျှ ထူးထူးခြားခြား ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုခဲ့ကြချေ။ ကျွန်တော်မွေးဖွားသည် နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ ဇာတာနာမည်မှာ (ထိန်လင်း) ဖြစ်လေသည်။ ။ သို့သော် ကျွန်တော့်အထက်အစ်ကို ကိုအောင်သန်းနှင့် နာမည်လိုက်အောင် "အောင်ဆန်း"ဟု ခေါ်တွင် ခဲ့လေသည်။ ။ မွေးဖွားစဉ်က ကျွန်တော် မထူးဆန်းလှသော်လည်း ထိုင်နိုင် ထိုင်သော ကလေးဘဝမှ စ၍ ကျွန်တော်သည် ထူးခြားခဲ့သည်။ ။ ခွကျခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ။ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းက တော်တော်နဲ့ စကားမပြောတတ်ရကား၊ လူကြီးမိဘများမှာ ဆွံ့အ၍ ပင် နေသလားဟု စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခဲ့ရသည် ဟု သိရလေသည်။ ။ အနာအဖျားထူသည်။ ။ အစားကြူးသည်။ ။ အမဲသား၊ ငါး ကို အလွန်ကြိုက်သည်။ ။ ကျွန်တော်၏ မိခင် ဈေးဝယ်သွားရာ ရံဖန်ရံခါ ကျွန်တော့်ကို ချီ၍ သွားလေသည်။ ။ တစ်ခါသော် အမဲသားစိမ်းကို အတင်းလှ၍ စားမည်ပြုသည် ဟု ကျွန်တော့်မိခင်က ပြန်၍ ပြောသဖြင့် သိရပေသည်။ ။ လူရိုင်းဘဝက ကျွန်တော်လာသလားမသိ၊ ယနေ့အထိ လူရိုင်းသဘောမျိုး နေချင်သည့် စိတ်ထားများ ရှိသည်။ ။ ရံဖန်ရံခါ လူယဉ်ကျေးများ နှင့် အသားမကျ ခဲ့ချေ။ မျက်စိနောက် မြင်ပြင်းကတ်လာသည်။ ။ ထိုအခါ လူယဉ်ကျေးများ နှင့် ငါလူရိုင်းဟု ဇာတိခွဲပစ် ချင်သည့် စိတ်များ ရှိသည်။ ။ လူရိုင်းကား ကြမ်း၏။ ခက်ထန်၏။ သို့သော် ဖြူးဖြောင့်၏။ တည်ကြည်၏။ လွတ်လပ်၏။ ကျန်းမာ၏။ သန်စွမ်း၏။ ငါ့မြင်းငါစိုင်း ညောင်ကိုင်းရောက်ရောက် ဆိုသည် ကို ကျွန်တော်ကြိုက်၏။ ကျွန်တော်၏ စိတ်တွင် အင်မတန် စိုပြည် လတ်ဆတ်

သောဘဝဟု ယူဆသည် ။ ဗမာပြည်ရှိသည့်လူသည် လူရိုင်းမျိုးဘဝ
ရောက်ချင်ရောက်သွားပါစေ။ လွတ်လပ် ချမ်းသာစွာ ခေါင်းထောင်နေနိုင်
မည်ဆိုလျှင် မလွတ်လပ်သော လူ့ယဉ်ကျေးဘဝထက် ကျွန်တော် အ
ဆတစ်ရာကြိုက်သည် ။ နှစ်သက်သည် ။ စိမ်းလန်းစိုပြည်ကျယ်ပြန့်
သော လွင်ပြင်ရိုင်းပေါ်တွင် လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
မြူးထူး အော်ဟစ်လိုသည် ။

ငယ်ငယ်တုန်းက ကျွန်တော် အတီအမှုတ်၊ အကအခုန် အတော် ဝါ
သနာပါ၏။ အထူးသဖြင့် ဆိုင်းတီးအတော်ဝါသနာပါသည် ။ စားပွဲဖြစ်
စေ ခေါက်စရာတွေ့လျှင် အမြဲခေါက်လေ့ရှိရာ ကျွန်တော်၏ လက်မှာ
ယနေ့တိုင် အချိန်မှန် လက်ရည်ကွဲကျခဲ့လေသည် ။ သို့သော် ကျွန်တော်
အနည်းငယ် ကြီးပြင်းလာသည် နှင့် လူကြီးမိဘများက ကျွန်တော့်အား
အတီးအမှုတ်ဝါသနာကို ခွင့်မပြု၊ နဂိုက ဝါသနာမဟုတ်၍ လားမသိ။
ယခုစိတ်မျိုး ပျောက်သလောက်ရှိခဲ့သည် ။ ကျွန်တော်ကား ငယ်ငယ်က
လေးက ယနေ့တိုင် လူရော၊ စိတ်ရော ပျော့ပျောင်းသည် ဆိုသည့်အချက်
ကို သက်သက်နားမလည်ခဲ့၊ နားလည်ရန်လည်း မကြိုးစားခဲ့။
ကြိုးလည်း မကြိုးစားချင်။ ကျွန်တော်ကား စကားပြောလျှင် မဖွယ်ရာ မ
ယဉ်ကျေး။ အသက်ရှစ်နှစ်ထဲရောက်၍ ကျောင်းနေသည့်အချိန်၌ပင် ဘု
န်းကြီးကို ဘုန်းကြီးစကားနှင့် မလျှောက်တတ်၊ အမူအရာလည်း ကြမ်း
၏။ အလိုက်လည်း မသိ။ ညစ်လည်း ညစ်ပတ်၏။ ကိုယ့်စည်းကမ်းဟူ၍
လည်း တစ်ခုမျှမရှိ။ အသက် လေး၊ ငါး၊ ခြောက်နှစ်တိုင်အောင် ညအိပ်
ရာတွင် သေးပါ၏။ မီးဖိုကို ညည ရှိခိုး၍ "အရှင်စဖိုည၊ ကျွန်တော်မျိုးနေ
"ဟု ဆိုခဲ့ရသည် ကို အမှတ်ရသေးသည် ။ အသက် ဆယ့်ငါးနှစ်ထဲ ရော
က်သည့်အခါ၌ပင် အခြားအိမ်တစ်အိမ်၌ သေးပါဖူးသေးသည် ။ ထိုအခါ
၌ ကား ကျွန်တော်သည် ရေနံချောင်းမြို့

အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းမှာ ခြောက်တန်းအောင်၍ ခုနစ်တန်းအ
ဝင် ကျောင်း အပြန်ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုအကြီးဆုံးမှာ
လည်း ၎င်းနှစ်တွင် ဘီအက်-စီသင်္ချာ ဂုဏ်ထူးတန်းကို အောင်ခဲ့၍ ၊ ရေနံ
ချောင်း ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းတွင် မိမိကျောင်းဟောင်း ဖြစ်သည့်အတို
င်း ကျောင်းဆရာဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရန် ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပါလာခဲ့ပေ
သည် ။ ထိုအခါ ရေနံချောင်းမြို့သို့ နတ်မောက်မှ သွားသည့်နည်းမှာ
တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ရထားစီး၊ တောင်တွင်းကြီး မှ မိချောင်းရဲသို့ ကား
စီး၊ မိချောင်းရဲမှ ရေနံချောင်းသို့ သင်္ဘောစီးရလေသည် ။ ၂ ရက်ကြာ
လေသည် ။ နောက်၌ ကား ကျောင်းပန်းတောင်းမှ တစ်ဆင့် မီးရထား
တစ်တန်း၊ မော်တော်ကားတစ်တန်းသွား၍ ရေနံချောင်းသို့ နေ့ချင်းပေါ
က်လေသည် ။ ထိုနှစ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မကွေးမှ တစ်ဆင့် သွားကြသ
ည် ။ မကွေးမြို့တွင် အပျိုပေါက်စ ခပ်ချောချောမိန်းကလေးရှိသော အစ်
ကိုဖြစ်သူအိမ်တွင် တည်းခိုကြသည် ။ လူပျိုပေါက်စဖြစ်သော ကျွန်တော်
မှာ တစ်မိန်းတစ်ရံဆံအိမ်တွင် မနေတတ်၊ အထူး ရှက်တတ်သည် ။ မိန်း
ကလေးနှင့်ဆိုလျှင် သာ၍ ပင် ရှက်တတ်သည် ။ ထို့ကြောင့် ထိုည
အိပ်ခါနီး ရှက်လွန်း၍ သေးမပေါက်မိရာ၊ ညအိပ်သည့်အခါ မအောင့်နိုင်
တော့ဘဲ သေးပါကျလေသည် ။ ကျွန်တော်လည်း ပါပြီးမှ သိပေသည် ။
ဤမျှ ကျွန်တော်သည် မသိမ်မွေ့၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမများ ထဲတွင် ကျွန်
တော် အငယ်ဆုံး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အိမ် စံချိန်နှင့်ကြည့်
လျှင် ကျွန်တော် အလိုလိုက်ခံရဆုံး ဖြစ်၏။ အဆိုးဆုံးဟု လည်း အိမ်နား
နီးချင်းပါမက ရွာနီးနားချင်းများ ကပါ အသိအမှတ် အပြုခံရ၏။

ကျွန်တော်၏ အထက်အစ်ကို ကိုအောင်သန်းနှင့်ကျွန်တော်မှာ အသ
က် သုံးနှစ်ခွဲ လေးနှစ်မျှသာကွာ၏။ သူနှင့်ကျွန်တော်ကား ငယ်ငယ်က ရ
န်ဖြစ်ဘက် ဖြစ်၏ သူကား လက်မြန်၏။ ကျွန်တော်ကား အားကြီး၏။ မ

ချိန်မဆ လက်လွတ်စပယ် လုပ်တတ်သည် ။ သူကား နု၏။ မင်းသား ကျ
ချေသည် ။ ကျွန်တော်ကား ကြမ်း၏။ သူသည် အစားအသောက် အနေ
အထိုင်မှ စ၍ သပ်ရပ်၏။ အစားဆိုလည်း အစားတိုင်းမစား၊ စားသော
က်နေသည့်အခါ မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသွားလျှင် သူသည် မစားတော့ချေ။
ကျွန်တော်ကား ကျသွားသောအစာကို ဖုတ်ဖတ်ခါ၍ စားနိုင်လျှင် ကော
က်စား၏။ သူကား အဝတ်များကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်တတ်၏။ ကျွန်
တော်ကား မဝတ်တတ်။ မြန်မြန်ညစ်အောင် ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ဝတ်တ
တ်၏။ သူသည် မြေကြီးနှင့် ကြမ်းများ ပေါ်တွင် မည်သည့်အခါမျှ တုံး
လုံးမလဲ၊ ကျွန်တော်ကား ကြိမ်ဖန်များ စွာ လှဲဖူး၏။ သူကား ပါး၏။ လျ
င်သည် ။ ကျွန်တော်ကား ထူ၏။ အ၏။ ကျွန်တော်၏ မြို့ကား ရွာသာ
သာတောအရပ်ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ယခုထက်ပင် ကျွန်
တော်တို့ အရပ်မှာ တောကျ၏။ ထိုအခါက (ကလီဖာ) ခေါ် ဆံပင်ညှပ်
ကုလား တစ်ယောက်တလေသာ ရှိ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ၎င်းကလီဖာမှာ လက်
မလည်၊ ကျွန်တော်တို့ အား ခေါင်းတုံးရိတ်ရန် တစ်ခါတစ်ခါ ရိတ်တတ်
သည့် အိမ်နီးနားချင်းတို့ ကို ခိုင်းရလေသည် ။ တစ်ခါ တစ်ခါ ကျွန်တော့်
ဘခင်ကိုယ်တိုင် ရိတ်ပေးလေသည် ။ ကျွန်တော်၏ ဘခင်ကား ယခု ကွ
ယ်လွန်သည် မှာ ၁၅ နှစ် ကျော်လွန်လေပြီ။ ကျွန်တော်၏ ဘခင်သည်
ကျွန်တော်နှင့် အမူအရာမှာ အတော် ဆင်သည် ။ တစ်နေ့နေ၍ စကား
တစ်ခွန်း မပြော၊ မျက်နှာထားဆိုး၏။ ဆိုးရသည့်ထဲ
ကျောက်ပေါက်မများ လည်း ရှိ၏။ လောကွတ်မရှိ၊ ဟန်မရှိ၊ ဘာသိဘာ
သာ နေတတ်သည် ။ အကိုင် အတွယ်၊ အသွားအလာ၊ အမူအရာ ကြမ်း
တမ်း၏ ၊ ငြင်းမိလျှင် လျှော့မပေးတတ်။ သို့သော် စိတ်နှလုံးကား
အထူးဖြောင့်စင်း၏။ စကားတည်၏။ အပိုမပြော။ ထို့ကြောင့် ရှေ့နေစာ
မေးပွဲ ဝင်ထားသော်လည်း ရှေ့နေလိုက်၍ စားသည် ကို ကျွန်တော်တို့ မ

မှတ်မိ။ ယာလုပ်ကုန်ကူး ငွေချေး၍ သာ စီးပွား ဖြစ်၏။ စီးပွားဖြစ်ခြင်းမှာ လည်း ကျွန်တော်တို့ မိခင်၏ ဒိုးတူပေါင်ဖက် ကူ ညီမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည် ။ ကျွန်တော်တို့ အား အခြားသူတစ်ဦးက ခေါင်းရိတ်ပေးလျှင် အင်မတန် ညင်သာ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဘေဘေကား ဓားမထက်ထက်ကို ကောင်းကောင်း မသွေးဘဲ အတင်း တွန်းချ၍ ရိတ် ချ၏။ အထူးပင် ခေါင်းရေနာ၏။ ကျွန်တော်တို့ သည် ၎င်း ခေါင်းရိတ်မ ညှိအခါ ရွံ့၏။ တွန့်၏။ သို့သော် ခေါင်းရိတ်သည့်အခါတိုင်း ကျွန်တော့် အစ်ကိုကား အမြဲငို၏။ ငိုတိုင်း ခေါင်းပုတ်ခံရ၏။ ကျွန်တော်ကား မငို၊ ကျိတ်ခံ၏။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းပုတ်လွတ်သည် ။ ကျွန်တော်၏ အစ်ကို ကား စိတ်မြန်၏။ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို လေးယောက်ရှိသည့်အနက် ၊ ဒုတိယအစ်ကိုကြီး ကိုနေအောင်သာလျှင် စိတ်ရှည်၍ သိမ်မွေ့၏။ တစ် သက်ပတ်လုံး မည်သူနှင့်မျှ ရန်မဖြစ်ခဲ့ဖူးချေ။ ကျွန်တော်ကား စိတ်ရွတ် ၏။ ကျွန်တော့်အစ်ကို ကိုအောင်သန်းကား သူများ အကြောမခံ၊ သူက သာ ဦးအောင်ကြောခဲ့သည် ၊ ကျွန်တော်က သူများ အကြောခံရ၏။ မြှောက်လို့ မြှောက်မှန်းမသိ၊ ခြောက် လို့ ခြောက်မှန်းမသိ၊ ထုံပေပေအလွန်နိ င်၏။ တစ်ခါသော် ဆယ်မိုင်ခန့်အကွာ ရွာတစ်ရွာသို့ ကျွန်တော့် မိဘများ နှင့်လိုက်သွား၍ သူကြီးအိမ်တွင် တည်းခိုနေစဉ် ထိုရွာမှ ရွယ်တူလောက် ကလေး တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်အား မြှောက်၍ "ဗိုလ်ကြီး၊ ဗိုလ်ကြီး

" ဟု ခေါ်ရာ ကျွန်တော့်မှာ များစွာ သဘောကျကာ ထန်းလျက် အဖြူဆုပ်ကို ခေါ်တိုင်း၊ ခေါ်တိုင်း ပေးခဲ့လေသည် ။ ကျွန်တော်သည် လိမ်လည်လေ့မရှိ၊ မလိမ်တတ်၊ လိမ်မိခဲ့သော်လည်း ခဏချက်ချင်း ဖြောင့်ချက်ပေး၏။ ကျွန်တော်တို့ နေသည့် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဥပုသ်နေ့တိုင်းပိတ်၏။ သို့သော် ယောက်ျားကလေးများမှာ ဥပုသ်နေ့ပင်ဖြစ်သော်လည်း ကျောင်းသို့သွားရ၍ ရေခပ်၊ မြက်နုတ် လုပ်ရသည် ။

တစ်နေ့သော် နေ့ခင်းတွင် ကျောင်းသားများ အလုပ်မရှိ၍ "အလုပ်မရှိလျှင် အိပ်နေကြ။ မကစားကြနဲ့" ဟု ဘုန်းကြီးက အမိန့်ရှိလေသည်။ ။ အားလုံးကျောင်းသားများက "မအိပ်ချင်ဘူးလား" ဟု မေးသောအခါ မအိပ်ချင် ကြသော်လည်း အိပ်ချင်သည် ဟု ဘုန်းကြီးအလိုကျ လျှောက်ကြသည်။ ။ ကျွန်တော့်အား ဘုန်းကြီးက "အောင်ဆန်းကော မအိပ်ချင်ဘူးလား" ဟု အထူးတလည်မေးရာ ၊ ကျွန်တော်က "မအိပ်ချင်ပါ ဘုရား" ဟု ပြန်လျှောက်ရာ ဘုန်းကြီးကား ပြုံး၍ နေလေတော့သည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်က ချောင်တစ်ချောင်တွင် ကပ်၍ မှိုငြိတွေ ကာ စဉ်းစား၍ နေသော်လည်း နေတတ်သည်။ ။ ကလေးနှင့်မလိုက်

အများအားဖြင့်ကုန်ကြီးသည် ။ ကစားခုန်စား ဆိုလျှင် များ စွာမလေ့
ကျင့်။ သို့သော် ကစားသည့်အခါ ကြမ်းတမ်း၏။ ကြမ်းတမ်းသော က
စားနည်းမျိုးကိုမှ နှစ်သက်သည် ။ တွတ်ထိုးခြင်း၊ ကြည်းသားရိုက်ခြင်း
စသည် တို့ ကို ဝါသနာပါသည် ။ ခြင်းလုံးခတ်ခြင်းကိုကား မကြိုက်။ ရွရွ
ကလေး လုပ်ရသောအလုပ်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်နှင့် မဖြစ်။ အချုပ်ဆိုလျှင်
ကျွန်တော်၏ ကလေးဘဝမှာ ချီးမွမ်းစရာ အလွန်နည်း၏။ ညစ်ပတ်
ပေရေ လျှို့မော်ချောက်စောင်းကဲ့သို့ အဖု အထစ် အပြစ်အနာအဆာ
များ သည် ။ စိမ်းလန်း စိုပြည် ညီညာသော မြက်ခင်းသဖွယ် မွချင်စရာမ
ဟုတ်ပေ။ အသက်ဆယ်နှစ်ခန့်အထိ အနာရောဂါ ကင်းသည် ဟု ဤ မရှိ။
သေလုမတတ် အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဝဲနာအကြီးအကျယ် စိုခဲ့ဖူး၏။
ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် ဘယ်တော့များမှ ငါကျန်းကျန်းမာမာ အမြဲနေ
ရပါမည်နည်းဟု တမ်းတမိသည် ။ ကျွန်တော်သည် ထိုကလေးဘဝတွင်
ပင် သူပုန်စိတ်ထား ရှိလေသည် ။ အကြံကြီးသူ ဖြစ်လေ၏။ ဗမာပြည်
အား အင်္ဂလိပ်လက်မှ ပြန်ရရန် သူပုန်ထနည်းအမျိုးမျိုး စဉ်းစားခဲ့ဖူး
လေသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း ဟုတ်တိပတ်တိ စိတ်ကူး၏။ တစ်ခါတ
စ်ခါလည်း ပြဒါးရှင်လုံး စသည် များကို ရှာဖွေလိုသောစိတ်များ ပေါ်ပေါ
က်၏။ ပြဒါးရှင်လုံးစသော အစွမ်းအားဖြင့် ဗမာပြည်ကို ကယ်တင်လို၏
။ ကျွန်တော် ရန်မဖြစ်တတ်၊ သို့သော် ကျွန်တော်သည် သတ္တိထူးချွန်သ
ည် ဟု မဆိုနိုင်၊ ငယ်ငယ်က တစ္ဆေအလွန် ကြောက်တတ်သည် ။ ရန်ဖြစ်
ခဲ့၏။ ကျွန်တော့်အစ်ကို ဦးအောင်သန်းကား ခဏခဏ ရန် ဖြစ်၏။ ဦး
အောင်ရိုက်နှက်၍ အိမ်ပြေးလာခဲ့၏။ သို့နှင့် မကြာမကြာ အတိုင်ခံရ၍
မိဘများ အရိုက်ခံရ၏။ ကျွန်တော်ကား ဤကဲ့သို့ မဖြစ်ဖူး။ ရန်တစ်ခါ
သာ အကြီးအကျယ်ဖြစ်ဖူးသည် ။ ထိုအခါ လူချင်းလည်း ထိုးသတ်ပုတ်ခ
တ်စဉ်က ကျွန်တော်က နိုင်၏။ လူချင်း ဖျန်ဖြေသည့်အခါ

မရှောင်မတိမ်း ထုံပေပေနေသဖြင့် ခုံဖိနပ်နှင့် အပေါက်ခံရ၍ ခေါင်းပေါက်ဖူး၏။ ထိုအခါမှ ကျွန်တော်၏ ရန်ဖြစ်ဖက်ကို လိုက်လေရာ ခေါင်းမူး၍ မမီ၊ ထိုးလိုက်သည့်အချိန်ထိကား သတ္တိကောင်းပါ၏။ ခေါင်းမူးလာ၍ ခေါင်းစမ်းကြည့်မှ သွေးတွေ မြင်သဖြင့် ခေါင်းပေါက်မှန်းသိသောအခါ ကျွန်တော်ငိုလေတော့သည် ။ သတ္တိ ခေသွားလေတော့သည် ။ ရွယ်တူက လေးချင်းများ ပေါ်တွင် တစ်ခါတလေ အနိုင်ကျင့်ချင်သည့် စိတ်ကား ရှိလေသည် ။ တစ်ခါ တွင် ကား ဘုန်းကြီးကျောင်းနေစဉ် နဘူးသားများကို ကြက်တောင်စိုက်၍ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားနေရင်းမှ ကျောင်းသားနှစ်ယောက်ရန်ဖြစ်ရာ ကျောင်းသားတစ်ယောက် ထိပ်ပေါက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိပ်ပေါက်ခံရသော ကျောင်းသားမိဘများက ဘုန်းကြီးအား လာရောက်တိုင်တန်းရာ၊ ဘုန်းကြီးက ဤကစားနည်းမျိုးကို အားလုံးကျောင်းသားများ လည်း ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှ သော်လည်းကောင်း၊ အပြင်မှာ သော်လည်းကောင်း မကစားရဟု ပညတ်ရလေသည် ။ ထိုပညတ်ချက်ကို ကျွန်တော်နှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲများက သဘောမကျသဖြင့်၊ အာဏာဖီဆန်ကာ ရွာထဲတွင် ကစားကြလေသည် ။ ကျွန်တော်တို့ ကစားနေသည် ကို အခြားကျောင်းသားတစ်ဦးနှစ်ဦးက မြင်သဖြင့် ဘုန်းကြီးအား သွားရောက် တိုင်တန်းသောအခါ ဘုန်းကြီးက ကျွန်တော့်မိခင်နှင့် ဦးလေးများကိုခေါ်၍ ၎င်းတို့ ရှေ့တွင် ပင် ကျွန်တော်တို့ အား ပြင်းထန်စွာ ရိုက်နှက်လေတော့၏။ ကျွန်တော့်မှာ ပဌမ ကြိတ်မှိတ်၍ ခံသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် သတ္တိမကောင်းနိုင်တော့ဘဲ ငိုလေတော့သည် ။ ကျွန်တော်သည် ထိုသို့ သွားရောက်တိုင်တန်းသူ ကျောင်းသားကို ယနေ့တိုင် အခဲမကျေချင်လှ၊ ဤကဲ့သို့ အလုပ်ပို မေတ္တာရိ မျက်နှာလို မျက်နှာရ အထက်လူကြီးအား တိုင်ခြင်းတောခြင်းကို ငယ်ငယ်ကလေးကစ၍ ယနေ့တိုင် ကျွန်တော် အထူးစက်ဆုပ်လှသည် ။ ယခုခေတ်သစ်ကျောင်းများ

တွင် ကျောင်းသားများအား ဤအကျင့်မျိုးကို အားမပေးဘဲ ဖျောက်ဖျက်
စေသင့်ပေသည်။ ။ ဤအကျင့်မျိုးကား အကျင့်ယုတ် ဖြစ်လေသည်။ ။ ကျွန်
တော်တို့ မိဘကား ပစ္စည်းဥစ္စာ အတော်အတန်ရှိ၏။ ကြွေးရှင်
မြေရှင်ဖြစ်ရာ ဆင်းရဲသားများ နှင့် အများ အပြား ဆက်ဆံရလေသည်။ ။
ကျွန်တော်တို့ မိခင်မှာ ဓနရှင်ကလေး အတန်းအစားထဲတွင် သမာသမ
တ်ရှိ၍ စိတ်ကောင်းရှိလေသည်။ ။

သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း ရံဖန်ရံခါ ဆင်းရဲသားများက ကြွေးများ မဆပ်
နိုင်၍ ကြိမ်းမောင်းသော အခါ ကျွန်တော် အထူးပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ
သည်။ ။ ထိုအခါက ကျွန်တော်ကား ငွေတိုးကြီးစနစ်ဆိုးရွားပုံကို မျက်ဝါး
ထင်ထင် တွေ့ခဲ့ရလေသည်။ ။ များ စွာသော ဆင်းရဲသားတို့ မှာ ကြွေးတ
စ်ခါယူမိလျှင် ကျေနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ ဤစနစ်ကို ယခုခေတ်သ
စ်တွင် အလျင်အမြန် ပြင်ဆင်သင့်သည်။ ။ ၎င်းပြင် ယခုလက်ရှိ ဆင်းရဲ
သား ကြွေးမြီများကို အားလုံးလျှော့ပစ်ရန် သင့်လေသည်။ ။ ထိုကြွေးများ
မှာ အတိုး၏ အညွန့်ကြွေးများ သာ ရှိတော့မည်မှာ ကျွန်တော် ယုံမှားသံ
သယ မရှိပေ။ ကျွန်တော်ကား ကြွားရမည်ဆိုလျှင် မျိုးကြီးဆွေကြီးမှ
ပေါက်ပွားသူ ဖြစ်သည်။ ။ (ဂျင်ဂျစ်ခန်) အမှူးရှိသော တရုတ်တို့ ဝင်ရောက်
နှောင့်ယှက်သောအခါတွင် နိုင်ငံခြားသား တို့ ၏ လက်အောက်တွင်
မနေလို၍ လွတ်ရာကျွတ်ရာ ယခု ကျွန်တော်မွေးဖွားရာဒေသသို့
စုန်ဆင်းခဲ့ လေသည် ဟု ဦးလေးတစ်ယောက်က ပြောပြဖူးလေသည်။ ။
အလောင်းဘုရား တတိယနိုင်ငံတော် ထူထောင်စဉ်အခါက
တိုင်းပြည်မှာ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်၍ နေရာ၊ ရွှေဘိုမြို့မှ ဦးအောင်ဇေယျထံ၍ ကျွ
န်တော်တို့ အဆက်အနွယ် ပင်းမင်းကြီးဦးမြ (ဘွဲ့မည် ကောင်းကောင်း
မမှတ်မိ) ဆိုသူမှာ လည်း မိမိနယ်ကို အုပ်စီးခေါင်းဆောင်၍
ဗမာ့ထီးနန်းထူထောင်ရန် ကြံစည်လေသည်။ ။ နောက်မှ အလောင်းဘု

ရား၏ အကြောင်း ကြားသဖြင့် လူများ စေလွှတ်စုံစမ်းစေ၍ အလောင်း ဘုရား၏ ဘုန်း လက်ရုံးအကြောင်း ကြားသိသည့်အခါ အလောင်းဘုရား ထံဝင်ရောက်၍ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း အမှုထမ်း လေသည် ဟု လည်း မှတ် သားရဖူးသည် ။

မင်းတုန်းဘုရင်လက်ထက်တွင် သက်တော်ရှည်အမတ်ဖြစ်သော ခမ်းပတ်မင်းကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့ ၏ မျိုးနွယ်ပင် ဖြစ်သည် ဟု ကြားဖူး သည် ။ မင်းတုန်းဘုရင်၏ သမားတော်တစ်ဦး (လူမည်မှာ ဦးကျော်ဇံ ဖြစ်လေသည် ။ ဘွဲ့ကိုကားမသိ) မှာ လည်း ကျွန်တော်တို့ အမျိုးအဆွေပင် ဖြစ်လေသည် ။ စုံနဲ့သာမြိုင်ရေးသော ဆရာကြော့မှာ ဦးကျော်ဇံ၏ မြေး ပင်တည်း။ ရှင်အဂ္ဂသမာဓိမှာ လည်း ကျွန်တော်တို့ အမျိုးဟု ပင် သိရသ သည် ။ ကျွန်တော်တို့ ဘေးမှာ နတ်မောက်မြို့သူကြီး ဖြစ်လေသည် ။ စာတတ်သည် ၊ ဉာဏ်ထက်သည် ။ လက်မြောက်သည် ၊ စိတ်ထက်သည် ဟူ၍ ကြားဖူးလေသည် ။ မိမိအထက်မြို့ဝန်နှင့် မတည့်၍ အလုပ်ပြုတ်သဖြင့် မန္တလေး ရွှေမြို့တော်သို့ တက်၍ အရာခံနေဆဲ အနိစ္စရောက်သည် ဟု တစ်ခါက ပုရပိုက်မှတ်တမ်းတွင် ဖတ်ရဖူးသည် ။

(စကားအလျဉ်းသင့်၍ ရေးရဦးမည်၊ ရှေးကလည်း ဒိုင်ယာရီခေါ် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ရှိလေသည် ။ အခေါ်အဝေါ်ကိုကား မေ့သွားလေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ (ဘေး) အိမ်ကြီးတွင် တွေ့ဖူးသော ပုရပိုက်များ တွင် ကျွန်တော်တို့ ဘေး နေ့စဉ် ဘာလုပ်သည် ၊ ဘယ်သွားသည် စသည် ကို မှတ်သားချက် များ တွေ့ရလေသည် ။) ကျွန်တော်တို့ ဘေးတွင် ညီနှစ်ယောက်ရှိသည် ဟု သိရသည် ။ အစ်ကိုကြီးမှာ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းအုပ် ဖြစ်သည် ဟု သိရသည် ။ ညီအငယ် တစ်ယောက်မှာ တလုပ်မြို့ဝန်ဦးဘွား ယူခေါ်၏။ မြင်ကွန်း- မြင်းခုန်တိုင်တို့ ၏ ငယ်ဆရာဖြစ်သည် ။ ၎င်းမင်းသားများ အထွင် မြင်ကွန်း မင်းသားတို့ အတွက် ဓားပြတိုက်၍ ငွေရှာပေးရလေ

သည် ။ ထိုအချက်ကို နေပြည်တော်က သိလေ၍ ဦးဘွားယူ ရာထူးမှ ကျ
လေသည် ။ ကျွန်ယုံ၍ သစ္စာကြီးမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊
အမှုမထင်ရှား၍ လည်းကောင်း၊ မင်းတုန်းမင်းကဲ့သို့ သိမ်မွေ့သောမင်း
လက်ထက်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း အသက်ချမ်းသာ ရလေသည် ။

စာရေးဆရာ
ကိုအောင်ဆန်း၏
အမှတ်တရ၊ အတတ်ပညာ

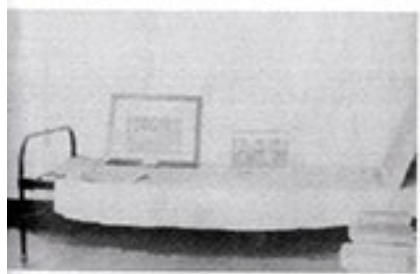
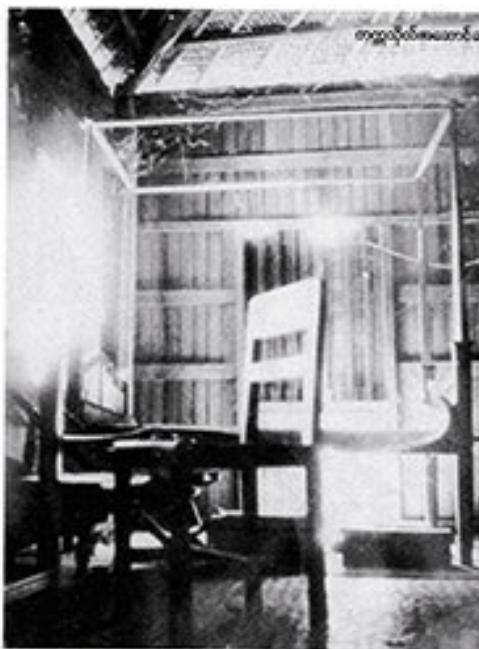
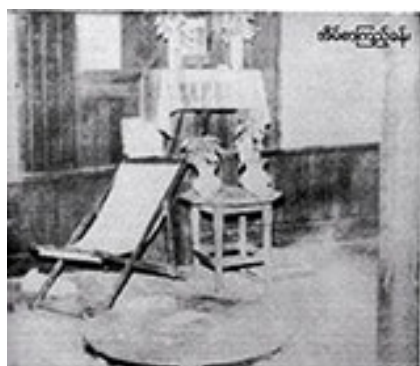

မင်းလားတို့ကလေးများသိသည့်အတိုင်း၊ မင်းမင်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊
မင်းလားတို့ကလေးများသိသည့်အတိုင်း၊ မင်းမင်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊
မင်းလားတို့ကလေးများသိသည့်အတိုင်း၊ မင်းမင်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊
မင်းလားတို့ကလေးများသိသည့်အတိုင်း၊ မင်းမင်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊
မင်းလားတို့ကလေးများသိသည့်အတိုင်း၊ မင်းမင်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊ နန်းနန်း၊

ကိုးကားသောစာတမ်း

University of Rangoon

Bachelor of Arts

This is to certify that

Aung San

has been admitted to the degree of Bachelor of Arts in
this University.

Rangoon.

The 13th July 1940

Vice-Chancellor

ပိုက်ဆံရောင်းချရန်ရောက်လာသော "ဟိုင်လီ" သင်္ဘော

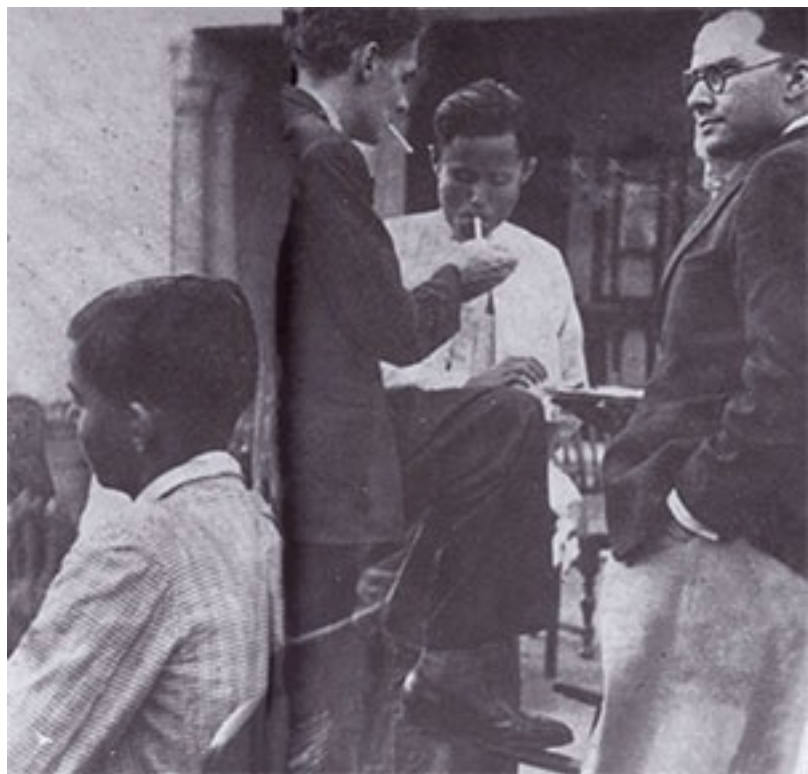

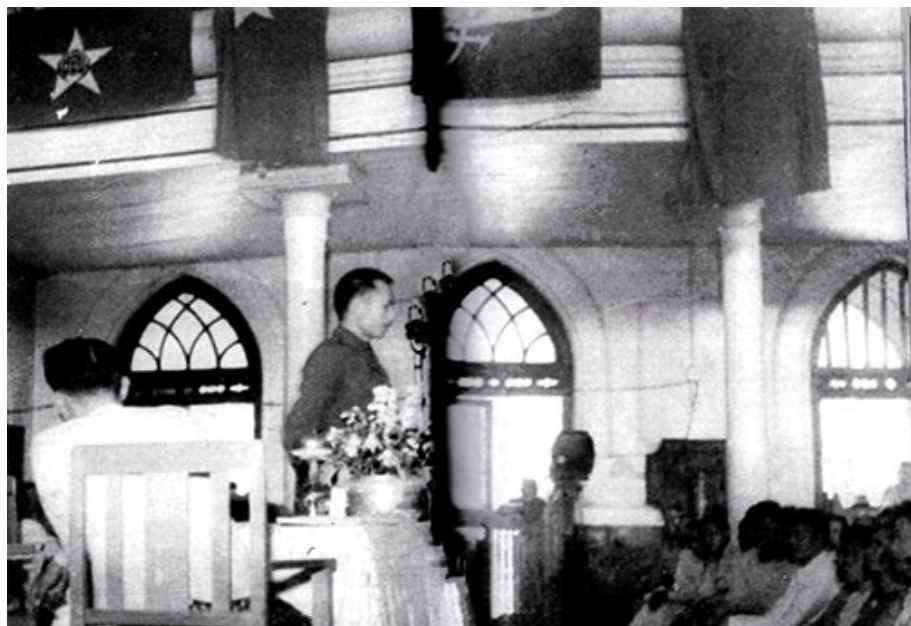

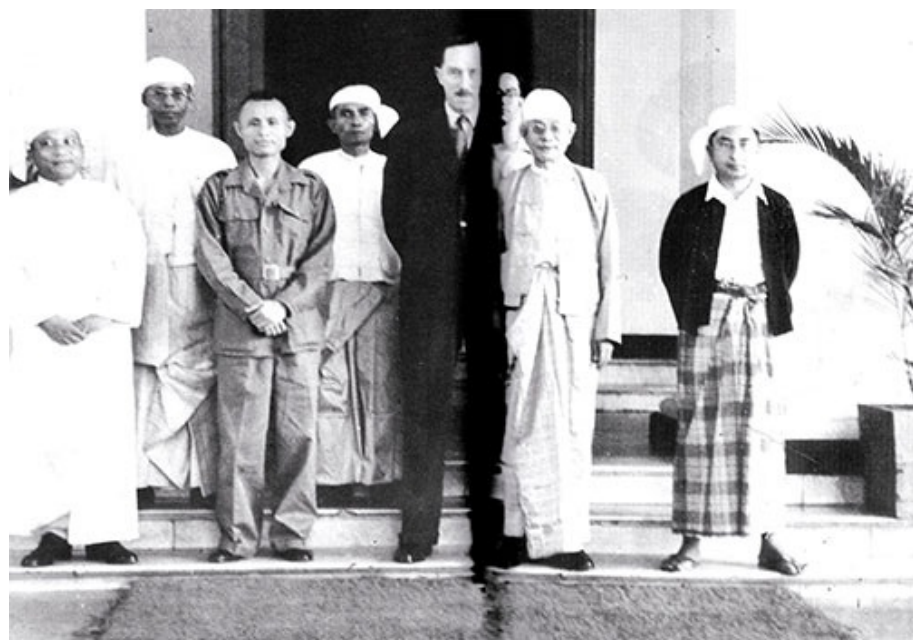

မင်္ဂလာဆောင်စာပို့

တိတ်ကြားစာ

မင်္ဂလာဆောင်စာပို့

တိတ်ကြားစာ

မင်္ဂလာဆောင်စာပို့

တိတ်ကြားစာ

မင်္ဂလာဆောင်စာပို့

တိတ်ကြားစာ

မင်္ဂလာဆောင်စာပို့

တိတ်ကြားစာ

မင်္ဂလာဆောင်စာပို့

တိတ်ကြားစာ

မင်္ဂလာဆောင်စာပို့

စိုင်းခွင်စာတင်ဆန်း၊ ငြိတ်လှဲတော်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရှိစဉ် မန္တလေးစာတင်ဆက်ပွဲ...

Executive Council of
of H.C. the Governor

৩২৮

१६. १: ३५६ ८८

Eng

နိုင်ငံလွှတ်တော်သို့
 လာရောက်ကွယ်လေ့တော်တော်လှိုင် (၂) ကွင်း
 မိန့်ခွန်းပြောကြားစဉ်

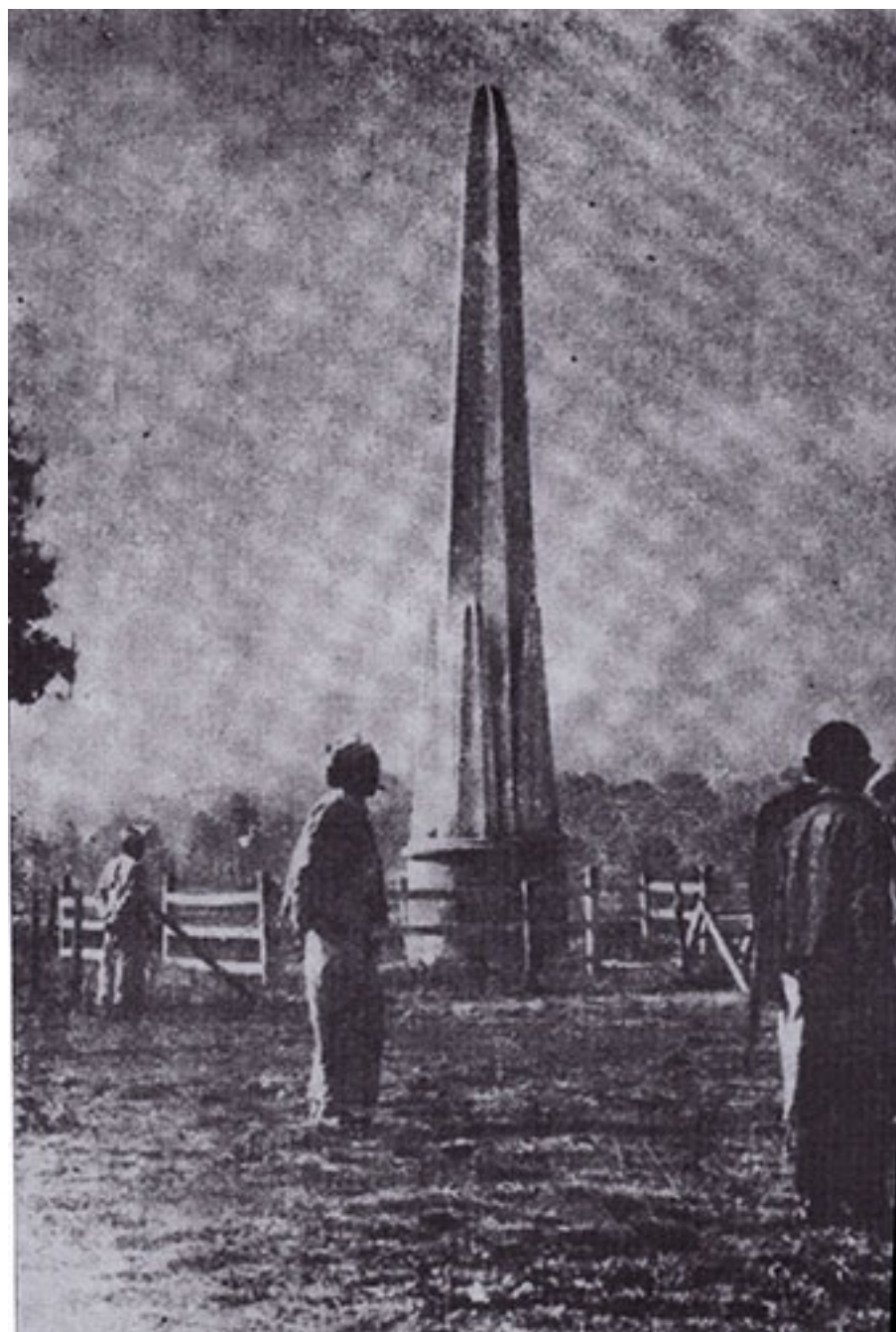

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်
(ဝဲဘက်)
ဦးစာဝင်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
ဝင်းစုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဝင်းစု

အောင်ဆန်းအောင်ဆန်း
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ဦးစာဝင်း

THE GOODWILL MISSION FROM THE KARENNI
STATES — APRIL 30, 1946

Front Row :L-R : Saw Thein : Sin Lawl : Saw Shwe : U Sein : Bogyoke Aung San : U A. Mya Lay : U Ba Pe : Thai Ba Han : Saw Zena : U Mya (Henthada)

Mid. Row :L-R : Thakin Wa Tin : U Lwiz : Saw Weekhawaa : U Ba Gyan : U Tin (Myanma Alin) : Mahn Ba Khaing : Thakin Thun Tun : U Tin (Myanaung) : U Ba Thauang : U Pe Kin : Thakin Chit

Last Row : U Kyaw Myint : U Aung Win : U Ba Saing : U Aung Zan Wai : U Nyein : U Thein Aung : Saw Ba U Gyi - President, KNU : Bo Tun Hla : Saw Khalu Lai : U Tin Maung.

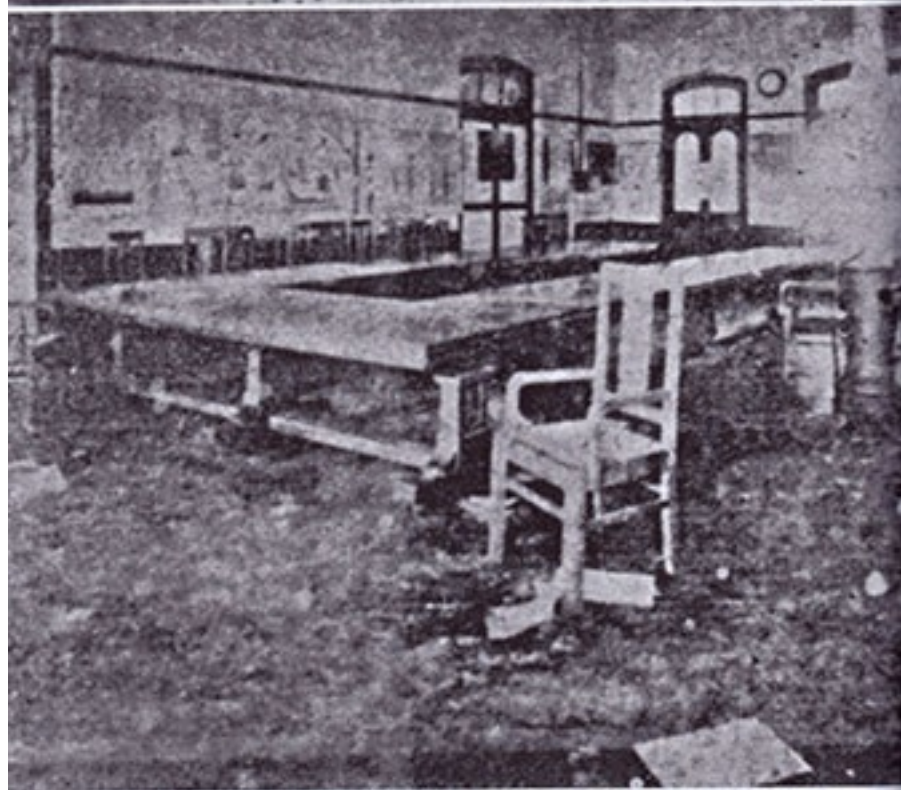

သစ်ပုဒ်လေးတစ်ပုဒ်
အသစ်လေးတစ်ပုဒ်...

အသစ်လေးတစ်ပုဒ်
အသစ်လေးတစ်ပုဒ်...

မိုးဝင်းမြိုင်ကစားသော ဗိုလ်ချုပ်ချုပ်

ဗိုလ်ချုပ်စောဘင်ဆန်း နေထိုင်ခဲ့သောအိမ်
(ယခုဗိုလ်ချုပ်ပြတိုက်)

Enemy Turned Friend

by Saw San Po Thin

I took a leading part on the Karen side in the racial incidents of 1942. We were therefore the enemies of the Burma Independence Army, commanded by General Aung San.

But Aung San had a natural flair for turning bitter enemies into stout friends. I found that out for myself when I emerged to explore Rangoon after the declaration of 'independence' in August, 1943. I was curious to meet Aung San and called on some Thakins, and Thakin Than Tun, who introduced me to him. I told him that I fought on the Karen side during the incident and was an enemy. General Aung San smiled and said that a brave enemy was a good friend.

I had been warned by my own people before I left for Rangoon that the BIA and the Burmese would kill me. On the contrary I found the reception warm and sincere, and my doubts and suspicions quickly vanished. Bogyoke Aung San invited me to join the Army and work with him and his colleagues to restore and strengthen

Karen-Burmese friendship. I joined, but told him that Saw Kya Doe was more of a military leader than I, and Bogyoke asked me to try to get him to come in too. Saw Kya Doe was hesitant at first and I had to almost drag him out to meet Bogyoke. The meeting convinced Saw Kya Doe of Bogyoke's sincerity and he joined too.

A Karean battalion was formed, and Bogyoke personally saw to it that the Karen boys were made to feel at home and treated well, in fact, better than the Burmese boys,. We all worked together to restore Karen-Burmese friendship and achieved slow but substantial success.

Bogyoke not only made a friend out of me – a former enemy – he converted me into a loyal follower too. He had a magnetic personality and one could not help following him. When the elections for the Constituent Assembly were held, many of our Karen friend planned to boycott them. I went to Bogyoke and asked for his advice and he told me must decide whether as a leader I would lead, guided by my own deep convictions, or follow other people. I came away all their arguments, nor my beloved wife even with her threat of divorce, could shake me in my decision.

(From a speech in the Constituent Assembly, the 29th July, 1947)

Comrades

We have come here today as delegates of the nation to join in this momentous assembly. It is meet that we have gathered like this, for this is the one infallible way that mankind in its pristine wisdom has taken to itself for the solution of any question before it ever since the days of ancient tribal assemblies. It is also appropriate and indeed auspicious that we have assembled ourselves at a place hallowed in our history. Here, on this height, under whose shadow we are meeting, stands the majestic Shwedagon Pagoda which is the standing monument of our nation's labour of love, the shrine and refuge of our nation's deathless hopes and boundless inspirations, the gigantic feat of human creation chiseled out of hoary legion, reflecting, in its golden beauty, mortal man's tireless striving after the infinite and the absolute. Here, before us, lies the rolling health; over its expanse, several years ago, great events rumbled loud and long, and scarred its face not too gently at times and made it what it has been to this day – a consecrated land revered by our nation. Here, great men of our history came in days of yore and offered to dedicate themselves to the service of the nation. Here, in short, our history might be said to have germinated as it had other noted region of our country, Tagaung, and had, phoenix-like, resurrections several times again!

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး ပြဿနာများ

(၁၉၄၆-ခု ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက် ဖဆပလ ပထမကွန်ဂရက်တွင်
ပြောကြားသော ဥက္ကဋ္ဌ မိန့်ခွန်း)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

ဘားမားချဲလင်းချ်စာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍

အောက်ပါကူးယူဖော်ပြထားသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စာမှာ ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်၊ ရွှေတိဂုံဘုရားအလယ်ပစ္စယံတွင် ကျင်းပသော ဖဆပလ ပထမကွန်ဂရက်တွင် ပြောကြားသော ဗိုလ်ချုပ်၏ မိန့်ခွန်းဖြစ်ပါသည်။ ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ့မိန့်ခွန်းများကို အင်္ဂလိပ်လို ရေးသားခဲ့သည် ချည်း ဖြစ်သည်။ ။ ထိုမိန့်ခွန်းများကို ၁၉၄၆ ခုနှစ်ကပင် Burma's Challenge by Aung San ဆိုပြီး စာအုပ် ထုတ်ဝေကာ ကျော်ကြားထင်ရှားခဲ့သည်။ ။

ထို‘ဘားမားချဲလင်းချ်’ စာအုပ်ကို ၁၉၆၈ မတ်လတွင် တစ်သက်တာ စာပေတိုက်မှ ပြန်လည် ထုတ်ဝေပြီး အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ထွက်ရှိခဲ့၏။ ဗိုလ်ချုပ် ရေးသားခဲ့သော အင်္ဂလိပ် ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့သူမှာ (ဦး) မြစိန် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထို‘ဘားမားချဲလင်းချ်’ စာအုပ်တွင် ‘တော်လှန်ရေး’ (The Resistance Movement) ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး ပြဿနာများ (Problems for Buema’s Freedom)၊ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စနစ်အား ဝေဖန်ရေး (Critique on British-Imperialism) အိန္ဒိယပြည်အား ကြိုဆိုပါ၏ (Welcome- India) အခြေအနေနှင့် လုပ်ငန်းစဉ် (The situation and tasks) အင်္ဂလိပ်မြန်မာကပြားများ သို့ (An address to the anglo-burmans) စသော မိန့်ခွန်း ၆ ပုဒ် ပါဝင်ပါသည်။ ။

ယခုဖော်ပြလိုသော မိန့်ခွန်းစာမှာ ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့ ဖဆပလ ပထမကွန်ဂရက်တွင် ပြောကြားသော ‘ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးပြဿနာများ’ (Problems for Burma’s Freedom) ခေါင်းစီးပါ မိန့်ခွန်းစာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မူရင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် စာသား အနည်းငယ်ကိုလည်း ဖော်ပြပေးထားပါသည်။ ။

(၁)

ရဲဘော်တို့ ...

ကျွန်တော်တို့ ဟာ ယနေ့တိုင်းပြည်ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများ
အဖြစ် အရေးကြီးသော ဤအစည်းအဝေးကြီးသို့
စုဝေးရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ယခုလို အစည်းအ
ဝေး တိုင်ပင်လိုကြခြင်းမှာ ရှေးပဝေသဏီ လူမျိုးလိုက်လွှတ်တော်များ
ကျင်းပခဲ့သည့် ခေတ်မှ စ၍ တွေ့ကြုံရသော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်း
ရေးတွင် ဤသို့ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြခြင်း နည်းသာလျှင် အမှန်ကန်ဆုံး

သော နည်းဖြစ်သည် ဟု လူသားတစ်ရပ်လုံး၏ အသိဉာဏ်နှင့် ယူဆသတ်မှတ်ခဲ့ ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် ရာဇဝင်ထင်ရှားသည့် ဤနေရာတွင် စုဝေးမိကြခြင်း မှာ လည်း လျော်ကန်သင့်မြတ်ရုံမျှမက ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံလှပါပေသည်။ ။ ယခု ကျွန်တော်တို့ စုဝေးရောက်ရှိနေကြတဲ့ ကုန်းပေါ်တွင် တင့်တယ်တော်မူလှသော ရွှေတိဂုံစေတီတော် မြတ်ကြီး ရပ်တည်တော်မူနေသည် ဖြစ်ရာ ဤစေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတော်၏ မေတ္တာဓာတ်ကို မော်ကွန်းတင်ထားခြင်းဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အဆုံးမရှိသော မျှော်လင့်ချက်များ နှင့် အတိုင်းအဆမရှိသော ရည်မှန်းချက်များကို မွမ်းမံခိုအောင်းရာဖြစ်ပြီးလျှင် ရှေးပဝေသဏီက လူတည်ဆောက်မှု၏ ပကတိစွမ်းအားလည်း ဖြစ်၍ လူသားတို့ ၏ အနန္တကြိုးပမ်းမှု ကိုလည်း ရွှေအဆင်းဖြင့် တင့်တယ်စွာ သရုပ်ဆောင်နေပါသည်။ ။ ယခု ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ မှောက်ရှိ မြေအပြင်မှာ လည်း ကုန်လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာက ကြီးမားသော ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာဖြစ်ပြီး ပြင်းထန်သော အမာရွတ်များ ဖြင့်ပြီးသည့် လေးစားအပ်သော မွန်မြတ်ရာ မြေအပြင်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ။ ဤနေရာသို့ပင် လွန်လေပြီးသော ခေါင်းဆောင်များ ရောက်ရှိခဲ့ကြပြီး နိုင်ငံတော်အကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ရန် သစ္စာဆိုခဲ့ကြပေသည်။ ။ ဤနေရာ၌ပင်လျှင် တကောင်း စသော အခြားဌာနများကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ သမိုင်းစတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီး အကြိမ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ နိုင်ငံတော်ကို ပြန်လည်ထူတောင်ခဲ့ရာ ဖြစ်ပေသည်။ ။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး စတင်တည်ဆောက်ခဲ့သည် မှ အစ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ၏ ကာလ တစ်လျှောက်လုံး၏ ရာဇဝင်ကားချပ်များ ဖုံးလွှမ်းထားသည့် မြင့်မြတ်သောနေရာ၌ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိလာကြချိန်တွင် မညှိုးမနွမ်းနိုင်သော သတိရချက်များ ပြန်လည် ပေါ်ပေါက် လာခဲ့ကြ

ရပေသည်။ သမိုင်း၏ မရပ်မနားသော လမ်းကြောင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် ထောင်ပေါင်း မြောက်မြားလှစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်များ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမိုင်း၏ စေ့ခိုင်းချက်အရ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြရသည့် သူရဲကောင်းကြီးတို့ ၏ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော ရဲစွမ်းသတ္တိတို့ နှင့် မှတ်တမ်း မကျန်ခဲ့တော့သော စွန့်လွှတ်မှုတို့ ကို လည်းကောင်း၊ သူတို့ ၏ အဖိုးအထိုက်တန်ဆုံးဖြစ်သည့် အမွေ အနှစ်အဖြစ် ကျန်ခဲ့သည့် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး စိတ်ဓာတ်တို့ ကိုလည်းကောင်း ပြန်ပြောင်း သတိရမိကြပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဟာ ဤကျဆုံးလေပြီးသူများကို အရိုအသေ အလေးပြုကြ၍ ကျွန်တော်တို့ သည် လည်း ကျွန်တော်တို့ ခေတ်တွင် သူတို့ ၏ အဆင့်ကိုမီအောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ် ပါမည်၊ သူတို့ ၏ အမွေကို ဆက်ခံသူများ အဖြစ် ထိုက်တန်မှုရှိအောင် စွမ်းဆောင်ပါမည်ဟု သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြရပါမည်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတော်ကြီး အခွန်ရှည်စွာ အခိုင်အမာ ရပ်တည် နေနိုင်ရပါမည်။

ဤသို့သော ရာဇဝင်နောက်ခံဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဤနေရာ၌ စုဝေးရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ။ ဤသို့ စုဝေးမိကြခြင်းမှာ လည်း ပထမဆုံးအကြိမ် မဟုတ်တော့ပါ။ ၁၉၂၀ ခုနှစ်များကလည်း ယခုကဲ့သို့သော အစည်းအဝေးကြီးများ အများ အပြား ကျင်းပခဲ့ကြပါသည်။ ။ ထိုအစည်းအဝေးကြီးများ ဘာကြောင့် ကျင်းပခဲ့ကြပြီး ယခုအစည်းအဝေးကြီးများ လည်း ဘာကြောင့် ကျင်းပရပါသနည်း။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်သည် ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် နိုင်ငံခြား နယ်ချဲ့စနစ်၏ ခြေဖဝါး အောက်သို့ ပြားပြား မှောက် ကျရောက်ခဲ့ရသည်။ ။ နှစ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကျွန်တော်တို့ ၏ တည်ဆောက်မှု စွမ်းပကားများမှာ ချုပ်တည်းပိတ်ပင်ခြင်း ခံခဲ့ရပြီး နယ်ချဲ့စနစ်၏ အစီအစဉ်များ အောက်တွင် ညှိုးနွမ်းကျုံ့လှိမ့်ခဲ့ကြရပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် ပိုမို

ကောင်းမွန်သော၊ ပိုမိုကြွယ်ဝသော၊ ပိုမိုပြည့်စုံသော လူအားလုံး၏ လွတ်လပ်မှု၊ ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် အခြေခံဖြစ်သော လူတစ်ဦးစီ၏ လွတ်လပ်စွာ ဖွံ့ဖြိုးမှုဘဝကို မတည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံသည် သားစဉ်မြေးဆက် အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် တိုင်းပြည်တစ်ပြည်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လူသားများ အဖြစ်လည်းကောင်း လွတ်လပ်စွာ တည်တံ့ဖွံ့ဖြိုးနိုင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ကြပါသည်။ ။ တဖြည်းဖြည်း တစ်စတစ်စနှင့် ကျွန်တော်တို့ လှုပ်ရှားမှုကြီးမှာ ဖောက်ပြန်မှု၊ အစွဲလမ်းကြီးမှုများ ကြားမှ ပင် ကြီးထွားတိုးတက်လာခဲ့ရပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ မိဘဘိုးဘွားများကလည်း ကျွန်တော်တို့ ဆက်လက်တည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် တဖြည်းဖြည်း တစ်စတစ်စ အုတ်မြစ်ကို ချခဲ့ကြပါသည်။ ။ သူတို့ တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည့် အခြေခံပေါ်တွင် ရပ်တည်နေကြသည့် ကျွန်တော်တို့ သည် သူတို့ ၏ အားထုတ်မှုကို အထင်မကြီးချင်သည့် သဘောများ ရှိကောင်းရှိမည်။ သို့ရာတွင် ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းပင်လျှင် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတစ်ပွဲ သမိုင်း၏ ဖြစ်စဉ် ၏ သဘာဝပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ သမိုင်းဆိုသည် မှာ တစ်ခဏချင်း တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ဘဲ လူ့ဘဝ လူ့ဘောင်တွင် ဖြစ်ပေါ်သည့် သမိုင်းအခြေအနေများ နှင့်အညီ ရပ်တည်ခဲ့ကြရသော လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမ အလွှာအသီးသီး ပါဝင်သည့် မရပ်မနားသော တစ်ခဲနက် ဖြစ်စဉ်ကြီးသာ ဖြစ်ပေသည်။ ။ သမိုင်းဖြစ်စဉ်ဆိုသည် မှာ ပြေပြစ်ချောမောသည် ချည်းလည်း မဟုတ်၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သည် ကျွန်တော်တို့ ၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို ဤအမြင်ဖြင့် မြင်ရသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲသည် ရုပ်ဝတ္ထုအခြေအနေပေးသလောက် တစ်တိုင်း တစ်ပြည်လုံး အနေနှင့် ပါဝင်ဆင်နွှဲရမည့်တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ ။ ရည်မှန်းထားသော ပန်းတိုင် မရောက်သေးမီ ကာလပ

တံလုံး အခက်အခဲပေါင်း မြောက်မြားစွာနှင့် တွေ့ကောင်းတွေ့ရဦးမည့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပါသည်။ ။ လပိုင်း၊ ရက်ပိုင်း၊ နှစ်ပိုင်းနှင့် ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ပြဿနာတစ်ခု မဟုတ်ဟု မြင်ရပါမည်။ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို ဤသို့မြင်ပါလျှင် အောင်ပွဲရသောအခါ၌ ထိုအောင်ပွဲ၏ ဂုဏ်ထူးဝိသေသကို ကျွန်တော်တို့ ချည်း ယူ၍ မဖြစ်၊ သူတို့ ခေတ်တွင် သူတို့ နည်းအရ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော ကျွန်တော်တို့ မိဘဘိုးဘွားများ နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပြည်သူအားလုံး ကိုလည်း ခွဲဝေကြရလိမ့်မည်ဆိုသော အသိရှိလာနိုင်ပါသည်။ ။

သို့သော် အောင်ပွဲသည် လည်း ရသေးသည် မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့ ပန်းတိုင်ရောက်အောင် ကြမ်းတမ်းသောလမ်းခရီးကို ချီတက်ကြရဦးမည်။ ရဲဘော်တို့ ကလည်း ထိုပန်းတိုင်ရောက်အောင် ကျွန်တော်က ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာ လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားရန် လိုလားကြသည်။ ။ ရဲဘော်တို့ က ကျွန်တော့်အပေါ် ဤသို့ ယုံကြည်အားထားကြသည့်အတွက် ကျွန်တော့်အနေနှင့် အလွယ်တကူ ကျေးဇူးမတင်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော်သည် ရဲဘော်တို့ ကို အလျင်အမြန် တစ်မဟုတ်ချင်း ကြွယ်ဝ ချမ်းသာလာစေပါမည်ဟူသော ကတိကိုမပေးနိုင်ကြောင်း ကနဦးကပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြလိုပါသည်။ ။ ပြည်သူလူထု တစ်ရပ်လုံး၏ တက်ကြွစွာ ထောက်ခံပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မပါဘဲနှင့် မည်မျှကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပင်ဖြစ်စေ၊ သမိုင်းဘီးကို လှိမ့်နိုင်စွမ်းမရှိပါ။ သမိုင်းတွင် လူပုဂ္ဂိုလ်များ အနေနှင့် ထင်ရှားသောအခန်းက ပါဝင်ခဲ့ဖူးသည် ကား မှန်၏။ သို့သော် သမိုင်း ဆိုသည် ကို လူတစ်စုက ဖန်တီးခြင်း မဟုတ်သည် ကား ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။ သမိုင်းဆိုသည် မှာ မိဘ၊ ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် သမိုင်းပေး အခြေအနေများ အရ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရာမှ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြောင်း ပြောခဲ့ပြီ။ လူသားတို့ သည် ရဲစွမ်းသတ္တိပြလိုသည့်စိတ်ဓာတ်၊ ပြင်းပြစွာ

ရှိတတ်ကြောင်း၊ လူသားတို့ ၏ စိတ်နေစိတ်ထားတွင် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူ အား ကြည်ညိုကိုးကွယ်သောသဘော ကြီးမားစွာပါဝင်ကြောင်း၊ ကျွန်တော် ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ပါသည် ။ လူသားတို့ သည် မိမိ၏ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် သူတစ်ပါး၏ ရဲစွမ်းသတ္တိကိုမှ ယုံကြည်မှု မရှိပါလျှင်လည်း ကြီးမားသောအောင်မြင်ချက်များ ရရှိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်သည် ကိုလည်း ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါသည် ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ သည် ဤရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူကို ကိုးကွယ်တတ်သည့် သဘောအား အလွန်အကျွံမဖြစ်စေရန် သတိပြုကြရပါမည်။ သို့မဟုတ်ပါက ကျွန်တော်တို့ သည် ဘုရားတုများ ၊ အယောင်ဆောင်ပညာရှိများ တို့ ၏ တပည့်များ ဖြစ်သွားကြပါလိမ့် မည်။ ဒုက္ခနှင့် ဖြမ်းတီးသော ဤကမ္ဘာတွင် ဤသို့သော ဘုရားတုများ နှင့် အယောင်ဆောင် ပညာရှိများမှာ လိုသည်ထက် ပို၍ ရှိနေပါပြီ။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ သည် အားလုံးနှင့်ဆိုင်သော အရေးအခင်းအတွက် အားလုံးအတူတကွ ကြိုးစားအားထုတ်ကြရပါလိမ့်မည်။ ဤနည်းသည် သာလျှင် ကျွန်တော်တို့ ၏ ဘဝလွတ်မြောက်ရေး အတွက် ကျွန်တော်တို့ ချမှတ်ထားသော တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မည့်နည်း ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးသည် တစ်နေ့တွင် ခေါင်းဆောင်သူ၊ ခေါင်းဆောင်မှု စသည် တို့ ကို မမျှော်ကိုးရသည့် အခြေအနေရောက်ကာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးကိုပင် သူရဲကောင်းများ ဖြစ်လာသည်အထိ ကြိုးစားအားထုတ်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့မှ သာလျှင်လည်း ကျွန်တော်တို့ သည် စစ်မှန်ပြည့်စုံသော လွတ်လပ်မှုကို ရနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်စကား ရှေ့ရောက်သွားပါပြီ။ ထိုသို့သော တိုးတက်ပြီးပြည့်စုံသော လွတ်လပ်ရေးအရသာမျိုး ခံစားရန် မျှော်လင့်နိုင်ရေးအတွက် ရှေးဦးစွာ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးကို အရယူရန်

ကျန်ပါသေးသည် ။

ကျွန်တော်တို့ မှာ ဖောက်ဖျက်ခြင်းငှာ မရနိုင်သော တာဝန်တစ်ရပ် အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းကို ကျွန်တော်တို့ မိဘဘိုးဘွားများ ထံမှ အမွေခံရထားခဲ့ကြပါပြီ။ ဤတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ကျွန်တော်တို့ မည်သို့ ဆောင်ရွက်ကြပါမည်နည်း။ ဤပုစ္ဆာကို မဖြေမီ အဖြေကို ရရှိနိုင်မည့် လမ်းညွှန်များကို ရှာရန်သင့်သည် ဟု ကျွန်တော် ထင်မြင်ပါသည် ။ လူသားတစ်ရပ်လုံးအား ယနေ့ရင်ဆိုင်နေရသည့် ပြဿနာရပ်များမှာ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ဖြစ်နေသောကြောင့်လည်း ဖြစ်သည် ။ ပုံသဏ္ဌာန်များ အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနေသော ယနေ့ကမ္ဘာ၏ အခြေအနေမှာ ဤအတိုင်း ဖြစ်နေသည် ။ လူမျိုးစုံဝါဒနှင့် အမျိုးသားရေးဝါဒသည် လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေးသည် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေးသည် လည်းကောင်း၊ လူမှုရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘာသာတရား၊ ဓလေ့ထုံးစံတို့ သည် လည်းကောင်း၊ ရှုပ်ထွေးသော အချင်းအရာတစ်ခု၏ သီးခြားအစိတ်အပိုင်းများသာ ဖြစ်ပေသည် ။ ၎င်းတို့မှာ လည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်လျက်ရှိပြီး အနှစ်သာရရော၊ ပုံသဏ္ဌာန်ပါ အမြဲတစေ ပြောင်းလဲနေပေသည် ။ ကျွန်တော်တို့ သည် အလုံပိတ်ထားသော အခန်းများ ထဲတွင် စားသောက်နေထိုင် တွေးခေါ်နေ၍ မဖြစ်ပါ။ ခေတ်ကာလနှင့် မကိုက်ညီတော့သော ပုံသေကားကျ အယူအဆတို့ ကို တရားသေကိုင်စွဲထား၍ မရပါ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ယနေ့အထိ လူ့ဘဝနှင့် လူ့ဘောင်အကြောင်းကို ကောင်းစွာမသိသေးသူ အများ အပြား ရှိကြပါသေးသည် ။ အချို့သောသူတို့ မှာ သိလျက်နှင့်လည်းကောင်း၊ မသိ၍ လည်းကောင်း ညစ်ပတ်သော နိုင်ငံရေးကို ဆက်လုပ်လျက်ရှိကြပါသေးသည် ။ သို့သော် နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ တကယ်ပင် ညစ်ပတ်လေသလား၊ မညစ်ပတ်ပါ။ နိုင်ငံရေးက ညစ်သည် မဟုတ်၊ နိုင်

ငံရေးကို ညစ်ပတ်အောင် လုပ်နေသူများ သည် သာ ညစ်ပတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ နိုင်ငံရေးဆိုတာ ဘာလဲ ကျွန်တော်တို့ အနေနှင့် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခြင်းငှာ မအပ်သော၊ ကျွန်တော်တို့ တရိုတသေ တအံ့တဩ မော့၍ သာ ကြည့်နေရမည်ဖြစ်သော အခြင်းအရာလော။ သို့မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံ ချောင်ကြို ချောင်ကြားတို့ ကို လှည့်ပတ်သွားလာကာ ယုံလွယ်တတ်သော ပြည်သူအချို့ကို ညှာဝါးနေကြသည့် သူများ ပြောသလို၊ ပုံပြင်များ၊ ဒဏ္ဍာရီများ ပြောပြရုံမျှနှင့် အရာခပ်သိမ်း ငြိမ်းသည် ဆို နိုင်သည့် အခြင်းအရာလော။ ကျွန်တော်တို့ တို့ မသွားအပ် ရှောင်ရှားနိုင်က ရှောင်ရှားအပ်သော အန္တရာယ် ပြွမ်းသည့် နယ်မြေပင်လော။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ခါက ပြောခဲ့ကြသလို လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေး၊ စာပေ အရေးမျှသာ ဖြစ်သလော။ သို့မဟုတ် နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ ဘာလဲ။ အမှန်မှာ နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ အမြင့်တွင် ရှိသည် လည်း မဟုတ်၊ အနိမ့်တွင် ရှိသည် လည်း မဟုတ်၊ မျက်လှည့်လည်း မဟုတ်၊ မသွား အပ်သော အန္တရာယ်ပြွမ်းသည့် နယ်မြေလည်း မဟုတ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီး နေရသည့် အမျိုးသားရေးကိစ္စလည်း မဟုတ်၊ နိုင်ငံရေးသည် အစဉ်သဖြင့် တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်နေသော ဖြစ်ရပ်များ နှင့် ကိုက်ညီရမည်။ အတိုချုပ်ပြောရမည်ဆိုလျှင် နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ ရဲဘော်တို့ ၏ ဘဝဖြစ်သည်။ ။ အမှန်မှာ နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ ရဲဘော်ပင်ဖြစ်သည်။ ။ ရှေးပဝေသဏီကပင် အရစ်စ်တိုတယ်လ်ပြောခဲ့သလို ရဲဘော်သည် ပင် နိုင်ငံရေးသတ္တဝါ ဖြစ်သောကြောင့်ပင် ရဲဘော်၏ စားရေး၊ အိပ်ရေး၊ နေရေး၊ အလုပ်လုပ်ရေးသည် ပင် နိုင်ငံရေးဖြစ်သည်။ ။ ရဲဘော် နိုင်ငံရေးအကြောင်း စဉ်းစားချင်မှ စဉ်းစားမည်၊ သို့သော် နိုင်ငံရေးက ရဲဘော်တို့ အကြောင်း စဉ်းစားပေလိမ့်မည်။ ရဲဘော်က နိုင်ငံရေးကို ရှောင်ချင်ရှောင်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် နိုင်ငံရေးက ရဲဘော်ကို အိမ်မှာ လည်းကောင်း၊ ရုံးမှာ

လည်းကောင်း၊ အလုပ်ရုံမှာ လည်းကောင်း တွယ်ကပ်နေပေလိမ့်မည်။
နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ရဲဘော်သည် နိုင်ငံရေးကို လုပ်နေရသည် ၊ ကိုင်တွယ်နေ
ရသည် ၊ ရုန်းကန်နေရသည် ၊ အလုပ်သမားက လုပ်ခအတွက် အလုပ်လု
ပ်ရ၍ လယ်သမားက စားသောက်နေထိုင်နိုင်ရေးအတွက် လယ်ထွန်ကာ
စာရေးစာချီအရာရှိအရာခံတို့ က လစာအတွက် အလုပ်လုပ်ကြရကာ၊
ကုန်သည် ပွဲစား တို့ မှာ လည်း ငွေဝင်ကောင်းအောင် ရုန်းကန်နေကြရ
ပေသည် ။ အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ရေး ဆိုသည့် ပြဿနာပင် ဖြစ်သည် ။
အလုပ်သမားများက လုပ်ခများများ လိုချင်၍ ကောင်းကောင်း နေချင်သ
ည် ။ လယ်သမားများ သူ့မြေနှင့်သူ့ဘဝ တိုးတက်စေချင်သည် ။ စာရေး
စာချီအရာရှိ အရာခံတို့ ကလည်း ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ရုံးလုပ်
ငန်းမျိုးထက် ပိုမိုခိုင်မြဲမှု၊ ပိုမိုပြည့်စုံမှု၊ ပိုမိုလွတ်လပ်မှုကို လိုချင်သည် ။
ကုန်သည် ပွဲစားတို့ မှာ ကုန်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းအတွက် သင့်တင့်မျှတ
သော အခွင့်အလမ်းများကို လိုချင်သည် ။ ဤသို့အားဖြင့် ရဲဘော်မှာ အ
သက်ရှင်တည်နေရန် လိုသည် ။ အသက်ရှင်တည်နေနိုင်ရေးအတွက် ရ
ပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းလိုသည် ။ ဤသည် ပင် နိုင်ငံရေးဖြစ်သည် ။ ဤသည် ပင်
ရဲဘော်၏ ဘဝဖြစ်၍ ရဲဘော်၏ ဘဝပြောင်းသလို၊ နိုင်ငံရေးကလည်း
ပြောင်းလိုက်သည် ။ ရဲဘော်တို့ အသက်ရှင်နေနိုင်ရေး၊ ပိုမိုကောင်းမွန်
စွာ နေနိုင်ရေးအတွက် လွတ်လပ်ရေးရှိရမည်။ နေနိုင်မှုအတွက် လွတ်
လပ်ရေး၊ တစ်ဦးချင်းအလိုက်၊ တစ်မျိုးသားလုံး အလိုက ဖန်တီးနိုင်မှု၊
ဖွံ့ဖြိုးအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မှုအတွက် လွတ်လပ်ရေး၊ အခြားသူ၏ အခွ
င့်အရေးကို မထိခိုက်စေဘဲ ရဲဘော်တို့ ၊ ကျွန်တော်တို့ ၏ အဆင့်အတန်း
တိုးတက်နိုင်မှုအတွက် လွတ်လပ်ရေးရှိရမည်ဟု ကျွန်တော်တို့ ပြောဆို
နေကြခြင်း ဖြစ်သည် ။ ဤသည် ပင်လျှင် နိုင်ငံရေးဖြစ်သည် ။ သို့ဖြစ်၍
နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ လူ့ကိစ္စပင် ဖြစ်သည် ။ နိုင်ငံရေးသည် ညစ်ပတ်သ

ည် မဟုတ်။ နိုင်ငံရေးသည် ကျဉ်းမြောင်းသော အလုပ်မဟုတ်၊ နိုင်ငံရေးသည် မျက်လှည့်လည်း မဟုတ်။ သဘာဝ၏ အထက်ကလည်း မဟုတ်။ နိုင်ငံရေးသည် နားလည်ရခက်သည် လည်း မဟုတ်။ သို့သော် အချို့သော ပညာရှိတို့ က ဤသို့ ဗျာဒိတ်တော် မချမှတ်ကြ။ သူတို့ က နိုင်ငံရေးသည် ညစ်ပတ်သည် ။ နိုင်ငံရေးသည် ဘာသာရေးဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် တစ်ဆက်တည်းမှာ ပင် အမြီးအမြောက်မတည့် ပြောဆိုနေကြသည် ။ နိုင်ငံရေးသည် ဘာသာရေးလား၊ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ညစ်ပတ်သော နိုင်ငံရေးသမားများက ဤစကားကို ‘နိုင်ဖဲ’သဘော ထားကာ သုံးစွဲနေကြသည် ။ ဤနည်းအားဖြင့် ပြည်သူလူထု ခေါင်းရှုပ်ကုန်အောင် ၊ တကယ့်ပြဿနာများ ဖုံးကွယ်သွားအောင် ကြိုးပမ်းလိုကြခြင်း ဖြစ်သည် ။ သူတို့ နည်းမှာ အချောင်သမားတို့ ၏ နည်းသာဖြစ်၍ ၊ နိုင်ငံရေးမဟုတ်။ ဘာသာရေးဆိုသည် မှာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီ၊ တစ်ဦးစီ၏ အသိတရား ဖြစ်၍ ၊ နိုင်ငံရေး ဆိုသည် မှာ လူမှုရေးသိပ္ပံဖြစ်သည် ။ လူမှုရေးသိပ္ပံ ပညာတစ်ရပ်အနေနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ် လိုက်သည် လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်နိုင်ခွင့် အပါအဝင် အခြားအခွင့်အရေးများ ရှိကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးက အသိအမှတ်ပြုရမည်။ သို့သော် ဤနေရာတွင် ပင် နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးကို စည်းခြား ရမည်။ နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးသည် အတူတူမဟုတ်သောကြောင့်ပင်။ ကျွန်တော်တို့ ဘာသာရေးကို နိုင်ငံရေးနှင့် ရောထွေးပစ်ပါလျှင် ဘာသာရေးကိုပင် ဆန့်ကျင်ရာရောက်သည် ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဘာသာရေးဆိုသည် မှာ တမလွန် ဘဝအကျိုးအတွက် သည် ပိုး ဆောင်ရွက်ခြင်းသာဖြစ်၍ နိုင်ငံရေး အသိုင်းအဝိုင်းဖြစ်သော မျက်မှောက်ဘဝအရေးတို့ နှင့် သာမန် အားဖြင့် မသက်ဆိုင်။ နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ ကား ပုထုဇဉ်တို့ ၏ သိပ္ပံပညာရပ် ဖြစ်သည် ။

လက်တွေ့အားဖြင့် ကျွန်တော်မြင်သလောက်မှာ လူမှုရေးဗေဒသည်

ဘာသာရေးနှင့် အငြင်းပွားမှု ရှိစရာမလို၊ ရှိလည်း မရှိ။ ဘာသာရေး၏
မေတ္တာတရား၊ သစ္စာတရား၊ သမာအာဇီဝ တရားများကို ဆင်ခြင်စဉ်း
စားမည်ဆိုလျှင် ဤတရားတို့ မှာ စိတ္တဇဆန်သည် ဆိုစေကာမူ လူမှုရေး
အရ တန်ဖိုးရှိသည် ဟု ယူဆနိုင်သည် ။ ဤတရားတို့ က
လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ဘာမှ အန္တရာယ် မပေးနိုင်။ သို့သော် လူများ ရိုသေကို
င်းရှိုင်းသည့် ဘာသာရေး၊ အရေခြုံဘာသာရေး အမည်ခံ၍ အယူသီးမှု၊
အကျိုးအကြောင်းမဲ့မှု လူလူချင်း သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်မှုနှင့် အခြား မတ
ရားမှုတစ်ခုခုကို ပြုလာသောအခါ ထိုအခြင်းအရာကို ဥပေက္ခာ ပြုမ
ထားနိုင်တော့ပေ။ ဘာသာရေး ဆရာကြီးများက ကြောက်ခမန်းလိလိ
ခြောက်လှန့်နေကြသည့်ကြားမှ ပင် လူမှုရေးသမိုင်း၏ သစ္စာရှိသော တ
ပည့်များ ဖြစ်သည့် ကျွန်တော်တို့ သည် ထိုအခြင်းအရာတို့ ကို ရပ်တန့်
စေရမည်။ လူသားတို့ အား အန္တရာယ် များ စေသော ဥပဒေတစ်ခု ဖြစ်မ
လာစေရပေ။ ဤသည် မှာ လူမှုရေးနှင့် ပတ်သက်သော ကျွန်တော်၏
တရားသစ်မဟုတ်ပါ။ ဤတရားကို ကျွန်တော်တို့ ရာဇဝင်တွင် အကြီး
မားဆုံးဖြစ်သည့် အနော်ရထာမင်းက တင်းကျပ်စွာ ကျင့်သုံးခဲ့လေသည်
။ ကျွန်တော်တို့ သမိုင်း၌ တိုးတက်ခဲ့မှုတို့ မှာ အနော်ရထာမင်း၏ အပြု
အမူကြောင့် ဖြစ်လေသည် ။ အမှန်မှာ ဘာသာရေးဆိုသည် မှ အပ ဘာ
သာဆရာတို့ ၏ အတတ်ပညာဆိုသည် မှာ ရှိကြောင်း သမိုင်းက ပြပါသ
ည် ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ လူမှုရေးကိစ္စတို့ ၌ ရှုပ်ထွေးပွေလီခဲ့သည် မှာ ဘာ
သာဆရာတို့ ၏ အတတ်ပညာကြောင့်ဖြစ်ပြီး ဘာသာရေးကြောင့် မဟု
တ်သည် ကို သုံးသပ်ကြည့်၍ ရပေသည် ။ ဘာသာဆရာတို့ ၏ အတတ်
ပညာ ဆိုသည် မှာ ဘာသာရေးက ဘယ်သောအခါမှ ခွင့်ပြုခဲ့သည် ဟုတ်
ဟု ဤနေရာ၌ ညွှန်ပြရန်လိုသည် ။ သို့သော် သမိုင်းကို လေ့လာခဲ့သူများ
အဖြစ် ဘာသာတိုင်းနှင့်အတူ ဘာသာဆရာများ လည်း အမြဲပေါ် ပေါက်

လာတတ်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ ။ ဘုရင်ဂျီရဟန်းမင်း
ကြီးများ နှင့် ဧကရာဇ် များ ၏ ရန်ပွဲများ သည် လည်းကောင်း၊
အရည်းကြီးများ နှင့် အနော်ရထာ၏ ရန်ပွဲများ သည် လည်းကောင်း၊ "
ကုန်သွယ်ရေး"နှင့် "အလံ"သည် သမ္မာကျမ်းစာအုပ်အနောက်မှ လိုက်
လာလေ့ ရှိသည် ဆိုသော ဆိုရိုးစကားသည် လည်းကောင်း ဘာသာတ
ရားတိုင်းနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းတိုင်းကို အချိန်အခါမရွေး ပျက်စီးစေနိုင်သ
ည့် ဘာသာတိုင်း၏ အညစ်အကြေးတစ်ခု ဖြစ်သည့် ဘာသာဆရာ တို့
၏ အတတ်ပညာ တည်ရှိနေကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ကို နာကြည်းစွာ သ
တိပေးလျက်ရှိပေသည်။ ။ သို့သော် ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်တို့ သည်
ဘာသာဆရာတို့ နှင့် ဘာသာဆရာ အတတ်ပညာကို ခွဲခြား ရမည်။ ဘာ
သာဆရာ အတတ်ပညာအကြောင်း ပြောခဲ့သည် တို့ မှာ ဘာသာဆရာ
တို့ နှင့် မဆိုင်။ ကျွန်တော်တို့ အဖို့ မှာ ကား ဘာသာဆရာတို့ သည် ကျွန်
တော်တို့ သမိုင်းတွင် ဖျက်ဆီးမပစ်နိုင်တော့ သော ကောင်းသည့်အမှတ်
အသားများ ချန်ထားခဲ့ပေသည်။ ။ ရှေးယခင်က တစ်မျိုးသားလုံးအား ပ
ညာသင်ကြားပေးရေးတည်းဟူသော လူမှုရေးတာဝန်တစ်ရပ်ကို ထမ်း
ဆောင်ခဲ့သူမှာ ဘာသာဆရာ တို့ ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ တောရပ်နေ
ပြည်သူများ ယနေ့ပညာရနေကြခြင်း၊ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် စာတတ်မြောက်
မှုအဆင့်အတန်း အတော်အတန် မြင့်မားနေခြင်းမှာ
ဘာသာဆရာများ တာဝန်ယူမှု ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ ယ
ဉ်ကျေးမှုကို ပိုမိုကြွယ်ဝအောင် ဘာသာဆရာတို့ က ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြခြ
င်းဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ တိုးတက်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သ
မျှနှင့် ဆောင်ရွက်ပေးဆဲများ အတွက် ဘာသာဆရာတို့ ကို ကျွန်တော်
တို့ အုလှိုက်အသည်းလှိုက် ကျေးဇူး တင်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် လူများ စုကြီး ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ဗု

ဒုဘာသာအကြောင်းကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် အခြားဘာသာတရားများကို ထိခိုက်ရန်မဟုတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ရှေးပဝေသဏီမှ စ၍ ဖြည့်စွက်ခဲ့ကြသည့် သေးသိမ်ညံ့ဖျင်းသော ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ချက်များကို သာ သန့်စင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဆိုပါက ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံးသော အဘိဓမ္မာတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည့် အလားအလာများ ရှိလေသည် ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော် ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ ဘုရား .. အရှင်မြတ်တို့ သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အကြီးမားဆုံးသော ဘာသာ တရားတစ်ခု၏ အမွေခံများ ဖြစ်တော်မူကြပါသည် ။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်ကို သန့်စင်အောင် ဆောင်ရွက်၍ ကမ္ဘာတစ်ဝန်း သာသနာပြုတော်မူကြပြီး မေတ္တာတရား၊ စေတနာတရားတို့ ကို လူသား တစ်ရပ်လုံးအား ကာလဆုံးအထိ ဟောကြားတော်မူကြပါ။ သံဃာတော် အရှင်မြတ်များ ... တပည့်တော်တို့ သည် အရှင်ဘုရားတို့အား မေတ္တာတရား၊ စေတနာတရား ပွားများ စေသူများ အဖြစ် အသက်ထက်ဆုံး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါမည်။ တပည့်တော်တို့ သည် အရှင်ဘုရားဟောသည့် မေတ္တာ တရား၊ စေတနာတရားကို တစ်မျိုးသားလုံးအတွက်သာမက ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးရှိ လူသားအားလုံး အတွက်ပါ လိုက်နာကျင့်သုံးပါမည်။ ဤတရားမျိုးတို့ သည် သာလျှင်လည်း တပည့်တော်တို့တိုင်းပြည်၌ ယနေ့အဖို့ အလွန်လိုအပ်နေသည် ဖြစ်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့ စွမ်းအားရှိသမျှ အရှင်ဘုရားတို့ အား ကူညီထောက်ပံ့ပါမည်။ သံဃာတော် အရှင်မြတ်ဘုရား ...။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ပါဝင်ရန် အရှင်ဘုရားတို့ တွင် ကြီးမားသော အခန်းကဏ္ဍရှိပါသည် ။ အရှင်ဘုရားတို့အောင်မြင်တော် မူပါလျှင် လူသားတစ်ရပ်လုံးက အရှင်ဘုရားတို့ အား ခေတ်အဆက်ဆက် ကြည်ညိုကိုးကွယ်ကြပါ လိမ့်မည်။ ဤသည် ပင်လျှင် အရှင်ဘုရားတို့ ၏ ဘာသာတရားက အရှင်ဘုရားတို့ အတွက် ချမှတ်

ထားသည့် တာဝန်ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရားတို့ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက်လည်း ဤသို့သော "နိုင်ငံရေး" လုပ်ခြင်းသည် ပင်လျှင်၊ အမွန်မြတ်ဆုံးသော နိုင်ငံရေးလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ပြည်သူများ အကြား ကြွသွားတော်မူကြ၍ ညီညွတ်ခြင်းတရား၊ မေတ္တာတရားတို့ ကို ဟောကြားတော် မူကြပါ။ တိုင်းပြည်တစ်ဝန်း လှည်းနေလှေအောင်း မြင်းစောင်းမကျန် မွန်မြတ်သော လွတ်လပ်မှု အကြောင်း၊ ကိုးကွယ်မှုတွင် လွတ်လပ်ရေး၊ အချိန်မရွေး၊ နေရာမရွေး တရားဓမ္မ ဟောကြားမှုတွင် လွတ်လပ်ရေး ကြောက်ရွံ့နေရမှု အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့နေရမှု အယူသီးမှုစသည် တို့မှ လွတ်လပ်ရေး အကြောင်းတို့ ကို ဟောကြားတော်မူကြပါ။ ပြည်သူများအား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားကိုးလာအောင်၊ စိတ်ရောရပ်ပါ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည်ထူထောင်လာအောင် ဟောကြားတော်မူကြပါ။ ဤတာဝန် များ နှင့် အခြားမွန်မြတ်သော တာဝန်များ အရှင်ဘုရားတို့ ထံတွင် ကျန်ရှိပါသည် ။ ဤတာဝန်များကို ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်တော်မူနိုင်ကြပါမည်လား၊ အဖြေမှာ အရှင်ဘုရားတို့ လက်တွင် သာ ရှိပါသည် ။

ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးကိစ္စ ပြန်ဆက်ပါမည်။ နိုင်ငံရေးကိစ္စ ပြောလို့ မဆုံးသေးပါ။ အမှန်အားဖြင့် နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ အဆုံးမရှိပါ။ နိုင်ငံရေးဆိုသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်နေရသည့် သံသရာပင် ဖြစ်ပါသည် ။ အဆုံးမရှိ တဝဲလည်လည် လည်ပတ်နေသော အကျိုးနှင့် အကြောင်း၊ အတိတ်နှင့်ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ်တို့ ၏ သံသရာကြီးပင် ဖြစ်ပါသည် ။ ယနေ့ နိုင်ငံရေးတွင် ကျွန်တော်တို့ အဖို့ ဘာအကြောင်း၊ ဘာအကျိုး၊ ဘာအတိတ်၊ ဘာပစ္စုပ္ပန်၊ ဘာအနာဂတ် ရှိနေပါသလဲ။ ကျွန်တော်တို့ မှာ စစ်တွေဖြစ်ခဲ့ကြရသည် ။ ဤစစ်ပွဲတို့ ၏ အကြောင်းက ဘာလဲ၊ အကျိုးက ဘာလဲ၊ ဒါတွေကို

စစ်ဆေးကြည့်ကြပါစို့။

မကြာမီကာလအထိ ကျွန်တော်တို့ ပြည်ကိုတောင် ချမ်းသာမပေးသော မုန်တိုင်းကမ္ဘာထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ နေခဲ့ရသည် ။ ဤသည် ၏ အကြောင်းက ဘာလဲ၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒပင် ဖြစ်တော့သည် ။ ဘာကြောင့် ဖက်ဆစ်ဝါဒဖြစ်ရသလဲ၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒဆိုသည် မှာ အဓိက အားဖြင့် ဂျာမနီပြည်တွင် ထုတ်လုပ်၍ အီတလီအဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ထားကာ ဂျပန်က ကူးယူခဲ့ပြီး မကြာသေးမီအချိန်အထိ (ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အပါအဝင်) ကမ္ဘာအနှံ့အပြားမှ တင်သွင်းခဲ့သော ကမ္ဘာက တွေ့ဖူးသမျှတွင် အဆိုးဆုံးဖြစ်သည့် အရင်းရှင်ဝါဒ၏ ရလဒ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည် ။ ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် အဖောက်ပြန်ဆုံးသော စစ်ဝါဒ၊ နယ်ချဲ့ဝါဒနှင့် ဘဏ္ဍာအရင်းအနှီး၏ စိုးမိုးမှုဖြစ်သည် ။ လူသားတို့နှင့် သမိုင်းအတွက် ဤမျှလောက် ဆိုးဝါးလှသောဝါဒ ဘယ်လို ပေါ်ပေါက်လာပါသလဲ။ အဖြေမှာ နယ်ချဲ့စနစ်၏ နိယာမတို့ တွင် တည်ရှိပါသည် ။ အရင်းရှင်စနစ်သည် ပရမ်းပတာ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ၎င်းမှ အကျိုးသက်ရောက်သည့် စည်းစိမ် ဥစ္စာကို မညီမျှ ခွဲဝေမှုတို့ အပေါ် အခြေခံသည် ဖြစ်ရာ သူဖန်တီးသည့် ပြဿနာကို သူမရှင်းနိုင် ဖြစ်လာတော့သည် ။ သို့မဖြေရှင်းနိုင်ဘဲ လူလူချင်း၊ လူမျိုးလူမျိုးချင်း၊ တိုင်းပြည်တိုင်းပြည်ချင်း ရင်ကြားစေ၍ မရနိုင်သော ပဋိပက္ခမှုများကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ရာ ဤပဋိပက္ခမှုတို့ သည် လည်း အရင်းရှင် စနစ်မှ ပေါက်ဖွားလာသည့် အမြတ်ရလိုဇော၊ လောဘဇော၊ မုန်းတီးစိတ် စသည့် သဘောတို့ ကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ အရင်းရှင်စနစ်မှ ပင် ပုံသွင်းလိုက်သည့် သိပ္ပံတည်း ဟူသော ပညာကြောင့် တစ်ကြောင်း ကြီးမားစွာ နက်ရှိုင်းကျယ်ပြန့်လာခဲ့လေသည် ။ အရင်းရှင်စနစ်၏ ပဋိပက္ခ အကျပ် အတည်းတို့ မှီမှီ၍ နက်ရှိုင်းလာသည် နှင့်အမျှ အရင်းရှင်စနစ်သည် ပို၍ ကမူးရှူးထိုး ဖြစ်လာကာ

ပရိယာယ်အမျိုးမျိုး လိမ်လည်လှည့်စားမှုအမျိုးမျိုး၊ မိုက်မဲမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုလုပ် လာခဲ့ရလေသည်။ သူဖန်တီးလိုက်သော "ကုန်ပစ္စည်းပိုမိုထုတ်လုပ်မှု အကျပ်အတည်းကို မဖြေရှင်း နိုင်တော့သော အရင်းရှင်စနစ်သည် ကုန်ပစ္စည်းများ ၊ စက်ကိရိယာများကို ဖျက်ဆီးပစ်လာသည်။ အလုပ်သမားများအား ပို၍ သွေးစုပ်လာသည်။ ပြည်တွင်းဈေးကွက်များ အပူတပြင်း ရှာလာသည်။ နိုင်ငံခြားဈေးကွက်များ ၊ ကိုလိုနီများကို ကမန်းကတန်းရှာလာသည်။ အမြတ်အစွန်း ပို၍ ပို၍ လိုချင် လာလေလေ၊ နည်း၍ နည်း၍ ရလေလေဖြစ်လာသည်။ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းပြည်တွင်းမှ အရင်းရှင်အချင်း ချင်းသည် လည်းကောင်း၊ တစ်တိုင်းပြည်နှင့် တစ်တိုင်းပြည်သည် လည်းကောင်း၊ အကန့်အသတ်မရှိ ယှဉ်ပြိုင်လာကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် တစ်စတစ်စ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သတ်၍ တိုင်းပြည်အလိုက်လည်း ကောင်း၊ တိုင်းပြည်ချင်းပေါင်း၍ လည်းကောင်း "ထရပ်စ်" ၊ "ကာတယ်" အစရှိသည့် လက်ဝါးကြီး အုပ်လုပ်ငန်းများ ထူထောင်လာကြသည်။ ဤလုပ်ငန်းများက တစ်ဖန် ယှဉ်ပြိုင်မှုကို အပြင်းအထန် လုပ်လာကြပြန်ပြီး စားကျက်သစ်၊ နယ်မြေသစ်တို့ ကို ရှာခြင်း၊ စားကျက်ဟောင်း၊ နယ်မြေ ဟောင်းတို့ ကို ပိုမိုရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ သွေးစုပ်ခြင်းပြုလာရာ နောက်ဆုံး၌ အရင်းရှင်နှင့် အလုပ်သမား၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ၊ နယ်ချဲ့နိုင်ငံနှင့် ကိုလိုနီနိုင်ငံတို့ သည် ကြီးစွာသော တိုက်ပွဲများ ဖြစ်လာကြလျက်၊ ဒေသအလိုက် စစ်တို့ မှ အစပြုလျက် တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ကူးစက်လာကာ အရင်းရှင်စနစ်၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ကိုပါ ထိပါး လာလေသည်။ ဤသည် မှာ အကြမ်းအားဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်၏ ဖွံ့ဖြိုးမှုဆိုင်ရာ နိယာမပင် ဖြစ်သည်။ ဤနိယာမတို့ မှာ သူတို့၏ သဘာဝနှင့် ယုတ္တိအရပင် အကျပ်အတည်းများ ၊ စစ်ပွဲများ ဆီသို့ ဦးတည်လျက်ရှိရာ ဤကမ္ဘာမြေပေါ် တွင် အရင်းရှင်စနစ် တည်ရှိနေသမျှ

ကာလပတ်လုံး သမိုင်း၏ ယုတ္တိကျသော ဂီတသံကို နာခံလျက် သူ့ကိုယ်သူ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဘဝသို့ မပြောင်းလဲသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤတိုင်းပင် ဦးတည်နေမည် ဖြစ်လေသည်။ ။ သို့သော် အရင်းရှင်လောကသည် ဤအမှုကို မလိုလား။ သို့ဖြစ်၍ နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် သူ့ကိုယ်သူ ကျားကန်ထားလေသည်။ ။ ဤသို့ဖြင့် "ဘဏ္ဍာအရင်း" တည်း ဟူသော အခြင်းအရာကိုပင် နယ်ချဲ့စနစ်၊ ဖက်ဆစ်စနစ်တည်း ဟူသော အသွင်သစ် နှစ်မျိုးဖြင့် ပေါ်ထွက် လာလေသည်။ ။ သို့ဖြစ်လျှင် တစ်ခုတည်းသော အရာဝတ္ထု၏ မျက်နှာစာနှစ်ခုသာဖြစ်သည့် ဖက်ဆစ်စနစ်နှင့် နယ်ချဲ့စနစ်သည် ယခု ပြီးဆုံးသွားသည့် ကမ္ဘာစစ်တွင် ဘာကြောင့် အချင်းချင်း အတိုက်အခံ ပြုခဲ့ကြပါသလဲ။ အဖြေကို အရင်းရှင်စစ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၏ ယုတ္တိတွင် ပင် တွေ့ရပြန်သည်။ ။ သမိုင်းဆိုသည် မှာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်စု၏ စေတနာ ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ဘဲ သမိုင်း၏ တောင်းဆိုချက်တည်းဟူသော သံမဏိ နိယာမများ အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ဤနိယာမများ ၏ အညှာအတာ ကင်းမဲ့သော ဆောင်ရွက်ချက်များကို ယခု ဆယ်နှစ်အတွင်း၏ အဖြစ်အပျက်များက ထင်ရှားစွာ သာဓက ပြသနေသည်။ ။ အစပထမ၌ ဗြိတိန်ပြည်၊ ပြင်သစ်ပြည်နှင့် အခြားတိုင်းပြည်တို့ မှ နယ်ချဲ့ အသိုင်းတို့ က ဖက်ဆစ်စနစ်တည်း ဟူသော သူတို့ ၏ ညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲကလေးကို မြေတောင်မြှောက်ပေးခဲ့ပုံကို ကျွန်တော်တို့ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ။ ဥပမာဆိုလျှင် ဗြိတိန်ပြည်ရှိ မြူနစ်အုပ်စုသည် အက်ဘီစီနီယာနှင့် မန်ချူးရီးယား မုဒိမ်းကျင့်ခံလိုက်ရခြင်း၊ ဖက်ဆစ်စနစ်တွင် စပိန်ပြည်၊ ဂျာမနီပြည် ဥရောပနှင့် ကမ္ဘာတွင် အောင်ပွဲခံနိုင်ခြင်းတို့ အတွက် အတော်များများ တာဝန်ရှိသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ အရှေ့ဘက်တွင် လည်း နယ်ချဲ့စနစ်၏ အုပ်စိုးသူ အသိုင်းအဝိုင်းများ သည် ပင်လျှင် ဂျပန်စစ်

ဝါဒကို နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် မြှောက်ပင့်ပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ဤဖောက်ပြန်ရေး အင်အားစုများ သည် ပြည်တွင်းပြည်ပ၌ ပေါ်ထွက်လာနေဆဲဖြစ်သော သမိုင်းအရ တိုးတက်သော အင်အားစုများကို ရင်ဆိုင်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု သူတို့ တွက်ဆခဲ့ကြသည်။ ။ သို့သော် သူတို့အရှုံးကြီး ရှုံးခဲ့ကြရသည် ။ သူတို့ မွေးလိုက်သော ဖရင်ကင်စတိန်သတ္တဝါကြီးက သူတို့ ကို ပြန်ရန်မူကာ သူတို့ လည်မျိုနှင့် ကမ္ဘာလည်မျိုကိုညှစ်ရန် ခြိမ်းခြောက်လေတော့သည်။ ။ ထိုအခါ သမိုင်း၏ သံမဏိ နိယာမ၏ တောင်း ဆိုချက်အရ ဖက်ဆစ်စနစ်ကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရလေတော့သည်။ ။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၊ တရုတ်ပြည်နှင့် အခြား ဒီမိုကရေစီ လှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်ကြသော သမိုင်းအရ တိုးတက်သော အင်အားစုများ နှင့် မဟာမိတ်ပြုရမည်ကို သေလှအောင်ကြောက်ရွံ့ပြီး ဖက်ဆစ်စနစ်ကို ပထမပိုင်း၌ စိတ်မပါတပါ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ အမြင်ပင် ဖြစ်သည်။ ။ ဤအပြစ်ဒဏ်အတွက်လည်း သူတို့ ပင် အကြီးအကျယ် ခံခဲ့ရသည်။ ။ ဥရောပတိုက် တစ်ဝှမ်းနှင့် အာရှတိုက်၌ ဖက်ဆစ်တို့ ပထမပိုင်းတွင် လျှပ်ပြက်သည့်ပမာတိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြခြင်းမှာ ၎င်းတို့ ၏ မိုက်မဲသော အပြုအမူတို့ ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ။ ဗမာပြည်တွင် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စနစ်သည် ဗမာပြည်သူတို့ ကို တိုင်ပင်ခြင်း လုံးဝမပြုဘဲ၊ တိုင်းပြည်ကို ခုခံကာကွယ်ရန်လည်း ဂရုမပြုဘဲ၊ တိုင်းသူပြည်သားများက ခုခံကာကွယ်နိုင်အောင်လည်း မပြုလုပ်ဘဲ စစ်ပွဲဝင်နိုင်ငံဖြစ်သည် ဟု ကြေညာကာ ကျူးကျော်မှုကို ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။ ။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ ပင် ဗမာပြည်သူလူထုအား စစ်တိုက်ရကျိုးနပ်စေရမည့် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု မပေးခဲ့ဘဲ ရှေးမဆွကပင် အတ္တလန္တိတ်စာချုပ်နှင့် အခြားစာချုပ်တို့ တွင် ဖော်ပြထားသည့် စက်နှင့် ပတ်သက်သည့် ရည်ရွယ်ချက်များ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ပတ်သ

က်သည့် ရည်ရွယ်ချက်များ သည် အိန္ဒိယပြည်၊ ဗမာပြည် စသည့် ဗြိတိ
သျှပိုင်နယ်တို့ နှင့် မသက်ဆိုင်စေရဟု ကြေညာခဲ့သည်။ ။ ပထမပိုင်း တွ
င် ဖက်ဆက်စနစ်ကို ဤသို့ တိုက်ခံကြခြင်းဖြင့် စစ်ရှုံးမတတ်ဖြစ်ခဲ့ရသ
ည်။ ။ သို့သော် သမိုင်း၏ အင်အားစုများက နယ်ချဲ့သမားတို့ ၏ ဆန္ဒထ
က် အင်အားပိုမို ကြီးမားခဲ့လေသည်။ ။ သူတို့ သည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့်
မဟာမိတ် ပြုခဲ့ကြရတော့သည်။ ။ နှစ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဂျပန် စစ်ဝါ
ဒီကို တစ်ဦးတည်း ခုခံတိုက်ခိုက်နေခဲ့ရသော တရုတ်ကို အကူအညီပေး
ရလေတော့သည်။ ။ သူတို့ သည် ပြည်သူလူထုထံသို့လည်း ပို၍ ပို၍ ချဉ်း
ကပ်လာရလေတော့သည်။ ။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ပြည်သူလူထုများ ၊ အထူးသဖြင့်
ဖက်ဆစ်အာဏာရှင်စနစ်၏ ဖဝါးအောက် ရောက်နေရသော ပြည်သူ လူ
ထုများကို ပို၍ စည်းရုံးလာရလေတော့သည်။ ။ သူတို့ သည် စိတ်မပါ
သော်လည်း သူတို့ တိုင်းပြည်နှင့် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းရှိ ဒီမိုကရေစီအင်အားစု
များ နှင့် မဟာမိတ်ပြုရလေတော့သည်။ ။ ဤသို့အားဖြင့် ကမ္ဘာ့ပြည်သူ
လူထုအား အခွင့်အရေး အနည်းငယ်စီ လီ၍ ပေးရင်း သူတို့ ၏ ထောက်
ခံကူညီမှုကို ရယူကာ စစ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရလေသည်။ ။ သို့သော် ဤနေ
ရာ၌ အရေးကြီးသည့်အချက်မှာ နယ်ချဲ့သမားက လိုက်လျောပေးကမ်းခဲ့
သည့် အခွင့်အရေးဆိုသည့် အချက်မဟုတ်ဘဲ အခြေအနေ၏ သံမဏိယု
တ္တိအရ ပြည်သူလူထုကို ချဉ်းကပ်၍ ဖက်ဆစ်တို့ စတင်မွေးခဲ့သော စစ်ပွဲ
ကို တိုက်ခိုက် အောင်မြင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် သူတို့ အခြေအနေကိုပါ အားနည်း
စေခဲ့ရပြီး ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းရှိ ပြည်သူလူထု၏ တိုးတက်လှုပ်ရှားမှုတို့ မှာ မူ
များ စွာ အင်အားကြီးထွားလာခဲ့ကြပြီး နေရာများ စွာတို့ ၌ သူတို့ ချဉ်း
အားဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကို အရယူနိုင်ခဲ့ကြသည် ဆိုသော အချက်သာဖြစ်
သည်။ ။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးက ကျွန်တော်တို့ ကို ဤသို့သော
မြင်ကွင်းကြီး ခင်းကျင်းပြသခဲ့သည်။ ။ ဖက်ဆစ်စနစ်သည် စစ်ရေးအရ

သာ ကျဆုံးသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ အမြစ်နှင့်တကွ အသက်ရှင်လျက် ရှိသေးသည် ဆိုသည် ကားမှန်၏။ အနည်းဆုံး စပိန်ပြည်တစ်ပြည်တွင် ဖက်ဆစ်စနစ်သည် စစ်ရေးအရသာ ကျဆုံးသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အမြစ်နှင့်တကွ အသက်ရှင်လျက်ရှိသေးသည် ဆိုသည် ကား မှန်၏။ အနည်းဆုံး စပိန်ပြည်တစ်ပြည်တွင် ဖက်ဆစ်စနစ်သည် တကယ့်ကြီးမားထွားကျွန်းစွာ တည်ရှိနေသေးသည် ကို မြင်နေရသေးသည် ။ အချို့သော တိုင်းပြည်များတွင် လည်း နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ချုံ့ခိုတိုက်ခိုက်ကြရန် ချောင်းမြောင်းစောင့်ဆိုင်းနေကြသေးသည် ကိုလည်း တွေ့နေရသေးသည် ။ ဒီမိုကရေစီဝါဒ၏ မွေးရာဖြစ်သော ဗြိတိန်ပြည်မှာ ပင် ဆာအော့စဝါလ် မော်စလီ ဦးဆောင်သော ဖက်ဆစ်ဝါဒကို အုပ်ချုပ်ရေး အသိုင်းအဝိုင်းအချို့က အရိုအသေပေးဆဲပင် ဖြစ်သည် ။ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး လက်ဝါးကြီးအုပ် အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်သော ထရပ်စ်များ ၊ ကာတယ်များ တွင် ဖက်ဆစ်စနစ်ကို တွေ့မြင်နေရသေးသည် ။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူများ အပါအဝင် သိန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာသော လူညိုလူမည်းတို့ အား ကျွန်ပြုထားသေးရာတွင် လည်း ဖက်ဆစ်စနစ်ကို တွေ့မြင်နေရသေးသည် ။ ဤအမြစ်များကို လုံးဝ မသုတ်သင်နိုင်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ကမ္ဘာကြီးသည် လွတ်လပ်သော ပြည်သူများက အဘက်ဘက်တွင် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နေထိုင်ကြရာ ကမ္ဘာကြီး မဖြစ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ပြီးခဲ့သည့် စစ်မီးကြီး ပြာပုံမှ နေ၍ ခိုင်မြဲသော ငြိမ်းချမ်းရေးကို တွေ့ရှိခဲ့ပါပြီဟု မဆိုနိုင်သေးပေ။ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ ရှိသည် ကား မှန်ပါသည် ။ ကုလသမဂ္ဂ၏ ရည်ရွယ်ချက်များမှာ လည်း ချီးကျူးလောက်သည် မှာ မှန်ပါသည် ။ ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ရန်အတွက် နိုင်ငံပေါင်းစုံ အဖွဲ့ချုပ်ထက် ပိုမိုအင်အား ကောင်းသော စက်ယန္တရားများ တည်ဆောက်ထားသည် ကား မှန်ပါသည် ။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ လက်နက် ကိုင်တပ်

တစ်တပ်ရှိရုံမက ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့ ပါဝင်ကြခြင်းကြောင့် ပို၍ ထိရောက်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်နိုင်သည် ကား မှန်ပါသည်။ တရုတ်ပြည်မှာ ကြီးငါးကြီး တွင် တစ်ဦးဖြစ်သည် ကား မှန်ပါသည်။ ကုလသမဂ္ဂ၏ ဘရက်တန်ဝန်ထုပ်ကွန်ဖရင့်တွင် ဆုံးဖြတ် တည်ထောင်ခဲ့သည့် ကမ္ဘာ့ဘဏ်၊ ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေး အဖွဲ့ချုပ် အစရှိသည် တို့ ဖြင့် စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေး တံတိုင်းများကို ဖြိုချရန်နှင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ပြုလုပ်ရန် လမ်းခင်းထားပြီးဖြစ်သည် ကား မှန်ပါသည်။ သို့သော် ကုလသမဂ္ဂကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ထောက်ခံသူတို့ သည် ပင်လျှင် ယင်းအဖွဲ့အစည်းသည် ယနေ့လူသားတို့ ထိုထက် မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြ တော့ပြီဟု မပြောနိုင်သေးပေ။ စစ်နိုင်သော နိုင်ငံများက သိမ်းပိုက်လိုက်သော ကိုလိုနီနိုင်ငံ အဟောင်းများ ၏ ပြဿနာကို မေ့ထားကြသေးသည်။ သူတို့ ၏ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး ရှေ့ရေးများမှာ ဝိုးတိုးဝါးတားပင် ရှိသေးသည်။

ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်မြင်လိုသော စိတ်ထားမရှိပါ။ သို့သော် ပထမကမ္ဘာစစ်ပွဲအပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး အားထုတ်မှုများ နှင့် ကောက်နုတ်ဖော်ပြရပါလိမ့်မည်။ သူမှတ်ချက်မှာ "အဖြစ်အပျက်များ ခန့်ညားသလောက် နိုင်ငံရေးသမားများ မခန့်ညားကြသေး။ သူတို့ သည် မငြိမ်းချမ်းသော ငြိမ်းချမ်းရေးကို လုပ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ တိုင်းပြည်ရှိ လူနီများ နှင့် ကပ္ပလီများ နှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့် အခြေခံမှုကို ချိုးဖျက်ခဲ့ကြသော အမေရိကန်စိတ်ဝါဒသမား တို့ သည် ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်များ ထည့်သွင်းချုပ်ဆိုထားသည့် စာချုပ်များကို ဖောက်ဖျက်မိပြီဆိုကာ အိန္ဒိယပြည်နှင့် အီဂျစ်ပြည်တို့ မှ ဆုတ်ခွာပေးရန် မရည်ရွယ်သော အင်္ဂလိပ် စိတ်ဝါဒသမားတို့ နှင့် ပူးပေါင်းခဲ့ကြပြီ။ လူသဘာဝမှာ မဟန်တော့ပြီဟု အများက ယူဆနေကြပြီ။ ဒီမိုကရေစီကို ဥ

ရောပတွင် လုံခြုံစွာ မထူထောင်နိုင်သေး။ အောင်ပွဲ၏ တောက်ပမှုဖြင့် ဝမ်းသာရွှင်လန်း ဖြစ်ခြင်းတို့ ကို စိတ်ပျက်အားငယ်မှု၊ မကျေနပ်မှုတို့ က ဖုံးကွယ်ပစ်ခဲ့လေပြီ ..."

ကုလသမဂ္ဂကို အစပြု၍ ကောင်းသောအဆုံးသို့ ရောက်အောင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၊ အမေရိကန်နှင့် တရုတ်ပြည်တို့ တွင် ဧရာမတာဝန်များ ရှိရာ ကမ္ဘာ့လူသားအများ စုကြီး၏ ယုံကြည် အားထားသော ငြိမ်းချမ်းမှုပေးရန် ဤတိုင်းပြည်များကို ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်သည် ။ ဆိုဗီယက်ပြည်သူတို့ သည် မတွန့်မဆုတ်သော ဇွဲသတ္တဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်စနစ် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း၊ စီမံကိန်း စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း၊ အချိန်အတော်ကြာ သူတို့ ဘာသာပင် ဖက်ဆစ်တို့ ကို တိုက်ခိုက်သတ်သင်ခဲ့ရလင့်ကစား ဖက်ဆစ်များ ကျဆုံးသွားရေးအတွက် အားပေးခဲ့ခြင်းကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ များ စွာ အားတက်ခဲ့ပါသည် ။ ဆိုရှယ်လစ် အဖနိုင်ငံတော်၏ အင်အားကြီးမားမှုကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်သက်၍ ဥရောပ၌ ဖက်ဆစ်စနစ်ကို ကျဆုံးအောင် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည့် အခန်းကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ အသိအမှတ် ပြုပါသည် ။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတွင် လည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းရေးတွင် လည်းကောင်း၊ ကိုလိုနီပြည်သူတို့ ဘက်မှ ဤဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတော်က ရပ်တည်ခဲ့ပုံကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ စွဲမြဲစွာ မှတ်သားမိပါသည် ။ အလားတူစွာပင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ထုတ်လုပ်စွမ်းအားကြီးမားပုံ၊ ဖက်ဆစ်စစ်ပွဲတွင် အစွမ်းကုန် ပါဝင်ရေးအတွက် ဥရောပနှင့် ပစိဖိတ်ဒေသတို့သို့ စစ်တပ်အင်အား မြောက်မြားစွာ ပို့လွှတ်သည် ကိုလည်း အထူးသဘောကျပါသည် ။ အတ္တလန္တိတ်စာချုပ်ကို ကွယ်လွန်သွားသည့် သမ္မတရုစ်စ်ဗွဲ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပုံအရနှင့် သမ္မတထရူးမင်း၏ နိုင်ငံခြားရေးဝါဒအချက် ၁၂ ချက်အရ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံအားလုံး၏ လွတ်လပ်မှုကို ကာကွယ်

စောင့်ရှောက်ရန် ဤကမ္ဘာဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံကြီးများက ရည်ရွယ်သည် ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်း ကျွန်တော်တို့ များ စွာ စိတ်အား တက်ပါသည်။ ။ ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်ကြီးနှင့်တကွ သူ၏ သမိုင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်သည့် ဂျော့ဝါရှင်တန်၊ သောမတ်စ်ဂျက်ဖာဆင်၊ အီဘရာဟင်လင်ကွန်း၊ သမ္မတရုစ်စ်ဗဲတို့ က ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် အထောက်အကူပေးခဲ့သည် ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ များ စွာ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ သမ္မတလင်ကွန်း၏ "ပြည်သူများ ၏ ပြည်သူများ အတွက် ပြည်သူ့အစိုးရ" ဆိုသော စကားကိုပင် ကောင်းစွာ နားလည်နေကြပါပြီ။ နောက်ဆုံးပိတ်အနေနှင့် ကျွန်တော်တို့ အင်အားကြီးမားသည့် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော တရုတ်ပြည်ကြီးက ပြီးခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်အတွင်း သမိုင်းတွင် မည့် ဖြစ်ရပ်တို့ တွင် ၎င်း၏ အင်အား ကြီးမားမှုကို ပြသနိုင်သည့်အတွက်လည်း အထူးဂုဏ်ယူပါသည်။ ။ အင်အားကြီးမားသော ရန်သူကို နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာစွာ တစ်ဦးတည်း ဇွဲသတ္တိရှိရှိဖြင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်သည့်အတွက် ကျွန်တော်တို့ အလေးပြုပါသည်။ ။ ၎င်းတို့ ယခုလို အောင်ပွဲရခဲ့ခြင်းကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ဂုဏ်ယူပါသည်။ ။ ဤအောင်ပွဲကို အာရှတိုက်၏ အောင်ပွဲအဖြစ်ဖြင့် ချီးကျူးကာ အာရှတိုက်နှင့် ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်ရေး အတွက် ဂုဏ်ရောင်ပြောင်စွာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့မှုကို ကျွန်တော်တို့ အသိအမှတ်ပြုပါသည်။ ။ ယခုအချိန်၌ ချောမောအောင်မြင်နေပြီဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သော တရုတ်ပြည်ကြီး စုစည်းညီညွတ်စေရေး လုပ်ငန်းကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ချီးကျူးပါသည်။ သို့ဖြစ်သည့်အတွက်အကြောင့်လည်း အကျယ်အဝန်းနှင့် လူဦးရေတို့ တွင် သာမက အခြား အဘက်ဘက်မှ ပင် ကြီးမားလှသော ဤကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီး သုံးနိုင်ငံသည် စုစည်းညီညွတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်သည်။ ။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ အဖွဲ့ချုပ်တွင် ကကဲ့သို့ ကိုယ့်တ

ပည့်တပန်းနှင့် ကိုယ့်အချင်းချင်း နိုင်ငံရေးကစားခဲ့ကြ သလို မလုပ်
တော့ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ ။ သို့မှ သာ မညီမျှမှုများ ဖြင့် ပြွမ်းတီးသည့်
ကမ္ဘာဟောင်းတစ်ခု ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး အားထုတ်မှုများကို
တားဆီးနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သည်။ ။ အ မှောင်ကွက် တစ်ကွက်မှ မ
ရှိဘဲ လွတ်လပ်မှု အလင်းရောင်လွှမ်းသော ကမ္ဘာသစ်တစ်ခု ဖြစ်လာ
အောင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အားကျမခံ ကြိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်
သည်။ ။ ကုလသမဂ္ဂကြီးသည် နိုင်ငံပေါင်းစုံ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကဲ့သို့
အစိုးရများ နှင့် ၎င်းတို့ ၏ နောက်လိုက်များ ၏ အဖွဲ့သာမဟုတ်ဘဲ ညီ
ညွတ်သော နိုင်ငံအားလုံး၏ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာအောင်
နိုင်ငံကြီး သုံးနိုင်ငံက ဆောင်ရွက်ကြလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်တို့ မျှော်လ
င့်သည်။ ။ ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအား အစိုးရက ကိုယ်စားလှယ်အ
ဖြစ် မထင်မရှား ပုဂ္ဂိုလ်များကို အုပ်ချုပ်နေရာ ရွေးချယ်စေလွှတ်သည်
မျိုး မဖြစ်စေဘဲ တစ်တိုင်းလုံး တစ်ပြည်လုံး၏ ကိုယ်စားလှယ်
အစစ်များကိုသာ ရွေးချယ်စေလွှတ်ကြစေရန် စီစဉ်ဖို့ လိုသည်။ ။ ကမ္ဘာ့အ
ဖွဲ့အစည်းများ နှင့် အစည်း အဝေးတို့ သို့ အိန္ဒိယပြည်၏ ကိုယ်စားလှယ်
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အရှေ့ဖျား ကော်မရှင်တွင် ဗမာပြည်၏ ကိုယ်စား
လှယ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗြိတိသျှအစိုးရက ရွေးချယ်သူတို့ အား စေ
လွှတ်ခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ ပြင်းထန်စွာ ကန့်ကွက်သည်။ ။

ကုလသမဂ္ဂသည် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးကို ထိရောက်စွာ
ထိန်းသိမ်းနိုင်သည့် အဖွဲ့ အစည်းတစ်ခု တကယ်သာဖြစ်လာစေလိုလျှင်
နိုင်ငံကြီးနိုင်ငံငယ်ဟု မတရား ခွဲခြားထားမှုတို့ ကို ပပျောက်အောင် ကြိုး
စားကြရပေဦးမည်။ တကယ်ဆိုတော့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ကြီးသည် ငယ်
သည် ဟူ၍ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ အကျယ်အ
ဝန်းကိုပင် အဓိကထားရမည်လော၊ မဟုတ်ပါ။ အကယ်၍ အကျယ်အဝ

န်းကိုသာ အဓိကထားရမည်ဆိုက အိန္ဒိယပြည်ကဲ့သို့သော နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံသည် နိုင်ငံကြီး ဟူသော နေရာကို ရထိုက်ခဲ့မည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယနေ့ အိန္ဒိယပြည်၏ အခြေအနေမှာ ကျွန်တော်တို့ သိသည့်အတိုင်း ဖြစ်သည်။ ဂျပန်ကို မကြာသေးမီ အချိန်အထိ နိုင်ငံကြီး ဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အကျယ်အဝန်းကြောင့်မဟုတ်ခဲ့သည် ကိုကား ကျွန်တော်တို့ တွေ မြင်ခဲ့ကြသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် လူဦးရေကို အဓိကထားရမည်လော၊ မဟုတ်ပါဟု ပင် ဖြေရပါမည်။ ဤမေးခွန်းအတွက် အိန္ဒိယပြည်သည် ပင် အကောင်းဆုံးအဖြေ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် သဘာဝအင်အားများ နှင့် ကုန်ကြမ်းများ ပိုင်ဆိုင်မှုကို အခြေခံ၍ နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံကို နိုင်ငံကြီးဟု သတ်မှတ်ရမည်လော။ သို့သော် ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် အီတလီနိုင်ငံတို့ သည် ထိုပိုင်ဆိုင်မှုများ မရှိပါဘဲလျက် နိုင်ငံကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည် ကို ကျွန်တော်တို့ တွေမြင်ခဲ့ကြရပြီ။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည် ကြီးမားလာခြင်းမှာ ၎င်းနိုင်ငံသည် အခြားနိုင်ငံများ ထက် သမိုင်းနှင့်အညီ ရှေ့သို့ ချီတက်နိုင်သော အကြောင်းတစ်ကြောင်းကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်သည်။ ရုရှားပြည်သည် တစ်ချိန်က နှစ်ပေါင်း သုံးရာခန့် တာတာတို့ ၏ စိုးမိုးမှုအောက်တွင် အလူးအလိုမ့် ခံခဲ့ရဖူးသည်။ သို့သော် ယနေ့အဖို့ တွင် ရုရှားပြည်သည် ပြိုင်ဘက်ကင်းစွာ ကြီးမားကြွိုင်ခိုင်သော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်နေလေပြီ။ ထိုပြည်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံးသော နိုင်ငံရေးအင်အား၊ စစ်အင်အားများ ရှိရုံသာမကဘဲ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်တည်း ဟူသော ယဉ်ကျေးမှုအသစ်ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေစေသည့် တစ်ခုတည်းသော နိုင်ငံလည်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် စစ်ကြီးအပြီး ဗြိတိန်ပြည်၏ အခြေအနေက မည်သို့ ရှိသနည်း။ ဗြိတိန်ပြည်သည် "ဂရိတ်ဗြိတိန်" "ကြီးမားသော ဗြိတိန်ပြည်" မဟုတ်တော့။ သူ့အင်ပါယာတွင် နေလုံးဝမကွယ်ပျောက်သေးသော်လည်း

နေဝင်စပြုလေပြီ။ တစ်ချိန်က ဗြိတိန်ပြည်သည် ကမ္ဘာတွင် အင်အားအကြီးဆုံးသော နည်ချဲ့သမား ဖြစ်ခဲ့သည် မှာ နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးတွင် သာမက ထင်ရှားစွာ မမြင်ခဲ့ရသည့်တိုင်အောင် စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးတို့ တွင် ပါ ဖြစ်ခဲ့သည် ။ သူ၏ မြင်သာသော အင်ပါယာ အသိုင်းအဝိုင်းအပြင်ဘက်ရှိ နိုင်ငံတို့ ၏ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးတို့ ကိုပင် ကြိုးကိုင်ခဲ့လေသည် ။ သို့သော် ယနေ့ ဤအခြေအနေမရှိတော့။ သူသည် သူ၏ ကိုလိုနီနိုင်ငံများ ဖြစ်သည့် အိန္ဒိယပြည်၊ အီဂျစ်ပြည်တို့ ထံမှ ပင် ကြွေးတင်ခံနေရလေပြီ။ သမိုင်းဆိုင်ရာ သံသရာတရားအရ ကမ္ဘာ့ငွေရေးကြေးရေး စနစ်၏ ဗဟိုဌာနချုပ်ဖြစ်သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကိုပင် မကြာခဏ သွားရောက်ဖူးမြော်နေရလေပြီ။ မကြာသေးမီက ဤနှစ်နိုင်ငံသည် တိတ်တိတ် ကျိတ်၍ ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိစ္စတို့ တွင် ပြင်းထန်သော စစ်ပွဲ ဖြစ်ခဲ့ကြသေးသော်လည်း တစ်ချိန်က ဇွန်ပဲကြီးလှသည့် ဂျန်ဘူးလ်(အင်္ဂလိပ်) သည် သူ့ကိုယ်သူ "မိုဟာမဒ်" အဖြစ် ပြု၍ လာသမျှ လူကိုဆီးကြိုနေသည့် လွတ်လပ်ရေးကျောက်ရုပ် တည်ရှိရာ "တောင်ကြီး"ဆီသို့ မကြာခဏ သွားခဲ့ရလေသည် ။

ဗြိတိန်ပြည်မှာ အပြင်ပန်းအားဖြင့် ကိုလိုနီနိုင်ငံများ ဆက်လက်ထားနေသေးသော်လည်း သူ့ကို ကိုလိုနီနိုင်ငံများမှာ ယုတ္တိတရားအရပင်လျှင် ပေးရန်ရှိသူများ မဟုတ်တော့ဘဲ ယူရန်ရှိသူများ သာ ဖြစ်နေတော့သောကြောင့် သူ့အကျိုးကို အထိခိုက်ခံ၍ ဤကိုလိုနီများအား ကြာရှည်စွာ ထားနိုင်တော့မည် မဟုတ်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ သမားများသည် ကိုယ့်အခြေအနေ ကိုယ်သိကာ နယ်ချဲ့စနစ်ကို အပြောနှင့်သာမဟုတ်၊ အလုပ်နှင့်တကယ် စွန့်လွှတ်ပြီးနောက် သူ၏ ကိုလိုနီနိုင်ငံများမှ ပြည်သူများ ၏ တက်ကြွစွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ရယူကာ ပြည်တွင်းပြည်ပရှိ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားများကို အစွမ်းကုန် အသုံးချခြင်းဖြင့် သို့

တည်းမဟုတ် အခြားသော အင်ပိုင်ယာ များကဲ့သို့ပင် လမ်းဟောင်းအ
တိုင်းလိုက်ကာ အဆုံး၌ ယိုယွင်းပျက်စီး ဆိတ်သုဉ်းမည်လား။ ဤပုစ္ဆာ
ကို ဗြိတိန်ပြည်က ယခု ဆုံးဖြတ်လျှင် ဆုံးဖြတ်၊ မဆုံးဖြတ်လျှင် နောင်
ဆုံးဖြတ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်တော့ပေ။

(၂)

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် အချက်တစ်ချက်မှာ ကား
အထူးသဖြင့် အာရှတိုက် တွင် နယ်ချဲ့စနစ်၏ ခေတ်ကုန်ဆုံးပြီဆိုသော
အချက်ပင် ဖြစ်သည် ။ အာရှတိုက်သည် အားအင်သစ်များ နှင့် ပြည့်စုံ
လာကာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးထဲသို့ ပို၍ ပို၍ ချင်းနင်းဝင်ရောက် လာလေပြီ။
နိုင်ငံပေါင်းစုံ အဖွဲ့အစည်းတို့ တွင် အာရှတိုက်ကို လျစ်လျူရှုထား၍ မရ
တော့ပေ။ အာရှတိုက်၏ အသံ သည် လည်း ကျယ်၍ ကျယ်၍ လာလေပြီ
။ ဤအသံကို အင်ဒိုနီးရှားတွင် လည်းကောင်း၊ အင်ဒိုချိုင်းနားတွင်
လည်းကောင်း၊ ဗမာပြည်တွင် လည်းကောင်း၊ အိန္ဒိယပြည်တွင် လည်း
ကောင်း၊ အခြားနေရာဒေသများ တွင် လည်းကောင်း ကြားနေရလေပြီ။
အာရှတိုက်၏ တိုးတက်လာမှုကို တရုတ်ပြည်တွင် လည်း မြင်နိုင်လေသ
ည် ။ အာရှတိုက်မှာ ရှေ့သို့ ချီတက်နေပါပြီ။ ကမ္ဘာသည် တိုးပွား နေ
သော အာရှညီညွတ်မှုအင်အားကိုလည်း ထည့်သွင်းတွက်ရတော့မည်မ
ဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့ သည် စုစည်းညီညွတ်၍ ဆန်းသစ်သော အာရှတို
က်စနစ်ကို တည်ဆောက်ကြတော့မည်။ သို့သော် စစ်ဝါဒီ ဂျပန်ပြည်၏
သာတူညီမျှ နယ်ပယ်မျိုး၊ အာရှတိုက်ဆိုင်ရာ မွန်ရိုးစာတမ်းမျိုး၊ နယ်ချဲ့

သမား ဦးစားပေးစနစ်မျိုး၊ ငွေရေးကြေးရေး အုပ်စုမျိုးကား မဖြစ်စေရ။ ကျွန်တော်တို့ ကို တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ စုပေါင်း၍ ဖြစ်စေ၊ အပြင်လူတစ်ဦးက လာရောက်ချမှတ်ပေးသော စနစ်မျိုး၊ လူမျိုးတစ်မျိုးက အခြား လူမျိုးများ အပေါ် ကြိုးကိုင်အာဏာပြနိုင်သော စနစ်မျိုး မဖြစ်စေရ။ မည်သို့ဖြစ်စေ အပြင်လူ တစ်ဦးက လာ၍ အချင်းချင်း တိုက်ပေးနိုင်သော စနစ်မျိုး မဖြစ်စေရ။ ကမ္ဘာ့မိသားစု အဖွဲ့အစည်းကြီး၏ အာရှတိုက်အဖွဲ့ခွဲသာဖြစ်၍ အာရှတိုက် ညီညွတ်ရေးနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး အတွက် ဖွဲ့သော အဖွဲ့အစည်း၊ အာရှတိုက်တစ်ခုအတွက်သာမက တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ လွတ်လပ်ရေး၊ လုံခြုံရေး၊ တိုးတက်ရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရယူရန်ဖွဲ့သော အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။ ။ လူမျိုးရေး အရနှင့် ပထဝီပိုင်းခြားမှုအရ သီးသန့်ထားသည့် သဘောရှိသော အဖွဲ့အစည်းမျိုးလည်း မဖြစ်စေရ။ သို့သော် ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကိုယ် စနစ်ကျအောင် ပထမကြိုးပမ်းသည့် အခြေခံနှင့် လက်တွေ့ကျသော တာဝန်များကို ချမှတ်နိုင်စေရမည်။ ထို့ပြင် အာရှတိုက်၏ ကြမ္မာကို တွေ့ရှိ ဖန်တီးနိုင်စိမ့်သောငှာနှင့် ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုကိုလည်း ပိုမိုကြွယ်ဝအောင် အထောက်အကူပြုနိုင်စိမ့်သောငှာ အာရှယဉ်ကျေးမှုကို ပြန်လည် စုစည်းထိန်းသိမ်းနိုင်ရေး စသည့် အာရှတိုက်နှင့်သာဆိုင်သော တာဝန်ရပ်များကိုလည်း ချမှတ် နိုင်ရပေမည်။

ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အာရှတိုက်သစ်ကို ကျွန်တော် ဤသို့ မြင်ပါသည်။ ။ လောလောဆယ်တွင် မူ အာရှတိုက်အတွင်းမှ လည်းကောင်း၊ အပြင်မှ လည်းကောင်း၊ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတို့ သည် လည်းကောင်း၊ ပူးပေါင်းလိုသမျှသောသူတို့ ပူးပေါင်းကြရမည်။ အတူတကွ ချီတက်ကြရမည်။ အလုပ်တူလုပ်ကြရမည်၊ လက်တွဲကြရမည်။ လိုအပ်ပါက ကျွန်တော်တို့ တင်ပြ၍ ဖြစ်စေ၊ အခြားသူ တစ်ဦးဦးက တင်ပြ၍ ဖြစ်စေ၊ လတ်တလော အမျိုးတူ ပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ရန် ကြားဖြတ် ပူးတွဲ အစီအစဉ်များ

ပြုလုပ်ကြရမည်။ ကျွန်တော့် ပုဂ္ဂိုလ်အရမူ ထိရောက်စွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရေး တည်းဟူသော အသိဉာဏ်ကို မသိမမြင်ကြသေးမီ ဤသို့သော ခြေလှမ်းမျိုး လှမ်းသင့်သည် ထင်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော့်အမြင်များကို အာရှတိုက်နှင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ ညီအစ်ကိုတော်များ ရှေ့ မှောက်တွင် ထိုက်တန်သလောက် စဉ်းစားနိုင်ရန် တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဤနေရာတွင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော စိုးမိုးမှု၊ အင်အားသုံး၍ အနိုင်ယူမှု၊ လုပ်ကြံ၍ အသရေဖျက်မှု စသည့် မိုက်မဲယုတ်မာသော အင်အားစုများကို ရဲဝံ့စွာ ခုခံတိုက်ခိုက်နေကြသည့် အင်ဒိုနီးရှားပြည်သူများ နှင့် အင်ဒိုချိုင်းနား ပြည်သူများကို ကျွန်တော့် တိုင်းပြည်ကိုယ်စား အူလှိုက်အသည်းလှိုက် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုလိုပါသည်။ သမုဒ္ဒရာနှင့် တောတောင်များ ခြားနားနေစေကာမူ ကျွန်တော်တို့ သည် သူတို့ နှင့်အတူ ရှိသည်။ သူတို့ တိုက်ပွဲကို ကျွန်တော်တို့ တိုက်ပွဲဟု ပင် ယူဆပါသည် ဟု ဤရဲရင့်စွန့်စားသူများကို သိစေအပ်ပါသည်။ သူတို့ ကဲ့သို့ ပင် ကျွန်တော်တို့ သည် လည်း လွတ်လပ်ရေးရရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပြီးကြပါပြီ။ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ သော အင်ဒိုချိုင်းနားမှ ပြည်သူအပေါင်းတို့ ၊ ယနေ့အဖို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ၏ အမျိုးတူလုပ်ငန်းများ အတွက် ရဲဘော်တို့ နှင့် လာရောက် မပူးပေါင်းနိုင်သေးသော်လည်း လာရောက် ပူးပေါင်းနိုင်ရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားကြပါမည်။ ရဲဘော်တို့ ၏ တိုက်ပွဲကို ဆက်လက်ဆင်နွှဲကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆုမွန်ကောင်းတောင်း၍ အကောင်းဆုံးသော ဆန္ဒများ ပို့လိုက်ပါသည်။ ထိုမျှမက ဆုတောင်းရုံ၊ ဆန္ဒပို့ရုံမျှထက် ပို၍ ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြပါမည်။ ရဲဘော်တို့ ၏ အားထုတ်မှုသည် မကြာမီတွင် အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းရပါစေ။

တရုတ်ပြည်သူလူထုအား လည်းကောင်း၊ မာရှယ်ချန်ကေရှိတ်အား လည်းကောင်း၊ မော်စီတုန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ချူတေးနှင့်တကွ တရုတ်ပြည်တွင် အလင်းရောင်ပေးကာ တရုတ်ပြည်ကြီးကို ခိုင်မာစွာ ညီညွတ်ရေး တည်ဆောက်ပေးနေကြသည့် ခေါင်းဆောင်များကိုလည်း မေတ္တာရပ်ခံလိုပါသည်။ ။ ၎င်းတို့ ၏ တရုတ်ပြည်အတွက်သာမက အာရှတိုက်နှင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး အတွက် သမိုင်းကပေးအပ်သော တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရန် ရှိသေးကြောင်း၊ ၎င်းတာဝန်ကိုလည်း သန္နိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြပါက ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်ကြပြီး ၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင် ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ဖြစ်လာနိုင်ကြောင်းကို လေးစားစွာဖြင့် သတိပေးလိုပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတစ်ခု၏ ငြိမ်းချမ်းမှုကို အမှန်လိုလားသူများ အဖြစ်နှင့်တကွ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့အရှေ့ဖျားနှင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ငြိမ်းချမ်းမှုကို လိုလားသူများ အဖြစ် ဤသို့မေတ္တာရပ်ခံခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

အလားတူပင်၊ အိန္ဒိယပြည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော မဟတ္တမဂန္ဒီ၊ မစ္စတာဂျင်နား၊ ပန်ဒစ်ဂျပါဟာလောလ်နေရူး၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးအေဒ်နှင့် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များအား တညီတညွတ်တည်း ရှေ့သို့ ချီတက်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် နေထိုင်ကြကုန်သော အိန္ဒိယလူမျိုးများ နှင့် တရုတ်လူမျိုးတို့ ကို ကျွန်တော် ပြောလိုသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ သည် သူတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြား မည်သည့်လူမျိုးကိုဖြစ်စေ လည်းကောင်း၊ မုန်းတီးသောစိတ်ထား မရှိပါ။ သူတို့သည် ကျွန်တော်တို့ နှင့် ပူးပေါင်းရန် လာကြပါလျှင် ညီအစ်ကိုရင်းချာပမာ ကျွန်တော်တို့ က ကြိုဆိုပါမည်။ ကျွန်တော်တို့ အား မိတ်ဆွေများ ၊ အိမ်နီးချင်းများ အဖြစ်သာ ကူညီလိုသည် ဆိုပါကလည်း ကျွန်တော်တို့

ကလည်း ဤသဘောထားအတိုင်းပင် တုံ့ပြန်ပါမည်။ သို့သော် ကျွန်
တော်တို့ ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးတွင် တစ်ဖက်မှ သူတို့ ကို ခုတုံး
လုပ်သွားခြင်း မခံရအောင် သတိထားကြရမည်။ ယနေ့အဖို့ တွင် အချို့
သူများက ဗမာပြည်တွင် သူတို့ နှင့် ကျွန်တော်တို့ ကို ရန်တိုက်ပေးလိုစိ
တ် ရှိနေကြသည် ။ ဤသူတို့ သည် သူတို့ ထံ အခွင့်အရေး အနည်းငယ်
သာပါသော ကတိပေါင်း မြောက်မြားစွာနှင့် ချဉ်းကပ် လာကြပေလိမ့်မ
ည်။ ဤသူများ ၏ လိမ်လည်မှုကိုမခံရလေအောင် သူတို့ ဂရုပြုကြပေ
လိမ့်မည်။ သူတို့ သည် ကျွန်တော်တို့ နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်လိုသလား၊
ရန်သူဖြစ်လိုသလားကို အပြီးအပိုင် ရွေးချယ်ရပါလိမ့်မည်။ တစ်ချိန်တ
ည်း၌ မိတ်ဆွေရော ရန်သူပါ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဥရောပတိုက်သား များကို
ပြောလိုသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ ကား မိတ်ဆွေအဖြစ်
ဆက်လက်နေလိုပါသည် ။ သို့သော် သခင်နှင့် ကျွန် ဆက်ဆံမှုမျိုးတော့
မဖြစ်နိုင်ပါ။ ညီမျှမှုပေါ်တွင် အခြေခံသည့် ဆက်ဆံရေးသာ ဖြစ်ရပါမည်
။

(၃)

ယခု ကျွန်တော် ပြည်တွင်းရေးအကြောင်း ဆက်လက်တင်ပြပါမည်။
သို့သော် ပြင်ပရေးရာကို ဘာကြောင့် အကျယ်တဝင့် တင်ပြခဲ့ရပါသလဲ
ဆိုသည် ကို ပထမရှင်းလင်းလိုပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့
သဘောပေါက်ပြီးဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း ကမ္ဘာ့ဖြစ်ရပ်တို့ သည် တစ်ခုနှင့်
တစ်ခု ဆက်စပ်နေ၍ ကျွန်တော်တို့ ကြိုက်သည် ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်

ဖြစ်စေ ကမ္ဘာဖြစ်ရပ်တို့ က ကျွန်တော်တို့ ကို ဂယက်ရိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ။ ယခု ပြီးခဲ့သည့် သုံးလေးနှစ်အတွင်း ဤသဘောကို ကျွန်တော်တို့ ကောင်းစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ကြရပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကမ္ဘာဖြစ်ရပ်များကို ကျွန်တော်တို့ ကောင်းစွာ နားလည်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ ။ ထို့ပြင်လည်း "လွတ်လပ်ရေး" "အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ရေး" ဆိုသည့် စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ လည်း ယခင်ကဲ့သို့ "အကြွင်းမဲ့မှု" သဘောများ မရှိတော့ဘဲ ပြောင်းလဲလာခဲ့ပြီကို ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်ကြရပြီ။ ဤသဘောမှာ တိုင်းပြည်ကြီးရော၊ တိုင်းပြည်ငယ်အတွက်ပါ ဖြစ်၍ နယ်ချဲ့သမားက ကျွန်တော်တို့ အား လွတ်လပ်ရေးပေးရမည်စိုးကား သူတို့ ၏ တပည့်တပန်းများ နှင့်အတူ ငြင်းဆိုကြသလို တိုင်းပြည်ငယ်တို့ အတွက် သာမဟုတ်ပါ။ အမှန်မှာ ယနေ့ကမ္ဘာတွင် တိုင်းပြည်ငယ် ပေါင်း မြောက်မြားစွာ လွတ်လပ်လျက်ရှိကြသည်။ ။ ယင်းသို့သော လွတ်လပ်သည့် တိုင်းပြည်ငယ်တို့ မှာ ပြင်ပမှ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှုခံရသောအခါ ဘာမျှမခုခံနိုင်ကြပေဟု တစ်စုံတစ်ဦးက ပြောလာပါက ၊ ၁၉၄၀ ခုနှစ်က ပြင်သစ်ပြည် ကျဆုံးခဲ့သည့်နည်းအတိုင်း တိုင်းပြည်ကြီးတို့ မှာ လည်း လုံခြုံမှုမရှိကြောင်း ပြီးခဲ့သည့် ကမ္ဘာစစ်ကြီးက သက်သေပြထားပေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ အား လွတ်လပ်ရေးမပေးလို၍ ဤသို့ ငြင်းဆိုလာကြမှုကို ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားစရာမဟုတ်၊ တကယ်ဆိုတော့ လွတ်လပ်သော ဗမာပြည်သည် မိတ်ဆွေမဲ့ တိုင်းပြည်ဖြစ်လိမ့် မည်မဟုတ်။ စင်စစ်အားဖြင့် ကာကွယ်ရေး၊ စီးပွားရေးကိစ္စတို့ တွင် တူညီသော အကျိုးများ အတွက် အခြားတိုင်းပြည်များ နှင့် လွတ်လပ်စွာ မဟာမိတ်ပြုကာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည် အတွင်း ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်ဖန်တီးလိုသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်လိုကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်တော်တို့ ၏ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံများ အချင်းချင်း မှီခိုရေး

ဆိုသော အမြင်နှင့် ဗမာပြည် အတွက် အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးဆိုသော အမြင်နှစ်ခု မည်ကဲ့သို့ စပ်ဟပ်ပါမည်နည်းဟု အချို့က မေးကြလိမ့်မည်။ ပို၍ ကြီးမားသော သမဂ္ဂတစ်ခု၊ ဓနသဟာယတစ်ခု၊ အုပ်စုတစ်ခုက ခေတ်ကာလ နှင့် ပို၍ ကိုက်ညီမှုမရှိပေဘူးလားဟု မေးကောင်းမေးကြမည်။ ။ ကျွန်တော် စောစောက ရှင်းပြခဲ့သလို အထက်က ချပေးသည့်သဘောမျိုးမဟုတ်လျှင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ တိုးတက်လာနေသော ဩဇာကို ခံတားဆီးရေးအတွက် ရည်ရွယ်၍ အင်အားချင်း ညီမျှစေရေးဟူသော ကျဉ်းမြောင်းသည့် အမြင်နှင့် ပြောဟန်ရှိသော မစ္စတာချာချီ တစ်ကြိမ်က ပြောဖူးသည့် "ဥရောပပြည်ထောင်စု"မျိုး မဟုတ်လျှင် မိမိသဘောအရ ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့ဖြစ်လျှင် ကောင်းပါသည်။ ။ အနမှန်စင်စစ် တစ်နေ့နေ့ တွင် ပြင်သစ်ပိုင် အင်ဒိုချိုင်းနား၊ ယိုးဒယား၊ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် ကျွန်တော်တို့ ပြည်ပါဝင်သော "အင်ဒိုချိုင်းနား ပြည်ထောင်စု" ဆိုသည်မျိုး ဖွဲ့စည်းရန် လိုအပ်ကောင်းလိုအပ်၍ ဖြစ်နိုင်ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဤသည် မှာ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းမဟုတ်၊ လူမျိုးရေးအရ သေနင်္ဂဗျူဟာရေးအရ၊ စီးပွားရေးအရနှင့် အခြားဘက်များ တွင် တူညီမှုပေါင်းများစွာရှိသော ဤနိုင်ငံတို့ ၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ် အရ ဤပြည်ထောင်စုမျိုး ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ သည် လူမျိုးစုံသွေးစည်းရေးဝါဒကို နားလည်အောင် ကြိုးစားရမည်။ မှန်ကန်သော လူမျိုးစုံသွေးစည်းရေး ဝါဒကို ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရမည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အခြားနိုင်ငံများ နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် ခြင်းဖြင့် အဘက်ဘက်တွင် ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး တို့ ၏ အကျိုးအမြတ်တို့ ကို ရကာ ကျွန်တော်တို့ ဘဝမှာ လည်း အတိုင်းအဆမရှိ ပိုမိုမြင့်မား ကြွယ်ဝလာစရာရှိသည်။ ။ သို့မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်ချည်းသာ နေမည်ဆိုက အကျပ်အတည်းများ ထဲမှ လွတ်မြောက်နိုင်မည်မဟုတ်ဘဲ နောက်ပိတ်ဆုံး၌ ပျ

ကံစီးခြင်း ကိုပင် ကြုံတွေ့ရဖွယ်ရှိပေသည်။ ။ ဤသို့သော သိပ္ပံနည်းကျ သည့် လူမျိုးစုံသွေးစည်းရေး ဝါဒသည် အမျိုးသားရေး၏ အကျိုးစီးပွား တို့ နှင့် ကောင်းစွာ ကိုက်ညီသည်။ ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ယင်းကဲ့သို့ သော လူမျိုးစုံသွေးစည်းရေး ဝါဒသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါလျှင် ခိုင်မြဲသောငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်မှုတို့ ကို ရရှိလာရုံမက တိုင်းတာ၍ မရနိုင်လောက်သော တိုးတက်မှုလည်း ရလာနိုင်ပေသည်။ ။ ထိုအခါတွင် လူသားတစ်ရပ်လုံး၏ တည်ဆောက်မှု စွမ်းပကားမှ ပေါ်ထွက်လာ သည့် အကျိုးတို့ ကို ကျွန်တော်တို့ ခံစားနိုင်ကြပြီး အနုမြူစွမ်းအားကို သိပ္ပံနည်းအရ တွေ့ရှိလာချက် ကိုလည်း အပြန်အလှန် ဖျက်ဆီးရမည့် နေရာတွင် မသုံးဘဲ ခန့်မှန်းနိုင်ခြင်းငှာ မစွမ်းသည့်ထုတ်လုပ်မှု အင်အားတို့ ကို ဖော်ထုတ်ပေးရာတွင် ထိရောက်စွာ အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ ကြုံတွေ့ နေရသော ပြဿနာအားလုံးကို ဖြေရှင်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ။ ထိုအခါ လူများ ကျန်းမာမည်၊ ပို၍ အသက်ရှည်မည်၊ လူဦးရေ နည်းမှုများမှုဆိုသော ပြဿနာတို့ လည်း ပေါ်တော့မည်မဟုတ်။ ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ တွင် လည်း ပေါကြွယ်ဝလာမည်။ အချိန်ပြဿနာ၊ ဝေးကွာမှု ပြဿနာတို့ ကိုလည်း အောင်နိုင်ပြီး ကမ္ဘာကြီးသည် အလွမ်းဝေးသော အိမ်နီးချင်းတို့ ၏ ကမ္ဘာမဟုတ်တော့ဘဲ နီးကပ်သော အိမ်နီးနားချင်းတို့ က ကမ္ဘာ ဖြစ်လာပေမည်။ ။ မူလက အဆင့်မြင့်စွာဖြင့် တည်ရှိခဲ့သည့် လူသားတို့ ၏ ကမ္ဘာ့မိသားစုတည်း ဟူသော သဘောမျိုးကို ကျွန်တော်တို့ ပြန်ရောက်မည်။ ။ ဤသဘောမှာ အလွန်တင့်တယ်သော သဘောဖြစ်သည် မှာ မှန်၏။ ။ သို့သော် ယနေ့ ကမ္ဘာတိုင်းပြည် အချင်းချင်း ပို၍ ပို၍ မှီခိုလာကြရပြီးကို ကျွန်တော်တို့ မြင်တွေ့ခဲ့ကြရပြီ။ ။ ဖြစ်စဉ်တို့ ၏ ယုတ္တိအရ ကမ္ဘာကြီးသည် ပို၍ သာ ညီညွတ်လာရတော့မည်။ ။ ဤသည် မှာ မဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်၊ အချိန်မကျသေး၍ သာ မရင့်ကျက်သေးခြင်းဖြစ်

သည် ။ ယခုပင် ကျွန်တော်တို့ "ဒေသဆိုင်ရာအုပ်စု"များ အကြောင်း ကြားရလှပြီ။ ဤသို့သော ယုတ္တိသဘောတို့ မှာ ဘဝနှင့် သဘာဝတွင် ပင် ပါနေသော ယုတ္တိ သဘောတို့ ဖြစ်သည် ။ ခေတ်မီသိပ္ပံ နည်းစနစ်တို့ ကလည်း ဤဖြစ်စဉ်ကို ပို၍ လျင်မြန်စေမည်သာ ဖြစ်သည် ။ ရူပသိပ္ပံပညာနှင့် သဘာဝသိပ္ပံပညာနည်းတို့ က လူမှုရေးသိပ္ပံ၊ စိတ်သဘောသိပ္ပံတို့ ၏ အရှေ့က ပြေးနေသောကြောင့်သာ စစ်များ ၊ အကျပ်အတည်းများ စသည့် အချိုးမကျသေးမှုကလေးများ ကျွန်တော်တို့ တွေ့နေရသေးခြင်း ဖြစ်သည် ။ သို့သော် ဒုတိယသိပ္ပံပညာ နှစ်မျိုးကလည်း ပထမသိပ္ပံပညာနှစ်မျိုးကို အမီလိုက်နေပြီဖြစ်၍ ၊ မိသွားသောအခါ အထက်ဖော်ပြခဲ့သည့် လူမျိုးစုံသွေးစည်းရေးသဘောသည် ဖြစ်နိုင်သည့် နယ်ပယ်ထဲသို့ ရောက်လာပေတော့မည်။ ဤအတောအတွင်းကား ဤသဘောဘက်သို့ ဦးတည်၍ ဖြစ်နိုင်သလောက် ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်သွားကြရမည်။ ဤသည် ပင်လျှင် သိပ္ပံနည်းကျသော လူမျိုးစုံသွေးစည်းရေးဝါဒဖြစ်သည် ။ အမျိုးသားရေး စစ်စစ်ဆိုသည် မှာ လည်း မရှိပေ ။ အမျိုးသားရေး ဆိုသည် မှာ ဘာလဲ၊ အမျိုးသားရေးဆိုသည် မှာ ရပ်တန့်နေသော၊ အကြွင်းမဲ့ပြီးပြည့်စုံသော အရာဝတ္ထုလား၊ မဟုတ်ပေ။ ယင်း၏ အနှစ်သာရရော၊ ပုံသဏ္ဌာန်သည် ပါ ထာဝရပြောင်းလဲနေသည် ။ လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေး၊ စာပေရေးဆိုသော ကြွေးကြော်သံတို့ ဖြင့်သာ အမျိုးသားရေးဝါဒကို တည်ဆောက်ထားသည် မဟုတ်ကြောင်း လူမှုရေးသိပ္ပံနှင့် နိုင်ငံရေးသိပ္ပံကို လေ့လာသူတိုင်း သိကြသည် ။ ယနေ့အဖို့ ကျွန်တော်တို့ တွင် လူမျိုး တစ်မျိုးတည်းက ဘာသာအမျိုးမျိုးကို ကိုးကွယ်နေကြသည် ။ အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ်တို့ သည် စာပေတစ်ခုတည်းဖြစ်သော်လည်း တိုင်းပြည် တစ်ပြည်တည်း မဟုတ်။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံတွင် ဘာသာစကားပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိလျက် ပြည်သူလူထုမှာ တစ်လုံး

တစ်စည်းတည်း ရှိသည် ။ သို့ဖြစ်လျှင် အမျိုးသားရေးဝါဒ ဆိုသည် မှာ ဘာလဲ။ အဓိက အချက်မှာ တူညီသော ဘဝတစ်ခုတွင် အေးအတူပူအမျှ နေရခြင်း၊ လူမျိုးရေးအလိုက် ဘာသာစကားအလိုက် တူညီသော အကျိုးစီးပွားများကို တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစေရခြင်း၊ တစ်မျိုးတည်း တစ်စားတည်းသော အသိကိုပေးခြင်း၊ တစ်မျိုးတည်း၊ တစ်စားတည်း ဖြစ်နေရန် လိုအပ်မှုကိုလည်း အသိပေးခြင်း ဖြစ်စေသည့် တူညီသော ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည် ။ သို့ဖြစ်၍ လူမျိုး၊ ဘာသာနှင့် စာပေတို့ မှာ လူမျိုးတစ်မျိုးဖြစ်ရန် ဖန်တီးသည့် အခြေခံအချက်များ မဟုတ်ပေ။ သမိုင်းဖြစ်စဉ်အရ တူညီသော ဘဝတစ်ခုတွင် အတူအတကွ နေရမှုသည် သာ အမျိုးသား၊ အမျိုးသားရေးကို ဖန်တီးသည့် အဓိက မူတစ်ခု ဖြစ်သည် ။ ယနေ့အဖို့ တိုင်းပြည်အချင်းချင်း ပိုမိုကူးလူးဆက်ဆံလာမှုတို့ ကြောင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီး၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေများ တွင် နိုင်ငံခြားသားများ ၊ တိုင်းရင်းသားအဖြစ် ခံယူရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များ ပါရှိသည် ။ ကျွန်တော့်အမြင်အရဆိုလျှင် တစ်ချိန်က အမျိုးသားရေးဆိုသည် တွင် ဗဟိုမှ ဘေးသို့ တွန်းကန်ထုတ်သည့်သဘော၊ အဓိက လူမျိုးတစ်မျိုးမှ လူမျိုးများ ခွဲထွက်သွားခြင်းသဘောရှိ၍ ယနေ့အဖို့ တွင် မူ ဗဟိုသို့ ပြန်လည်စုစည်းသည့် သဘောမျိုးသို့ ပြောင်းလဲ လာပြီဟု မြင်သည် ။ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးသားရေးနှင့်ပတ်သက်သော ကျွန်တော်တို့ အယူအဆ မှာ လည်း ခေတ်နှင့်အတူ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲ တိုးတက်ရပေမည်။ သို့မဟုတ်က လူသားတစ်ရပ်လုံး အတွက် အလွန်မလိုလားအပ်သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည် ဟု ကျွန်တော်တို့ တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ဖက်ဆစ်စနစ်တွင်းကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့လည်း နောက်ဆုံး ပျက်စီးမည်သာ ဖြစ်သည် ။ သို့သော် အချောင်သမား နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တို့ သည် ပြည်သူလူထု၏ ပြင်းထန်သော အမျိုး

သားရေး စိတ်ဓာတ်ကို အမြတ်ထုတ်ကာ သူတို့ အကျိုး၊ သူတို့ အသင်း အဖွဲ့၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်တတ်သော သဘောမျိုး သမိုင်းတွင် ရှိခဲ့သည်။ ။ ဤသို့ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်ကို အမြတ်ထုတ်တတ်ခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ သတိပြုရမည်။ သို့မဟုတ်ပါက အမျိုးသားရေး ပဋိပက္ခများကို ပေါ်ပေါက်စေ၍ ကျွန်တော်တို့ အာရုံကို အဓိက ရည်မှန်းချက်မှ ဝေးသွားအောင် ဖန်တီးခြင်း ခံရပေလိမ့်မည်။

ယခု ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာ့အလားအလာ၊ အာရှတိုက်အလားအလာတို့ ကို ဆင်ခြင် သုံးသပ်ပြီးပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ဦးနှောက်ကို ဝိုင်းဝန်းနေသည့် မရှင်းလင်းသော အမြင်များကိုလည်း ရှင်းလင်းပစ်ပြီးပြီ။ ယခု ကျွန်တော်တို့ ပို၍ မှန်ကန်ရှင်းလင်းစွာ မြင်ကြရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်တော်တို့ ရှေ့တွင် ရှိသော အမျိုးသားရေးတာဝန်ကို မည်သို့ ထမ်းဆောင်ကြမည်နည်း။ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားရေးတာဝန်အနက် အကြီးမားဆုံး တာဝန်မှာ လည်း အမျိုးသားလွတ်လပ်မှု ရအောင် ဆောင်ရွက်ရေး တာဝန်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ မြင်ခဲ့ကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွတ်လပ်မှုကို မည်သို့ရအောင် ယူကြမည်နည်း။

ယနေ့အဖို့ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စနစ်သည် လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့နယ်ချဲ့စနစ်သည် လည်းကောင်း အလွန်တရာ အားနည်းသွားခဲ့ပြီ။ ယနေ့အာရှတိုက်သည် တိုးတက်လျက်ရှိသည် ။ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ အင်အားကို ကျွန်တော်တို့ ဘာသာ ထူထောင်မိပြီ။ ဤအင်အားသည် လည်း ထာဝရကြီးမားလျက် ရှိနေသည် ။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စနစ်သည် ပြည်တွင်းရေး ပြည်ပရေးတို့ ၌ ကြာလေနစ်လေ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားသည် နိုင်ငံခြားရေးကိစ္စတို့ တွင် အမေရိကန်တို့ တွယ်ကပ်နေရသော်လည်း ၊ အမေရိကန်ကလည်း ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားကို ယနေ့အထိ အကူအညီပေးနေသေးသော်လည်း သူတို့ နှစ်ဦး တိတ်တိတ်ကျိတ်၍ စစ်ပွဲ ဆ

င်နွဲ့ကြရေးအတွက် နောက်ကွယ်တွင် ကယောင်ကတမ်း ပြင်ဆင်နေကြသည် ကို မြင်ရသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စနစ်သည် ယနေ့ထက်တိုင် စီးပွားရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးအုပ်စုများ၊ ဦးစားပေးအုပ်စုများ အကြောင်း ကြံစည်စဉ်းစားဆဲ ဖြစ်၍ ဤသဘောကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဘရက်တန်ဂွဒ် ငွေရေးကြေးရေး စာချုပ်မှ ချေးယူသော ချေးငွေတို့ နှင့် ပတ်သက်သည့် ပါလီမန်တွင်း၊ ပါလီမန်ပြင် ဆွေးနွေးချက်တို့ တွင် တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ကား စီးပွားရေးအုပ်စုများ၊ ဦးစားပေးအုပ်စုများ ဖွဲ့စည်းခြင်းကို ဆန့်ကျင်ကြရမည်။ ကျွန်တော်တို့ ကား တိုင်းပြည်အချင်းချင်း လွတ်လပ်စွာ စီးပွားရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို လိုလားသည်။ ။ ဤသည် ပင်လျှင် ကမ္ဘာနှင့် ဗမာ၏ ယနေ့ လိုအပ်ချက်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ သို့သော် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စနစ်က ဤသို့သော စီးပွားရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုတို့ ကို သဘောတူညီပုံမရ။ ဗြိတိန်ပြည်ရှိ ဆိုရှယ်လစ်ဆိုသူ အချို့သည် ပင်လျှင် လွတ်လပ်သော ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးစနစ်ကို ဆန့်ကျင်လျက်ရှိနေကြသေးသည်။ ။ သူတို့ သည် အမျိုးသား စီးပွားရေးဝါဒ၊ စီးပွားရေး နယ်ချဲ့ဝါဒအမြင်မှ မလွတ်ကင်းကြသေးချေ။ ငွေစက္ကူကျပ်တည်းမှု၊ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ရမှုတို့ ၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တို့ ကိုလည်း မမေ့နိုင်ကြသေးပေ။ ငွေစက္ကူလဲလှယ်မှု ကြီးကြပ်ထားရေး၊ ဦးစားပေးအုပ်စုများ ထားရေးတို့ မှာ လိုအပ်သေးသည် ဟု သူတို့ ယူဆနေကြသေးသည်။ ။ အမှန်မှာ အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာနှင့် အခြားပြဿနာတို့ ကို စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေးတို့ ၌ တိုတောင်းသော အမြင်ရှိသည့် ဝါဒဖြင့် ဖြေရှင်း၍ ရမည်မဟုတ်။ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ရမှု၊ အလုပ်လက်မဲ့တို့ အား အစိုးရက ထောက်ပံ့ကြေးပေးနေခဲ့ရမှုတို့ မှာ ငွေစက္ကူကျပ်တည်း၍ ဖြစ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်။ အရင်းရှင်စနစ်၏ သဘာဝအရ မရှောင်မလွဲသာ ဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ကို ကျွန်တော်တို့

မြင်ခဲ့ရပြီ။ ဗြိတိန်ပြည်သူလူထုသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ဗြိတိန်ပြည် သစ်ကို ထူထောင်လိုပါက ပြည်တွင်းရေးပြဿနာ၊ ကိုလိုနီဆိုင်ရာပြဿ နာနှင့် ကမ္ဘာ့ပြဿနာတို့ တွင် ဆိုရှယ်လစ်လုပ်ငန်းအရ ဆောင်ရွက်ကြ ရပေလိမ့်မည်။ ပြည်တွင်း၌ ပြည်သူတို့ ၏ စီးပွားရေး ကောင်းကျိုးအတွ က် အဓိကတာဝန်ကို အစိုးရက ယူရမည်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂလိက အရင်းရှင်တို့ ၏ လက်တွင် လွှဲအပ်ထားရန် မဖြစ်။ ပြည်ပရေးရာတွင် ကမ္ဘာ့စီးပွား ရေးစနစ်ကို ထောက်ခံရမည်။ ကိုလိုနီနိုင်ငံအားလုံး စွန့်လွှတ်ရမည်။ လွ တ်လပ်သော ကိုလိုနီနိုင်ငံမှ လုပ်သားအားလုံး၏ ကုန်လုပ် စွမ်းအားများ သည် ထိုအခါ ကြီးမားစွာ တိုးပွား လာပြီး၊ ဗြိတိသျှပြည်သူတို့ ပိုမိုကြွယ် ဝလာစေရေး အတွက်ပင် အကျိုးဝင်လာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည် ။ ဗြိတိသျှပြည်သူလူထုက လေဘာပါတီအား အစိုးရအဖြစ် ရွေးကောက် တင်မြှောက်လိုက်ခြင်းမှာ ဤသဘောပင် ဖြစ်သည် ဟု ကျွန်တော်တို့ နားလည်သည် ။ သူတို့ သည် ပြည်တွင်းပြည်ပ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် တည် ဆောက်လိုကြသည် ဟု ကျွန်တော်တို့ နားလည်ကြသည် ။ အခြားစနစ် တစ်ခု တည်ဆောက်လိုကြစရာလည်း မရှိ။ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို တစ်စိ တ်စီ တစ်ပိုင်းစီ ကျင့်သုံးနေခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော ပြဿနာများကို ထိရောက်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်မည်ဟုတ်။ ဗြိတိန်ပြည်၏ လေဘာပါတီ အစိုး ရသည် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဆီသို့ ရဲဝံ့စွာ ချီတက်ရမည်။ ကျွန်တော်တို့ အပြ င် လူအမြင်အရ ဗြိတိန်ပြည်၏ ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရသည် တွန့်ဆုတ်လျက် ရှိနေသည် ။ အချို့အပိုင်းတွင် သူတို့ သည် ကွန်ဆာဗေးတစ်တို့ ထက်ပင် ပို၍ ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲနေသည် ကို တွေ့ရသည် ။ ဗြိတိန်ပြည် ဆိုရှယ် လစ် အစိုးရက အမေရိကန်မှ ငွေချေးရာနှင့် ဘရက်တန်ဂွဒ်စာချုပ် ချုပ် ဆိုရာ၌ ကွန်ဆာဗေးတစ်နှင့် ဗြိတိန်ပြည် အထက်လွှာလူတန်းစားအား တောင်းပန်တိုးလျှိုးသလို လုပ်နေရသည် ကို မြင်ရခြင်းမှာ သနားစဖွယ်

ဖြစ်သည်။ သူတို့ ဤသို့ သာ ဆက်လုပ်နေပါက သူတို့ တစ်သက်မှ တစ်ခါရသော ပြည်တွင်းရေး ပြည်ပရေးတို့ ကို ဖန်တီးနေနိုင်သော အခွင့်အရေးတို့ ကို လက်လွှတ်သွားကြတော့မည် ထင်သည်။ သူတို့ ပါတီ၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် အကျိုးစီးပွားရေးသာမက ဗြိတိသျှဂုဏ်သိက္ခာနှင့် အကျိုးစီးပွားတို့ ပါ ကျဆုံးသွားတော့မည်။ သူတို့ ပြည်တွင်းမှ အိုးအိမ်ပြဿနာ၊ အလုပ်သမားရှားပါးမှုပြဿနာ၊ ကျောက်မီးသွေးရှားပါးမှုပြဿနာ၊ လူမှုဖူလုံရေး ပြဿနာတို့ သည် ကြီးမား၍ သာ လာတော့မည်။ ထိုအခါ ပြည်တွင်း၌ အမျိုးမျိုး သဘောကွဲလွဲလာတော့မည်။ ကိုလိုနီ နိုင်ငံတို့ မှာလည်း ယခင် ဘယ်အချိန်အခါနှင့်မျှ မတူအောင် အင်အားကြီးမားလာကြပြီ ဖြစ်သည် တစ်ကြောင်း၊ ကမ္ဘာ့ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ခံကူညီမှုကို ရကြသည် ကလည်း တစ်ကြောင်းတို့ ကြောင့် သူတို့ လွတ်လပ်ရေး သူတို့ ဘာသာ ရယူသွားကြတော့မည်။ သမိုင်းဝင် အင်အားစု အားလုံးသည် လည်း ကိုလိုနီနိုင်ငံများ ဘက်မှ ရှိနေလေပြီ။ အာရှတိုက်နှင့် ကမ္ဘာရှိ ကိုလိုနီ နိုင်ငံဆိုင်ရာ ပြဿနာများ အပေါ်တွင် သမိုင်းက သက်ညှာသောအချိန်သို့ ရောက်နေလေပြီ။ ဤသည် ပင်လျှင် ဗြိတိန်ပြည်နှင့် ဗြိတိန်ပြည်သူတို့ အတွက် အလားအလာ ဖြစ်တော့သည်။ ဤအလားအလာကို သူတို့ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကြမလဲ။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားသည် နိုင်ငံတကာရေးရာတွင် စီးပွားရေးအချောင်သမားဝါဒနှင့် ကိုလိုနီ ရေးရာတွင် စီးပွားရေးဖက်ဆစ်ဝါဒကို လိုက်နာကျင့်သုံးနေဟန် ရှိသည်။ ဤသို့ ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် သူသေတွင်းကို သူတူးနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ဗြိတိန်ပြည် နာလန်ထူမည်မဟုတ်။ သို့သော် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားသည် ကိုလိုနီ နိုင်ငံများကို ပို၍ သွေးစုပ်ခြင်းနည်းအားဖြင့် သူ၏ နေရာဟောင်းကို ပြန်လည်ရရှိအောင် ကမူးရှူးထိုး ကြိုးစားနေသည်။ အိန္ဒိယပြည်ကဲ့သို့သော

စတာလင် နယ်ပယ်တွင် ပါဝင်သည့် သူ့ကိုလိုနီနိုင်ငံတို့ မှ အမြတ်ထုတ်ခြင်းအားဖြင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး နယ်ပယ်တွင် သူ့အတွက် သူ ရနိုင်သမျှ ယူနေသည် ကို ကျွန်တော်တို့ မြင်ကြရသည်။ ။ ဤလုပ်ပုံ ကို အမေရိကန်ပြည်မှ ငွေချေးရာတွင် လည်းကောင်း၊ ဘရက်တန်ဂွဒ် ငွေရေးကြေးရေး စာချုပ် ချုပ်ရာတွင် လည်းကောင်း ကျွန်တော်တို့ မြင် ခဲ့ရပြီ။ ဗမာပြည်တွင် လည်း ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားသည် "ပြန်လည်ထူ ထောင်ရေး" ဟူသော အမည်ဖြင့် စီးပွားရေးဖက်ဆစ်စနစ်ကို တိတ်တ ဆိတ် သွတ်သွင်း နေလေသည်။ ။ ဤစီးပွားရေးဖက်ဆစ်စနစ်အတွက် စီမံကိန်းများ ၊ ပရိဂျက်များမှာ သူ၏ စစ်နှင့်ပတ်သက်သော ဝါဒမှားယွင်းခြင်းကြောင့် ပြည်သူလူထုက မထောက်ခံ၍ ဖက်ဆစ်များ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်လာရာတွင် ဗမာပြည်မှ ကသောကမျော ဆုတ်ခွာထွ က်ပြေးပြီး အရေးရှုံးနိမ့်စွာ ဆင်းမလားတွင် နေခဲ့ရစဉ်က ရေးဆွဲခဲ့သည့် များ ဖြစ်သည်။ ။ ဤစီမံကိန်းများ ၊ ပရိဂျက်များအားလုံး၏ အကြောင်း ပြောရန် အချိန်မရှိသောကြောင့် ယင်းတို့ နှင့် ပတ်သက်၍ ယေဘုယျသ ဘောများကိုသာ ပြောသွားပါမည်။

ယနေ့ဗမာပြည်၏ အဓိကလိုအပ်ချက်တို့ မှာ ပြန်လည်ထူထောင် ရေး၊ သက်သာ ချောင်ချိရေးပင် ဖြစ်သည် ဆိုသည် ကို မည်သူမျှ ငြင်းနိုင် မည်မဟုတ်။ သို့သော် ဤကိစ္စကို ဗြိတိသျှ အစိုးရက မည်သို့ ဆောင်ရွ က်ပေးသွားရန် ကြံရွယ်သနည်း။ ဤပြန်လည်ထူထောင်ရေး ပရိဂျက်များ အတွက်ဆို၍ ဘုရင်ခံသည် အတိုးမရှိ ချေးငွေပေါင် ၈၇ သ န်း ချေးယူပြီးပြီဟု ဆိုသည်။ ။ အတိုးမရှိဟု ဆိုသည်။ ။ သူ့ကိုယ်တိုင်က အမေရိကန်မှ ၂ ရာခိုင်နှုန်း အတိုးနှင့် ငွေချေးယူနေရသည့် ဗြိတိသျှအစိုးရက ကျွန်တော်တို့ ကို အတိုးမယူဘဲ ဘယ်လိုချေးနိုင်ပါသ လဲ။ အမှန်မှာ ၎င်းသည် ငွေချေးသည် လည်း မဟုတ်၊ အတိုးမရှိသည်

လည်း မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗြိတိန်ပြည်က ငွေချေးသည် ဆိုခြင်းမှာ ငွေရခြင်းမဟုတ်။ ကုန်ပစ္စည်းသာရခြင်း ဖြစ်သည် ။ သူတို့လိုချင်သော ငွေတိုးများကို ကုန်ပစ္စည်းဈေးထဲတွင် ထည့်ပြီးဖြစ်သည် ။ သို့ဖြစ်၍ ယခု အတိုးမရှိ ငွေချေးသည် ဆိုသည့် ကိစ္စကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ရန်မလို။ သူတို့ အမေရိကန်မှ ငွေချေးမည့်ကိစ္စကို ပါလီမန်အတွင်းအပြင်တွင် ဆွေးနွေးကြစဉ်က စိုးရိမ်ပူပင်မှုများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ အစိုးရက ပါလီမန်ကိုရော ပြည်သူလူထုကိုပါ ငွေချေးယူရာ၌ ဘာစည်းကမ်းချက်မှ မပါပါဟု အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ရှင်းပြခဲ့ရသေးသည် ။ အချို့က အလုပ်သဘောဆန်လွန်းသည် ။ ကြောက်ရွံ့တတ်လွန်းသည် ဟု ပင် အမေရိကန်အစိုးရကို အပြစ်တင်ကြသေးသည် ။ သို့သော် ဗြိတိသျှက ဗမာကို ငွေချေးသော အခါတွင် မူကား ငွေချေးယူသော စည်းကမ်းချက်များ အထင်အရှား ဖော်ပြမထားစေကာမူ စည်းကမ်း ချက်များ ပါရှိလေသည် ။ ဘာစည်းကမ်းချက်များ လဲ။ ချေးယူရရှိငွေကို ဗြိတိန်ပြည်၌ သာ သုံးစွဲရမည် ဆိုသော စည်းကမ်းချက်ကိုထားဦးတော့ ဘုရင်ခံရေးဆွဲထားသော ပြန်လည်ထူထောင်ရေး ပရိဂျက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုလျှင်ပင် ယင်းချေးငွေမှာ ဗမာပြည်သူလူထု၏ စီးပွားရေးကို ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်ရန်မဟုတ်ဘဲ ဗြိတိသျှတို့ ၏ ဗမာပြည်ကို စီးပွားရေးအရ ချုပ်ကိုင်ထားမှုကို ပြန်လည်ထူထောင်ရန် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရမည်။ ဖြစ်နိုင်လောက်သော ရည်မှန်းချက်များ ပြပြီး အစိုးရ ချုပ်ကိုင်မှုဆိုသော အမည်ကို သုံးလျက် ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် ဗြိတိသျှ လုပ်ငန်းဟောင်း များကို ပြန်လည်ထူထောင်၍ အချိန်အနည်းငယ်လို့ကိုင်ပြီးလျှင် ဤလုပ်ငန်းများကို လျော်ကြေးပေးသည့် သဘောမျိုး စသည့် အကြောင်းပြချက်တို့ နှင့် ဗြိတိသျှ အရင်းရှင်တို့ အား ပြန်လည်လွှဲပြောင်းပေးလိမ့်မည်။ ဤသည်မှာ အကြမ်းအားဖြင့် ဗြိတိသျှတို့ က ဗမာပြည်မှာ ဆောင်ရွက်ရန် ကြံစ

ည်စိတ်ကူးထားပုံဖြစ်သည်။ သို့သော် ယနေ့အထိ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် အသက် စည်းစိမ်အိုးအိမ် ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသော ထောင်ပေါင်းများစွာသော ပြည်သူလူထုကို လျော်ကြေး ပေးရန် ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အရေးယူမှုဟူ၍ တစ်ခုမျှ မတွေ့ရသေးပေ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှ အပျက်အစီးမပြားမ၍ ၁၉၄၂ ခုနှစ် ဗြိတိသျှတို့ ဆုတ်ခွာစဉ်က မြေလှန်စနစ်အသုံးပြုသွားခြင်းနှင့် ဗြိတိသျှတို့ ၏ ဗုံးကြဲဖျက်ဆီးမှုများကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ထိုမျှမကသေး၊ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူများ ဤစစ်ပွဲတွင် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ရခြင်းသည် ဗြိတိသျှအစိုးရက ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်မပေးနိုင်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း ၊ သူတို့ ၏ နယ်ချဲ့သေနင်္ဂဗျူဟာအရ ကျွန်တော်တို့ ကို စွန့်ခွာသွားခဲ့ကြသောကြောင့် တစ်ကြောင်း ဖြစ်သည်။ ။ ဗမာပြည်၌ ဤသို့ မရှုမလှ အရေးရှုံးနိမ့်ခဲ့ရခြင်းအတွက် သူတို့ မှာ ကြီးစွာ တာဝန်ရှိကြောင်း၊ သူတို့ ကိုယ်တိုင် ပါလီမန်တွင် ဝန်ခံပြီးခဲ့ပြီ။ ။ ဗမာပြည်၏ ကာကွယ်ရေးသည် သူတို့ ၏ တာဝန်ဖြစ်သည် ဟု ပင် သူတို့ ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ဗမာပြည်ကို ၁၉၄၁ ခုနှစ် အဆင့်အတန်းအထိ ပြန်လည် ထူထောင်ရန် ဗြိတိသျှ အစိုးရက ငွေကြေးထောက်ပံ့မည်ဆိုက ဗမာပြည်ကို လုံခြုံမှု မပေးနိုင်ခြင်း၊ မြေလှန်စနစ် အစရှိသည် တို့ ဖြင့် အပျက်အစီးများ ဖြစ်စေခဲ့ခြင်းတို့ ကြောင့် ထိုထောက်ပံ့ကြေးကို အလကား ပေးသင့် ပေသည်။ ။ သို့သော် ယခုကား ချေးငွေအဖြစ် ပေးထားသည်။ ။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ပြည်သူလူထုထံမှ အခွန်အဖြစ် ပြန်လည်ကောက်ယူမည်ဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။ ။ ဤအချက်ကို ထားဦးတော့၊ ငွေချေးယူရသောကြောင့် ပြည်သူလူထု အကျိုးဖြစ်မည်ဆိုလျှင် တော်သေးသည်။ ။ ယခုကား ချေးငွေကို သူတို့ အကျိုးစီးပွားများ ပြန်လည်ပျိုးထောင်ရေးအတွက်သာ အသုံးပြုမည်ဖြစ်သည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ဤငွေပေါင် ၈၇

သ န်းမၤ ချေးငွေမဟုတ် တုံးတိပြောရလျှင် ပြည်သူလူထုထံမှ စစ်လျော်ကြေး တောင်းခြင်းသာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူလူထု မၤ ချေးငွေစစ်လျော်ကြေးရရမည်ကို မရရှိမျှမက ဖုံးကွယ်ထားသော စစ်လျော်ကြေးကိုပင် ပေးရဦးတော့မည်။ ဤသည် မှာ အမှန်အတိုင်း ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထုအား လျော်ကြေးပေးရေးအတွက် ဘာကြောင့် ဘာမျှ မလုပ်သေးသလဲဟု အစိုးရကို မေးသောအခါ အစိုးရက ကုန်ခဲ့သော သုံးနှစ်အတွင်းတွင် အခြေခံ အချက်အလက်များ မရရှိရှိသေးသောကြောင့်နှင့် ထိုအချက်အလက်များ စုဆောင်းရန်နှင့် ပြည်သူ့ဆန္ဒကို စုံစမ်းရန်မှာ လည်း လေထီးနှင့် မဆင်းနိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဘာမျှမလုပ်နိုင်သေးဟု ဖြေပါသည်။ သို့သော် အခြားတစ်ဖက်တွင် ကား ဗြိတိသျှ အရင်းအနှီးများ ပြန်လည်ယူသွင်းလာနိုင်ရေးအတွက် အရင်းအနှီးများကို မျှားယူတတ်ရမည်ဟု ပြောသည် မှာ ယုတ္တိတန်လှပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ အရင်းအနှီး ခေါ်ယူရမည်ကား မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အရင်းအနှီး လိုပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် ဖုံးကွယ်ထားသော စစ်လျော်ကြေးပေးရမှု၊ လက်ဝါးကြီးအုပ် စနစ် တစ်ဖက်သတ် အရင်းအနှီး မြှုပ်နှံမှုများ မလိုပါ။

ပြည်သူ့ထောက်ပံ့ရေး ဘုတ်အဖွဲ့၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး ပရိဂျက် စသော ပရိဂျက်များ နှင့် ပတ်သက်၍ ကား "ဒေသဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်ထက် ပိုလျှံနေသော သီးနှံများကို အစိုးရက ဝယ်ယူမည်ဟု ကြေညာရမည်" ဟု အဆိုပြုထားသည်။ "မက်လောက်သော ဈေးနှုန်းများ ပေးခြင်း ဖြင့် ဈေးကွက်ကို အာမခံနိုင်ပါမှ အများ ဆုံး ကုန်ထုတ်လုပ်မှုနှင့် အခြေအနေမှန်ကို အမြန် ပြန်ရောက်မှုတို့ ကို အားပေးရာရောက်မည်" ဟု အစိုးရက မျှော်လင့်သည်။ မက်လောက်သော ဈေးနှုန်းများ ဟု ဆိုထားသည်။ ဤဈေးနှုန်းတို့ မှာ လယ်သမားများကို ပေးဖို့ လား၊ သို့မဟုတ် ဗမာပြ

ည် ကိုယ်စားလှယ် ဆိုသူများကို ပေးဖို့ လား။ လယ်ယာထွက်
ပစ္စည်းများ ၏ ဈေးနှုန်းကို အစိုးရက သတ်မှတ်ပေးရေးကို ကျွန်တော်
တို့ သဘောတူပါသည်။ ။ ဤသို့ သတ်မှတ်ပေးပါရန် စစ်မဖြစ်မီ ကာလ
ကပင် ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုခဲ့ကြ၍ မရခဲ့ကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ ။ ယ
နေ့ ငွေကြေး ဖောင်းပွလာနေသော ခေတ်တွင် ဈေးနှုန်းသတ်မှတ်မည်
ဆိုသည်။ ။ ဘယ်လို သတ်မှတ်ပါမည်နည်း။ ကမ္ဘာ့ဈေးနှင့် စားသုံးသူတို့
၏ ဘဝကို အခြေခံ၍ အခြေခံထွက်ကုန်တို့ ၏ ဈေးနှုန်းကို သတ်မှတ်
ပေးရ မည်ဆိုသည် ကို ကျွန်တော် သဘောတူပါသည်။ ။ သို့သော် ကျွန်
တော်တို့ ဈေးနှုန်းသတ်မှတ်မှုများ မပြုသေးမီ ငွေစက္ကူဖောင်းပွနေ
သော ပြဿနာကို ပထမ ကိုင်တွယ်ရမည်။ ။ ဤသို့ မလုပ်ပါက ဈေးနှုန်း
သတ်မှတ်သည် ဆိုခြင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ လယ်သမားတို့ ၏ လည်မျိုကို
ညှစ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေတော့မည်။ ထိုအခါ ဘယ်လိုဖြစ်မည်နည်း။ လူယ
က်တိုက်ခိုက်မှုတို့ များ ပြားလာခြင်း ၊ စစ်ပစ္စည်းများ ခိုး၍ အရောင်းအဝ
ယ်ပြုခြင်း (ဤလုပ်ငန်းမှာ ယနေ့ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဖြစ်နေသည်
) တို့ ဖြစ်လာမည်။ ကျွန်တော်တို့ ငွေစက္ကူဖောင်းပွမှုကို မည်သို့ တိုက်ခို
က်နိုင်သနည်း။ ပထမဆုံး ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်ရမည်မှာ ပြည်တွင်း
ပြည်ပမှ ကုန်ပစ္စည်းများ လွတ်လပ်စွာ ဝင်ရောက်လာနိုင်ရေး၊ ထိုကိစ္စ
အတွက် ကုန်ထုတ်လုပ်မှု၊ သယ်ယူပို့ဆောင်မှုတို့ ကို ဆောင်ရွက်ပေး၍
အစိုးရက ဤတာဝန်အားလုံးကို မယူနိုင်ဟု ဆိုလျှင်လည်း စီးပွားရေးအ
ရ လွန်ကျွံမှုများ ဖြစ်မလာ အောင် စောင့်ကြည့်ပေးနေရေးပင် ဖြစ်သည်
ကို ကျွန်တော်တို့ သိပြီးဖြစ်သည်။ ။ ဤနေရာ၌ သွင်းကုန် ပို့ကုန်ကိစ္စ အ
ကျုံးဝင်လာသည်။ ။ ဤလုပ်ငန်းတို့ မှာ လက်တွေ့အားဖြင့် အစိုးရ၏ လ
က်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ငန်းဖြစ်လာမည်။ သို့သော် ဆိုဗီယက်ယူနီယံက ပြ
ည်ပကုန်သွယ်မှု ချုပ်ကိုင်ထားသည့် သဘောမျိုး မဟုတ်သေး။ ကျွန်

တော်တို့ ဆီမှာ အစိုးရက အတွေ့အကြုံမရှိသေးပါဟု ဆိုသောကြောင့် "ကိုယ်စားလှယ်" ဆိုသူများ ရှိလာသည် ။ ကောင်းပြီ အစိုးရက လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို တာဝန်မယူနိုင်သေးဟု ဆိုပါလျှင် ယခင် "လက်ဝါးကြီးအုပ်အဟောင်း" များကိုသာ ဘာကြောင့် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ခန့်ထားရမည်နည်း။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူတွေကိုကော ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အသုံးမပြုနိုင်ပေဘူးလား။ ကျွန်တော်တို့ မှာ အတွေ့အကြုံမရှိသေးဟု ငြင်းချက်ထုတ်ကြပြန်သည် ။ အတွေ့အကြုံ မရှိသေးဟု ဆိုကာ ကျွန်တော်တို့ သင်ယူနိုင်သည့် အခွင့်အရေးကို မပေးဘဲ ထားခဲ့သည် ။ အရောင်းအဝယ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဗမာများ မလုပ်တတ်ရအောင် ဘယ်လောက် အခက်အခဲ အတားအဆီး ရှိပါသလဲ။ ဗမာတို့ အကြံဉာဏ် လိုသည် ဆိုက အစိုးရက မပေးနိုင်ဘူးလား။ ထိုမျှမကသေး ဂျပန်ငွေစက္ကူကို တန်ဖိုးမရှိဟု ကြေညာလိုက်ခြင်းကြောင့် ပြည်သူ လူထုနှင့် အထူးအသဖြင့် တောရပ်နေ ပြည်သူလူထုကြီးမှာ ကြီးစွာ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြရသည် ။ ဗမာပြည်တွင် ဂျပန်ငွေတရားမဝင်ဟု ကြေညာခဲ့သော်လည်း အာရှတိုက်အရှေ့တောင်ပိုင်းရှိ အချို့ ဂျပန်သိမ်းပိုက်ခဲ့ဖူးသော နိုင်ငံတို့၌ အတော်အတန် တန်ဖိုးပေးထားသည် ကို တွေ့ရသည် မှာ ဆန်းကျယ်သည် ။ ဗြိတိသျှအစိုးရက ဘယ်လို လမ်းညွှန်မှုများ အရ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသလဲ။ ထိုတိုင်းပြည်တို့ မှာ ဗြိတိသျှကိုလိုနီများ မဟုတ်၍ စိတ်မဝင်စားသောကြောင့်လော။ စစ်တိုက်ခိုက်မှုများ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်သောကြောင့် ရန်သူက ငွေစက္ကူ အကန့်အသတ်မရှိ ထုတ်ဝေမည့် အန္တရာယ်လည်း မရှိတော့။ အခြားသော တိုင်းပြည်များမှာ ဆောင်ရွက်သလို ဗြိတိသျှအစိုးရက ဘယ်လို လမ်းညွှန်မှုများ အရ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသလဲ။ ထိုတိုင်းပြည်တို့ မှာ ဗြိတိသျှကိုလိုနီများ မဟုတ်၍ စိတ်မဝင်စားသောကြောင့်လော။ စစ်တိုက်ခိုက်မှုများ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်

သောကြောင့် ရန်သူက ငွေစက္ကူ အကန့်အသတ်မရှိ ထုတ်ဝေမည့် အန္တရာယ်လည်း မရှိတော့။ အခြားသော တိုင်းပြည်များမှာ ဆောင်ရွက်သလို ဗြိတိသျှအစိုးရက ဂျပန်ငွေစက္ကူအပေါ်တွင် သင့်တော်သော တန်ဖိုးနှုန်း ဘာကြောင့် မသတ်မှတ်ပေးနိုင်ပါသနည်း။ ထို့နောက် ဗမာပြည်သူတို့က ဂျပန်ထံမှ ရသင့် ရထိုက်သည် များ ရရေးအတွက် သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများ တွင် စကားပြောရန် ဗမာပြည်ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ဗြိတိသျှမဟုတ်ဘဲ ဗမာပြည်သူကိုယ်စားလှယ်ကို စေလွှတ်ရေး အတွက် ဘာကြောင့် မစီစဉ်ပေးနိုင်ပါသနည်း။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့ သည် ဗမာပြည်အတွင်း စီးပွားရေးဖက်ဆစ်စနစ် ယူသွင်းလာနိုင်ရေး အတွက် ဤသို့အားဖြင့် အဆုံးမရှိ ငြင်းခုံပြောဆိုခဲ့ကြသည် ။ ငွေကြေးဖောင်းပွမှု ပြဿနာမှာ လည်း ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် ဆိုးဝါးသော အတိုင်းအတာသို့ ရောက်လာလေပြီ။ အလုပ်လက်မဲ့ များ လည်း ပေါများ လှပြီ။ ပြည်သူလူထုလက်တွင် လည်း ငွေမရှိ။ ဤအခြေအနေတို့ နှင့်တကွ အခြား မြောက်မြားစွာသော အခြေအနေတို့ က မကောင်းသော စီးပွားရေးနိမိတ်လက္ခဏာများ အဖြစ် ပြသလျက်ရှိသည် ။ ဗြိတိသျှ အစိုးရကား ကျွန်တော်တို့လိုသမျှ ပစ္စည်းတို့ ကို အချိန်မီ၊ အဆင့်အတန်းမီနှင့် အလုံအလောက် ပို့မပေးနိုင်ပါဘဲလျက်နှင့် ကုန်ပစ္စည်းများ လွတ်လပ်စွာ ဝင်ထွက်ရေးအတွက် တံခါးဖွင့်ပေးရမည့်အစား အခြားတိုင်းပြည်တို့ နှင့် ကုလသမဂ္ဂကယ်ဆယ်ရေး အဖွဲ့တို့ (UNNRA)၏ ပစ္စည်းတို့ ကိုပင် မဝင်စေဘဲ ပိတ်ပင်ထားသည် ။ သို့သော် ဤနည်းဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားသည် သူနေရာဟောင်းကို ပြန်လည်ရရှိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ ဤနည်းမှာ သူတို့ အဖို့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမည့်နည်းသာ ဖြစ်သည် ။ သို့သော် သူတို့ ဤအချက်ကို ဂရုမထား ။ သူတို့ ကမူးရှူးထိုး ဖြစ်နေကြသည် ။ သူတို့ အဖို့ နယ်ချဲ့စနစ်ဟောင်း

ကို ပြန်လည်အင်အားဖြည့်ပေးရမည်။ သို့ဖြစ်၍ လည်း ဗမာပြည်တွင်း သို့ စီးပွားရေးဖက်ဆစ်စနစ် သွတ်သွင်းလာရေးအတွက် လိုအပ်သော တရားဥပဒေခွင့်ပြုချက်များကို ဖန်တီးလာသည် ။ ဤသည် တို့ ကား အ ဘယ်ဟာနည်း။

ကျွန်တော်အချိန်မရှိသဖြင့် ဘုရင်ခံအမည်ကိုသုံး၍ တရားသူကြီးတစ်ဦး ပြုလုပ်လိုက်သော ဥပဒေနည်းငယ်ကိုသာ ဖော်ပြပါတော့မည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ် အထူးတရားသူကြီးများ အက်ဥပဒေ (၅) အရ တထူးတရားသူကြီး တစ်ဦးကသာ သက်သေထွက်ချက် အတိုချုပ်ကို ရေးမှတ်ထားရမည်။ တရားခံတစ်ယောက်က သူပြလိုသော သက်သေ ပြပိုင်ခွင့် မရှိ။ တရားသူကြီးက လိုအပ်သည် ဟု ယူဆသော သက်သေများ ကိုသာ ခေါ်ယူစစ်ဆေးရမည်။

အခြားနည်းလမ်းဖြင့် ဆိုသော် သေဒဏ်ပေးနိုင်သော အမှုများကို စစ်ဆေးရာတွင် ပင် အထူး တရားသူကြီးက တရားခံကို အတိုနည်းအရ စစ်ဆေးမည်။ အတိုနည်းဆိုသည် မှာ အသေးအဖွဲ အမှုများကိုသာ စစ်ဆေးသင့်သည် ဟု အများက ယူဆထားကြသည် ။

အထူးတရားသူကြီးတစ်ဦး၏ စီရင်ချက်ကို အယူခံ၍ လည်း မရ။ အထက်ရုံးက ပြင်ဆင်၍ လည်း မရ။ ပုဒ်မ ၆(၁)အရ ၊ ဟိုက်ကုတ်လွှတ်တော်ကပင် ပြန်လည်ပြင်ဆင်မှုမပြုရ။ သို့သော် ပုဒ်မ ၇(၂) အရ၊ သေဒဏ် အပြစ်ပေးထားသောအခါတွင် ကား၊ ၎င်းအပြစ်ဒဏ်ကို ဟိုက်ကုတ်တရားသူကြီး တစ်ဦးက ပြန်လည်သုံးသပ်နိုင်ခွင့် ရှိသည် ။ တခြားတစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရသော် သေဒဏ်ခံရသော ပြစ်မှုမှ တစ်ပါး တရားခံတစ်ဦးသည် သူ့အားပေးထားသော အပြစ်ဒဏ်ကို ပြန်လည်စောဒက တက်နိုင်သည့် နည်းလမ်းမရှိတော့ချေ။

၁၉၄၃ ခု၊ တရားရုံးများ အရေးပေါ်စီမံမှု ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ အရ ပထမ တန်း၊ ဒုတိယတန်းနှင့် တတိယတန်း ရာဇဝတ်တရားသူကြီး တစ်ဦးဦး က ချမှတ်ပေးထားသော အပြစ်ဒဏ်ကို မည်သည့် တရားခံကမှ အယူခံ ခွင့် မရှိ။ အထူးအာဏာရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးတစ်ဦးက ချမှတ်ပေး ထားသော အပြစ်ဒဏ်ကိုလည်း ထောင် ၅ နှစ်ထက် မကျော်လွန်လျှင် မ မည်သည့်တရားခံကမှ အယူခံနိုင်ခွင့်မရှိ။ စက်ရှင်တရားသူကြီး၊ ရာဘက် စက်ရှင်တစ်ရားသူကြီးတစ်ဦးက ချမှတ်ပေးထားသော အပြစ်ဒဏ်ကို သေဒဏ်မဟုတ်လျှင် မည်သည့်တရားခံကမှ အယူခံနိုင်ခွင့်မရှိ။

ထောင် ၅ နှစ်ထက်ပိုခံရ၍ အယူခံသောအခါလည်း ဟိုက်ကုတ်ကို အယူခံရန်မဟုတ်၊ စက်ရှင် တရားသူကြီးထံ အယူခံရန်ဖြစ်၍ စက်ရှင် တရားသူကြီးဆိုသည် မှာ ယနေ့အဖို့ တရားသူကြီးပင် ဖြစ်၍ အယူခံမှုများကို ကောင်းစွာ စဉ်းစားပိုင်းဖြတ်နိုင်လောက်အောင် အားလ ဝ်ခြင်း မရှိပေ။

ပုဒ်မ ၁၄ အရ ၊ ပုလိပ်ထံပေးသော ဖြောင့်ချက်ကို သက်သေအဖြစ် တင်ပြနိုင်ခွင့်ရှိလာသည် ။ အမှုစစ်ဆေးသော ပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦးကို ပြောသည့် ထွက်ချက်နှင့် တရားခံကိုပြန်၍ အရေးမယူရ ဆိုသော စည်း ကမ်းချက်ကိုလည်း ပုဒ်မ ၁၄ အရ ပယ်ဖျက်ထားလိုက်သည် ။ ဤသို့ အားဖြင့် တရားလိုဘက်က (က) တရားခံသည် ပုလိပ်ရှေ့၌ ဖြောင့်ချက် ပေးသည် ဟု ဖြစ်စေ၊ (ခ) တရားခံသည် အမှုစစ်ဆေးနေစဉ်အတွင်း မည်သို့မည်ပုံ ထွက်ဆိုသွားသည် ဟု သက်သေတင်ပြနိုင် သည် ။ ဤသို့ သော သက်သေတရားမဝင်ရေးအတွက် ကန့်သတ်ချက်တို့ မှာ (က) တ ရားခံ ထွက်ဆိုချက် ပေးသည် ဆိုသောအခါ ပုလိပ်အချုပ်အနှောင်အတွင်းက ပေးခြင်းမဟုတ်စေရ။ (ခ) ပုလိပ်က ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ မတရားဩဇာသုံးခြင်း မဟုတ်စေရတို့ ပင် ဖြစ်ပေသည် ။ ပုလိပ်တို့ သုံးနေကျ လှ

ည့်ကွက်မှာ တရားခံ၏ ထွက်ဆိုချက်မရသေးမချင်း ဖမ်းဆီးခြင်းမပြုသော လှည့်ကွက် ဖြစ်၍ တရားခံတစ်ဦးအဖို့ ပုလိပ်က ခြိမ်းခြောက်ပါသည်။ ။ မတရားဩဇာသုံးပါသည် ဆိုသည် ကို သက်သေပြရန်မှာ လည်း အလွန်ခက်ခဲသော အလုပ်ဖြစ်သည်။ ။ ထောင်ကျသွားသော အမှုပေါင်းများစွာ စစ်ဆေးခဲ့ဖူးပါသည် ဟူသော မှတ်ချက်ကို ရယူလိုသည်။ ။ မူမရှိသော အချို့ ပုလိပ်စစ်ဆေးရေးအရာရှိတို့ လက်တွင် ဤဥပဒေသည် အန္တရာယ်များသော အာဏာများ ဖြစ်လေသည်။ ။ ပုလိပ်အပြောနှင့် တရားခံ အပြောဟူ၍ သာ ရှိပေတော့မည်။

ဗြိတိသျှ တရားစီစဉ်ရေးစနစ်သည် ဂျပန်ကင်ပေတိုင်စနစ်နှင့် တူလာပြီဟု ယခင်က ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပြီ။ တစ်ထပ်တည်း တူနေပါပြီ။ အကြောင်းမှာ မူ ဤဥပဒေပြင်ဆင်ချက်တို့ ကြောင့် ပြည်သူလူထုမှာ မူလမရှိသော ပုလိပ်အရာရှိတို့နှင့် ကလဲ့စားချေလိုကြသော တရားသူကြီးတို့၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကို အချိန်မရွေးခံရရန် အကာအကွယ်ကင်းမဲ့သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ။ ခရိုင် အများ အပြားတွင် အုပ်ချုပ်ရေးဘက်က တရားစီရင်ရေးဘက်သို့ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နေမှု အမြောက်အမြားရှိသည် ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ မသိသည် မဟုတ်။ ဤဥပဒေတို့မှာ အရေးပေါ်ကာလအတွက် ယာယီမျှသာ ဖြစ်ပါသည် ဟု ငြင်းခုံကြလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အဖို့ ဘယ်မှာ အရေးပေါ်ကာလရှိပါသလဲ။ အခြားသော တိုင်းပြည်တို့ ၌ တိုက်ခိုက်မှုများ ရပ်စဲသွားပြီးနောက် လွတ်လပ်မှုများ တိုးပွားရရှိလာနေပါလျက် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် အရေးပေါ်ကာလဟု အကြောင်းပြု၍ ပြည်သူလူထုထံမှ လွတ်လပ်မှုတို့ ကို ရုပ်သိမ်းခဲ့လေသည်။ ။ ဗြိတိသျှတို့ သည် ဗမာပြည်ကို ကယ်တင်ရန် စေတနာကောင်းနှင့် ပြန်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဟု ပါလီမန်မှ တစ်ဆင့်နှင့် ထိပ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှ တစ်ဆင့် ပြောကြားခဲ့ပါ

သည် ။ ဤအရေးပေါ်ဥပဒေများ ၊ စီးပွားရေး ပရိဂျက်များမှာ သူတို့ ၏ ကောင်းသောစေတနာများ ပင် ဖြစ်ပါသလော။ ဗမာပြည်၏ လူဦးရေ ၁၇ ယောက်လောက်သာ နားလည်နိုင်သော စကားဖြင့် ဥပဒေအရာဆိုသည် မှာ နက်နဲရှုပ်ထွေးလှပါသည် ဟု လှီးလွှဲပြောနေ၍ အကျိုးထူးမည်မထင်ပါ။ ဤနေရာ၌ ပထမအကြိမ် ကျင်းပခဲ့သော လူထုအစည်း အဝေးက သူတို့ စီမံကိန်းများ ၊ ပရိဂျက်များကို ကြေညာရန်နှင့် ယင်းတို့ ကို ပြည်သူ့ဆန္ဒအား စုံစမ်း တိုင်ပင်ပြီးမှ အတည်ပြုရန် တောင်းဆိုသောအခါ "ကျွန်တော်တို့ လေထီးနှင့်ဆင်း၍ ခင်ဗျားတို့ ကို မတိုင်ပင်နိုင်ခဲ့ပါ" ဟု ဆင်ခြေပေးကြပြန်သည် ။ ဤသို့သော ပြောဆိုမှုတို့ သည် သူတို့ ၏ ဂုဏ်သိက္ခာ မြင့်မားလာစေနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်ကိုသာ တိုးပွားစေလိမ့်မည်ဖြစ် ကြောင်း အာဏာကိုင်စွဲထားသူများအား သတိပေးလိုပါသည် ။

ဤနည်းအားဖြင့် ဗြိတိသျှ အစိုးရက ဗမာပြည်တွင်းသို့ စီးပွားရေး ဖက်ဆစ်စနစ်သွတ်သွင်း လာရန် ကြံစည်ခြင်းဖြစ်သည် ။ ဤနည်းအားဖြင့် တရားဥပဒေအကာအကွယ်ဖြင့် အတင်းထိုသွင်းရန် ကြံစည်ခြင်းဖြစ်သည် ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရင်ခံက တစ်ဦးချင်းအုပ်ချုပ်ရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည် ။ တရားဥပဒေအရဆိုလျှင် ဘုရင်ခံသည် ဗမာပြည်၏ အာဏာရှင်ပင် ဖြစ်တော့သည် ။

ဤသည် ပင် ဘုရင်ခံနှင့် ကျွန်တော်တို့ ၏ သဘောကွဲလွဲချက် ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော်တို့ က မဖြစ်နိုင်သည် ကို တောင်းဆိုနေသည် မဟုတ်။ သူကိုယ်တိုင်က ပြောကြားခဲ့ဖူးသည့်အတိုင်းနှင့် ကျွန်တော်တို့လို အခြေအနေမျိုးတွင် ကြားဖြတ်အစိုးရဆိုသည် မှာ ရှိရသည့်အတိုင်း အဓိက နိုင်ငံရေး အဖွဲ့တို့ ၏ ကိုယ်စားလှယ်များ ဖြင့် အမှုဆောင်အဖွဲ့ ဖွဲ့ရန် တောင်းဆိုနေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည် ။ ဤ အမှုဆောင်အဖွဲ့သည် ဥပဒေ

အရ ဘုရင်ခံကို တာဝန်ခံရမည် ဆိုသော်လည်း ဒီမိုကရေစီ ထုံးတမ်းစဉ်
လာ အရ ပြည်သူလူထုအရ ပြည်သူလူထုထံ စုပေါင်းတာဝန်ယူသောစနစ်
ကျင့်သုံးခွင့် ရှိရန် တောင်းဆိုနေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့
မူလတောင်းဆိုချက်များ ဖြစ်သော ဗမာအမျိုးသားချင်းသာ ပါဝင်သည့်
အာဏာကုန်ရှိသည့် အမျိုးသားအစိုးရဖွဲ့စည်းပေးရေး တောင်းဆိုချက်နှင့်
စာလျှင် ကျွန်တော်တို့ များ စွာ လျှော့ပေးထားပါသည်။ ။ အရေးကြီး
သော ဌာနများ ဖြစ်သည့် ကာကွယ်ရေး၊ နိုင်ငံခြားရေး၊ နယ်စပ်ဒေသ အုပ်ချုပ်ရေးတို့
ကို ဘုရင်ခံ လက်တွင် ပင် ထားရန်နှင့် ဘုရင်ခံရွေးချယ်ခန့်အပ်သည့်
ဗမာကိုယ်စားလှယ် ဗြိတိသျှ ကိုယ်စားလှယ်တို့ ကိုပင် လက်ခံရန်
ကျွန်တော်တို့ သဘောတူသည်။ ။ အလွန်အရေးကြီးသော ဌာနတစ်ခု
ဖြစ်သည့် ဘဏ္ဍာရေးဌာနကိုပင် ဘုရင်ခံခန့်အပ်သူအားပေးရန် ကျွန်တော်တို့
မတွန့်တိပါ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ တစ်ခုတည်းသော တောင်းဆိုချက်မှာ
တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရန် သူတစ်ဦးတွင် သာ တာဝန်ရှိသည် မှာ
တရားဥပဒေအရ မှန်ကန်သော်လည်း ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ သူ့အုပ်ချုပ်မှုကို
ဒီမိုကရေစီကျစေရန် တောင်းဆိုခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့
အမည်သွင်းသူကိုသာ ပြည်ထဲရေးဌာန ပေးရမည်ဟူသော စည်းကမ်းချက်တစ်ခု
ထပ်ထည့်ထားသည်။ ။ ဤစည်းကမ်းချက် ထည့်ထားခြင်းမှာ ရန်ငြိုးကြောင့်
ကလဲစားချေလိုသောကြောင့် ၊ ယုတ်မာသော ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့် မဟုတ်။
ဤစည်းကမ်းချက် ထည့်ရခြင်းမှာ ဂျပန်ပြည်သို့ စေလွှတ်သော အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး
ဂျိုးဇက်ဂရူးပြောဖူးသကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ လူပုဂ္ဂိုလ်ရာထူးအရ စိုးရိမ်သောကြောင့်
မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အစဉ်အလာများကြောင့်သာ
ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ အဆိုမှာ အားလုံးတွေ့မြင်ကြသည့်အတိုင်း အလွန်ပင်မျှတသော အဆိုဖြစ်သည်။ ။ သို့

သော် ဘုရင်ခံက အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ထိုအဆိုကို လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိ။ ဤတွင် လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ်နေကြသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့မှာ များစွာ အလျော့ပေးခဲ့သည် မှာ လည်း ကျွန်တော်တို့ မှာ အားနည်းသောကြောင့် မဟုတ်။ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ကျော်ကာလအတွင်း များစွာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်း ခံခဲ့ရပြီးသည့်အတွက် အခက်အခဲနှင့် တွေ့နေရသည့် ဤအချိန်မျိုးတွင် အပျက်သဘော လုပ်ငန်းမျိုး မလိုအပ်ဟု ကျွန်တော်တို့ ယူဆသောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ။ ဘုရင်ခံသည် အရေးပါသော ကိစ္စများကို ဥပဒေအရ ချုပ်ကိုင်ထားရုံမက ကာကွယ်ရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးစသော အရေးပါသည့် ဌာနများကိုပါ ချုပ်ကိုင်ထားမှန်း သိပါလျက် ဤအနည်းဆုံး တောင်းဆိုချက်ကိုသာ တောင်းဆိုခဲ့သည် မှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆောင်ရွက်လိုသော ဆန္ဒကို ပြသလိုသောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် ဤအတိုင်း ဖြစ်မလာ၊ အာဏာ လက်ဝယ်ထားသူများသည် လှပသော သဘောထားတို့ ကို လျှာဖျားကလေးဖြင့်သာ ပြောဆိုနေကြပြီး တိုင်းပြည်တွင် စီးပွားရေးဖက်ဆစ်စနစ် ထူထောင်ရန် ကြိုးပမ်းနေကြသည်။ ။ သူတို့ သည် တကယ့်ဖြစ်ရပ်တို့ ကို မကြည့်မမြင်ဘဲ တိုင်းပြည်၏ အများ ဆန္ဒကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဆန့်ကျင် နေကြသည်။ ။ ကမ္ဘာအနှံ့အပြားတွင် ကျွန်တော်တို့ အကြောင်း ပုတ်ခတ်နေကြသည်။ ။ စဉ်းစား၍ ရသမျှ သော နည်းလမ်းတို့ ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ အင်အားကို ဖြိုခွင်းနေကြသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ကို အသေးအဖွဲ့ ရန်စမှုများကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြုလုပ်နေကြသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ကား ရန်ဖက်ပြိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့ သာ အဆုံးကျလျှင် နိုင်ရမည်ကို ကျွန်တော်တို့ သိသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ အင်အားကို ကျွန်တော်တို့ သိသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ကို ဆွပေးနေစရာမလို။ ကျွန်တော်တို့ သည် ကျွန်

န်တော်တို့ ၏ အချိန်ဇယားအတိုင်း ပြည်သူလူထုအား မလိုအပ်သော ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ မဖြစ်စေရဘဲ လွတ်လပ်ရေးဆီသို့ ချီတက်မည်။ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားနေသော ပြဿနာမှာ ဤပြဿနာများ ပင် ဖြစ်သည် ။ ဘုရင်ခံက အမှန်တရားကို ရှောင်တိမ်း၍ ပရိယာယ်ကြွယ်လိုက ကြွယ်ပါစေ။ နိုင်ငံရေး ပြောက်ကျားနည်း ပရိယာယ်နှင့် စီးပွားရေးဖက် ဆစ်စနစ် မဟာသေနင်္ဂဗျူဟာကို ကျင့်သုံးလိုက ကျင့်သုံးပါစေ။ ကျွန်တော်တို့ မှာ မတုန်လှုပ်၊ သူ၏ နိုင်ငံရေး ပြောက်ကျားနည်း ပရိယာယ်မှာ ကျဆုံးရမည်သာ ဖြစ်သည် ။ ပြောက်ကျားနည်း အောင်မြင်ရန်မှာ ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ခံမှုသာ ဖြစ်၍ သူကား ပြည်သူ့ထောက်ခံမှုကို ရလည်း မရ၊ ရလည်း မရနိုင်။

သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းစဉ်မှာ အဘယ်နည်း။ ယင်းလုပ်ငန်းစဉ်တို့ ကို မည်သို့ အကောင်အထည်ဖော်မည်နည်း။ ကျွန်တော်တို့ ရည်မှန်းချက်မှာ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့် ဖြစ်၍ ၊ ဤရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေးအတွက် ဗြိတိသျှအစိုးရထံ ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုထားချက်မှာ အရွယ်ရောက်သူတိုင်း မဲပေးသောရွေးကောက်ပွဲဖြင့် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် ဖွဲ့စည်းရေးဖြစ်ကြောင်း အားလုံးသိကြပြီး ကြားဖြတ်ကာလအတွင်း အမျိုးသားအစိုးရဖွဲ့၍ ဤအမျိုးသား အစိုးရက ဗမာပြည်သူလူထုလက်ထဲသို့ အာဏာလွှဲပြောင်းပေးရေးအတွက် လိုအပ်သည် ဟု ယူဆသော အစီအမံအားလုံးကို ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်နိုင်သော အာဏာရှိစေရန် ဖြစ်သည် ။ သို့သော် ဗြိတိသျှအစိုးရကမူ ကျွန်တော်တို့ ကို အကန့်အသတ်မရှိသော ကာလအဆုံး၌ ဒီမိုကရေစီ အဆင့် အတန်းဖြစ်သော သူတို့ ၏ လောကနိဗ္ဗာန်ပေးပါမည်ဟု ဝိုးတိုးဝါးတား ကတိပေးထားသော စက္ကူဖြူ စာတမ်းကိုသာ ပေးခဲ့သည် ။ ယခု ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုချက်တို့ ကို ဗြိတိသျှအစိုးရက မလိုက်လျောပါက ကျွန်

တော်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲဟု မေးစရာရှိလာသည်။ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပမပေးလျှင် ဘာလုပ်ကြမလဲ။ ဗြိတိသျှအစိုးရက ဆန္ဒသာ ရှိခဲ့ပါလျှင် ရွေးကောက်ပွဲကို ဆောလျင်စွာ ပြုလုပ်မပေးနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။ လိုအပ်သော ပြင်ဆင်မှုတို့ ကို ခြောက်လအတွင်း အပြီးလုပ်နိုင်သည်။ မပြီးနိုင်ဟု ဗြိတိသျှအစိုးရက ဆိုလာပါက သက်သက်မဲ့ ဆင်ခြေပေးနေခြင်းသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်စရာဘာမှ မလိုပါ။ မဲဆန္ဒရှင်စာရင်းသာလျှင် ပြုလုပ်ရန် လိုပါသည်။ ရွေးကောက်ပွဲလုပ်နိုင်ရန်အတွက် လုံလောက်သော လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှုလည်း ရှိနေပါသည်။ ယခင်အခါများက လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု အခြေအနေ ယခုထက် ဆိုးဝါးနေသည့် အကြားမှ ရွေးကောက်ပွဲများ ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ မဲဆန္ဒပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူ စာရင်းကိုလည်း လွယ်ကူစွာပင် လုပ်နိုင်ပါသည်။ ဤကိစ္စအကြောင်းလည်း ကျွန်တော်တို့ ပြောခဲ့ဖူးပါပြီ။ ဤကွန်ဂရက်တွင် လည်း ထပ်မံတင်ပြပါဦးမည်။ ကျွန်တော်တို့ ထပ်ပြောရန် မလိုပါ။ အခြားသူများ ပြောပြီးခဲ့ပါပြီ။ မဲဆန္ဒစာရင်းကို ခြောက်လအတွင်းအပြီး လုပ်နိုင်ပါသည်။ ယခင်အခါများကလည်းကောင်း၊ အခြားဒေသတို့ တွင် လည်းကောင်း ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ကြပါပြီ။ အခြား ဘာပြင်ဆင်ရန် လိုပါသလဲ။ တရားမျှတ လွတ်လပ်သော ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပနိုင်မည့် အခြေအနေများ ဖန်တီးပေးရန် လိုပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကတော့ ကဖျက်ယဖျက် လုပ်မည် မဟုတ်ပါ။ "တိုင်းပြည်မှာ ငြိမ်းချမ်းမှုရှိရမည်" မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် ယခင် ကလည်း ရှိခဲ့သော၊ ယခုလည်း ရှိနေသော၊ ဗြိတိန်ပြည်အပါအဝင် အခြားတိုင်းပြည်တို့ တွင် လည်း ရှိနေသော ဓားပြမှု အနည်းအကျဉ်းမှ အပ ငြိမ်းချမ်းမှုရှိသည် ဟု ကျွန်တော် ဆိုချင်ပါသည်။ အရှေ့တိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံသည် ငြိမ်းချမ်းမှုအရှိဆုံးပင် ဖြစ်သ

ည် ။ ဤသို့ ရှိပါလျက်နှင့် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပမပေးလျှင်ကော၊ ထိုအခါသမိုင်းဖြစ်စဉ်၏ ယုတ္တိတရားက ကျွန်တော်တို့ အတွက် ဆုံးဖြတ်ပေးလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့အကူအညီနှင့် ကျွန်တော်တို့ ပြည်ကို ပြန်လည် ထူထောင်ပါမည်။ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည်ထူထောင်ပါမည်။ ဤကွန်ဂရက်တွင် လုပ်ငန်းစဉ်အကြမ်းတစ်ခု ကျွန်တော်တို့ တင်ပြပါမည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်အကြောင်း ကျွန်တော် မပြောလိုတော့ပါ။ အနည်းငယ်သာ ပြောလိုပါသည် ။ လုပ်ငန်းစဉ်မှာ အတော်အတန် ပြည့်စုံသော လုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်သော်လည်း ဤလုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ကျွန်တော်တို့ ပထမပိုင်းတွင် ရည်မှန်းချက် အလွန်အကျွံထား၍ မဖြစ်။ ကျွန်တော်တို့ သည် သင့်တင့်သော နေရာမှ အစပြု၍ တဖြည်းဖြည်း ဖွံ့ဖြိုး ကျယ်ပြန့်လာစေရမည်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကို သူ့အစီအစဉ်နှင့်သူ လုပ်၍ သက်သာချောင်ချိရေး၊ ထောက်ပံ့ရေး၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး၊ ပညာရေး၊ အိုးအိမ်ပြန်လည်ထူထောင်ရေး၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးတို့ မှ စ၍ တစ်စတစ်စ တိုးတက်ဆောင်ရွက် သွားရမည်။ ကျွန်တော်တို့ အောင်မြင်မှုအတွက် လိုအပ်သောအခါတိုင်းနှင့် ဖြစ်နိုင်သောအခါ တိုင်းတွင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး ဆိုသော အခြေခံမှုကို ကျင့်သုံးကြရမည်။

ကျွန်တော်တို့ ရွေးကောက်ပွဲတော့ ကျင်းပပေးပြီး တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်ဖွဲ့မပေးလျှင် ဘယ်လိုလဲ။ ကျွန်တော့်အမြင်မှာ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ မိုးပေါ်မှ ကျလာမည်မဟုတ်။ ဖြစ်ရပ် ဖြစ်စဉ်တို့ အရ ပေါ်ထွက်လာရမည်သာ ဖြစ်သည် ။ သို့ဖြစ်၍ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပပေးလျှင် ပြည်သူတို့ ၏ အကူအညီဖြင့် ရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရအောင်လုပ်ပြီး ဗြိတိသျှအစိုးရအား ကျွန်တော်တို့ လိုလားချက်များကို ပေးရန်၊ မပေးကမပေးသည့်အလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ဂီတသံကို နာခံရန် အကျပ်ကိုင်

ရမည်။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူတို့ ၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးနိုင်မည့် တရားဝင် ဆောင်ရွက်နိုင်သော အခွင့်အရေးများ မရရှိပါလျှင် ကျွန်တော်တို့ဘာသာ ကျွန်တော်တို့ အာဏာရရှိရေး၊ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ပြန်လည်ထူထောင်သွားမည်။ ဤသို့ ဆိုခြင်းအားဖြင့် အချို့ လိုလားနေကြသည့် စင်ပြိုင် အစိုးရထူထောင်ရေး ဟူသော တိုးတက်မှုမရှိသည့် သဘောတရားကို ကျင့်သုံးမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်။ ဤနည်းမှာ အနုမြူဗုံးထက် အင်အားကြီးမားသော တစ်ခဲနက် သော ပြည်သူ့သေနင်္ဂဗျူဟာနှင့် နည်းပရိယာယ် ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူလူထုသည် သူတို့ ၏ တည်ဆောက်နိုင်မှု စွမ်းအားနှင့် သမိုင်းတွင် ပါဝင်ရမည့် အခန်းကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်စွာနှင့် စုစည်းစည်းရုံးမိပြီးဆိုလျှင် ဤပြည်သူတို့ ၏ ထိုးစစ်ကို မည်မျှ ကြီးမားသော အသက်မရှိသည့် ရုပ်ဝတ္ထုအင်အားကမှ ခုခံနိုင်စွမ်းရှိတော့မည်မဟုတ်။

(၄)

ဤကိစ္စနှင့် တစ်ဆက်တည်း နိုင်ငံတွင်းရှိ ပြည်သူအားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားပန်းတိုင်အရောက် ချီတက်ရေးအတွက် စုစည်းစည်းရုံးရမည့် တာဝန်အကြောင်းပြောရန် လိုအပ်လာပါသည် ။ ပထမဆုံး ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စအား အမျိုးသားညီညွတ်ရေးပင် ဖြစ်သည် ။ ယနေ့ အမျိုးသားညီညွတ်ရေးကို သရုပ်ဆောင်သည့် (ဖဆပလ) အဖွဲ့ကြီးရှိပြီ။ ဤအဖွဲ့ကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ပိုမိုသိပ်သည်းဖွံ့ဖြိုးအောင်၊ စနစ်တကျဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ရမည်။ အဖွဲ့ကြီးအား ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်

မည့် ပုံသဏ္ဌာန်နှင့် ပိုမိုကောင်းမွန်တိုးတက်စေမည့် အစီအစဉ်တို့ ကို ကျွန်တော်တို့ အကြံပေး တင်ပြခဲ့ပြီ။ သို့သော် ဤနေရာ၌ အမျိုးသားညီ ညွတ်ရေး ဆိုသည် မှာ ဘာဖြစ်သည် ၊ ဘယ်လိုပုံသဏ္ဌာန် ရှိရမည်ဆိုသ ည့် အကြောင်းကို ဆွေးနွေးလိုပါသည် ။ အမျိုးသားညီညွတ်ရေး ဆိုသ ည့် မှာ ထိပ်ပိုင်းညီညွတ်ရေးကိုသာ ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်။ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး၊ ကျားမ၊ မရွေး၊ ဂိုဏ်းဂဏပါတီမရွေး၊ အမျိုးသားတာဝန် နှင့် အမျိုးသားရည်မှန်းချက်များ အတွက် အပြောနှင့် မဟုတ် ၊ အလုပ် တွင် ပါ ညီညွတ်သော ညီညွတ်ရေးကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည် ။ ညီညွတ် ရေးပုံသဏ္ဌာန် နှင့် ပတ်သက်၍ ကား ပါတီအားလုံးသည် မိမိတို့ ၏ ပါ တီတို့ ကို အမျိုးသားအဖွဲ့ကြီးနှင့် လုံးဝ ပူးပေါင်းပစ်ရမည် ဟူသော အ ယူအဆမျိုးလည်း ရှိသည် ။ ဤအယူအဆမျိုး ရှိသူများ ၏ ပါတီများ တ တည်ရှိနေက အမျိုးသားလှုပ်ရှားမှုကြီး၏ အင်အားလျော့ပါးစရာရှိသည် ဟု တကယ်ပင် စိုးရိမ်နေကြသည် ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ ဤပြဿနာ ကို လက်တွေ့ပြဿနာအဖြစ် ချဉ်းကပ်ရန် လိုသည် ။ ပါတီဆိုသည် မှာ ကျွန်တော် နားလည်ထားသလို လောလောဆယ် ပြဿနာများ နှင့် ပတ် သက်၍ အယူအဆတူကြသူ အလုပ်သမားဖြစ်စေ၊ လယ်သမားဖြစ်စေ၊ အခြားလူတန်းစားဖြစ်စေ တို့ ၏ တိကျသော အကျိုးစီးပွားကို ကိုယ်စားပြုကြသူတို့ ၏ ပေါင်းစည်းထားရာ ဖြစ်သည် ဆိုပါမူ ဤပါတီ များကို ဖျက်သိမ်းလိုက်သည် ဆိုစေကာမူ လက်တွေ့တွင် ဆက်လက်တ ည်ရှိနေမည်သာ ဖြစ်လေသည် ။ အရေးကြီးသည့် အချက်မှာ သူတို့ တ ည်ရှိသင့်၊ မတည်ရှိသင့် ဆိုသော အချက်မဟုတ်ဘဲ သူတို့ က အမျိုးသား အကျိုးစီးပွားနှင့် ဆန့်ကျင်သည့် ပါတီရေးလုပ်ငန်းများ မပြုလုပ်ကြရေး သာ ဖြစ်သည် ။ အမျိုးသားပြဿနာတိုင်းတွင် သူတို့ သည် ဂိုဏ်းဂဏစိတ် ကင်းရှင်းစွာဖြင့် အတူတကွ တညီတညွတ်တည်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်

က်ကြဖို့ လိုသည်။ ပါတီအနေနှင့် သူတို့ ၏ လုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းမှာ ယခု ကွန်ဖရင့်ကဲ့သို့သော အမျိုးသားအဖွဲ့အစည်းကြီး၏ ကိုယ်စားလှယ်များ အား သူတို့ အတွေးအခေါ်ကို လက်ခံလာအောင် ကြိုးပမ်းရေးသာဖြစ် လေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် သူတို့ အခန်းမှာ ပညာပေးရေး အခန်းသာ ဖြစ်၍ ပါတီလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရေးအခန်း မဖြစ်စေရ။ ဤ သို့သာဖြစ်ပါလျှင် ပါတီများ တည်ရှိနေ၍ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့အစည်းကြီး အင်အားနည်းသွားလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဤနည်းအားဖြင့် ပိုမို၍ မြင့်မား သော ညီညွတ်ရေး ပုံသဏ္ဌာန်တစ်ခုအဖြစ် တစ်ခဲနက် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နိုင် စေလိမ့်မည်။ ဤသည် သာလျှင် ကျွန်တော်တို့ ဝါဒဖြန့်ချိရေး၊ စည်းရုံး ရေး၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးတို့ နှင့် ပတ်သက်သော၊ မြောက်မြားစွာ သော ပြဿနာများကို ကိုင်တွယ်ရမည်။ ဤကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင် ရန်အတွက် တိုင်းပြည်အတွက် တာဝန်ယူလိုစိတ်ရှိသောသူ၊ တာဝန်ယူရ န် အရည်အချင်းရှိသောသူ၊ စီမံတတ်သူ၊ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော် တတ်သူ၊ လုပ်ငန်းအကော်အထည်ဖော်မည့် သူများအား လေ့ကျင့်ပေးနိုင် သူများ ကျွန်တော်တို့ လိုလားသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ကျွန် တော်တို့ မှာ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးတာဝန်များ စီမံကိန်းချရေး၊ ညွှန်ကြားရေး၊ လုပ်ငန်းအကောင်အထည် ဖော်ရေးအတွက် ကောင်းစွာ တည်ဆောက်ထားသော ဗဟိုဌာနချုပ်တစ်ခု ရှိရမည်။ ဤကိစ္စအတွက် အရည်အချင်းပြည့်စုံသော ပြည်သူများ အနက်မှ မိမိတို့ ၏ လုပ်အားကို တိုင်းပြည်လက်သို့ အပ်လိုသော စေတနာ့ဝန်ထမ်းများ အများ အပြားလို သည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခု ကျွန်တော်က စိတ်ဆန္ဒရှိသူ များ သည် ကျွန်တော် တို့ အဖွဲ့ကြီးတွင် လာရောက်တာဝန်ယူကြပါရန်၊ ၎င်းတို့ ၏ အမည်စာရင်း ပေးသွင်းကြပါရန်၊ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် ဘယ် လို ကူညီနိုင်သည်၊ ဘယ်လောက် ကူညီနိုင်သည် ကို ပြောကြပါရန် ဖိတ်

ခေါ်လိုက်ပါသည်။ သူတို့ ၏ ဆောင်ရွက်မှုတို့ ကို ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် လက်ခံပြီးတိုင်းပြည်အနေနှင့် ထာဝစဉ် သတိရနေလိမ့်မည်သာ ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် ဤမျှနှင့်မရသေး။ ဤဗဟိုဌာနချုပ်ကြီးတွင် ဝါဒဖြန့်ချိရေး လုပ်ငန်း၊ စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းနှင့် အခြားလုပ်ငန်းများ လုပ်ရန်အတွက် ခေတ်မီကိရိယာတန်ဆာပလာနှင့် နည်းစနစ်များ လိုသေးသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ အဖို့ နောက်ဆုံးနှင့် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သော ပြဿနာ၊ ရန်ပုံငွေ ဆိုသော ပြဿနာသို့ ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ ရန်ပုံငွေ တောင့်တင်းစွာ ရှိရမည်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထောက်ပံ့လာနိုင်လောက်မည့် ရန်ပုံငွေကို ရနိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို ရှာရမည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရှေးဦးစွာ ဤအဖွဲ့ကြီး ကို ရန်ပုံငွေ ထောက်ပံ့ရန်မှာ ပြည်သူတို့ တာဝန်ဖြစ်သည်။ ဤအဖွဲ့ကြီး မှာ အမှန်အားဖြင့် ပြည်သူတို့ အဖွဲ့ကြီးသာ ဖြစ်သည်။ ။

ဤသည် တို့ မှာ ကျွန်တော်တို့ ရင်ဆိုင်နေကြရသော တာဝန်များ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤတာဝန်များကို အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ကြစို့ဟု ယခု ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ကံကြမ္မာကို ကျွန်တော်တို့ ဘာသာ ဖန်တီးနိုင်စွမ်း၊ ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်း ရှိသည်။ အဓိကအားဖြင့် ကိုယ်၏ တည်ဆောက်မှုစွမ်းအားကို ကိုယ်သံသယမဖြစ်ကြနှင့်။ ဤစွမ်းအားမှာ တောင်များကိုလည်းကောင်း၊ မိုးကောင်းကင်ကိုလည်းကောင်း ရွှေ့ပြောင်းနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ကိုယ့်အင်အားကို ကိုယ်သိ၍ ၎င်းအင်အားဖြင့် သမိုင်း၏ ဘီးတို့ ကို စနစ်တကျ လည်ပတ်လေအောင် ညီညွတ်သောဆန္ဒနှင့် ဉာဏ်ပညာတို့ ကို မည်သည့်မိုးမြေက ခုခံတားဆီးနိုင်စွမ်း ရှိပါမည်နည်း။ ကျွန်တော်တို့ မှာ စနစ်ကျသော တိုးတက်မှုအတွက် ဆောင်ရွက်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထု၏ စိတ်ရောကို

ယံပါ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို ငြိမ်းချမ်းစွာနှင့် ဆောလျင်စွာ ရယူမည် ဖြစ်သည် ။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သင်တန်း

ကိုအောင်ဆန်း

လူကြီးနှင့် လူငယ်

တိုင်းပြည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းတွင် လူကြီးနှင့် လူငယ် ဟူ၍ အလုပ်သမား နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိလေသည် ။ လူကြီးအဖို့ မှာ ကောင်းမွန်သော နည်းလမ်းများကို ညွှန်ပြနိုင်သည့် စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိစေရမည်။ လူငယ်တို့ မှာ လည်း ထိုသို့ ညွှန်ပြသည့်လမ်းကို တန်းတန်းဖြောင့်ဖြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းဘိလျက် လိုက်ရဲရပေမည်။

ယခု မြန်မာပြည်တွင် ကား လူကြီးများမှာ လည်း စွမ်းရည်သတ္တိမရှိ၊ ဗလာချည်း ဖြစ်နေသည် ကို တွေ့ရသည် ။ လူငယ်တို့ အား ကောင်းမွန်သော နမူနာ ပြရမည်ဖြစ်သော လူကြီးများ စွာတို့ သည် ကလပ်တက်ခြင်း၊ ဖဲရိုက်ခြင်း၊ အမျိုးမျိုး ကလိမ်စေ့ငြမ်းဆင်သည့် အမှုမျိုးသာ တွေ့ရ၏။ သို့ဖြစ်ရကား အကယ်၍ ဆောင်ရွက်ချင်သော လူငယ်များမှာ ညွှန်ပြသည့် အလင်းရောင် ကင်းမဲ့လျက် အမိုက် မှောင်ထဲတွင် ခြေစမ်းလက်စမ်းဖြင့်သာ အချိန်ကုန်ရလေသည် ။

အချို့သောသူတို့ က လူကြီးများကိုဆဲသည် ဟု လူငယ်တို့ အား အပြစ်တင်ကြလေသည် ။ သို့သော်လည်း ဤကိစ္စမှာ လူငယ်နှင့်လူကြီး နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး အပြစ်မကင်းကြပေ။ လူကြီးတို့ မှာ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကောင်းမွန်သော လမ်းညွှန်ပြခြင်းမရှိ။ လူငယ်တို့ မှာ လူကြီးတို့ ၏ အပြစ်ကို ပြရုံမှ တစ်ပါး အခြားအလုပ်ပြခြင်း မရှိသေး။

ကျွန်ုပ်တို့ အဖို့ မှာ ကား အိန္ဒိယပြည်မှာ မဟတ္တမဂန္ဒီ၊ စီအာဒတ်၊ မိုတီလာနေရှူး၊ တီလတ် အစရှိသူတို့ ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အိုင်ရာလန်ဒီဗလာရာ၊ အီတလီပြည် ဂရီဘောလဒီ၊ မစ်ဇနီတို့ ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ကျကျနန ခေါင်းဆောင်နိုင်၍ ခေါင်းဆောင်မည့် မည်သည့်လူကြီးကိုမဆို

နောက်လိုက် အဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် အသင့်ပင်ရှိလေသည်။ ။ ထိုသို့ ခေါင်းဆောင်နိုင်မည့်၊ ထိုသို့ ခေါင်းဆောင်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ထွက်ပါလေ။ စောင့်လျက် ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်မည်။

နာမည်ကြီးသည့် ဤတက္ကသိုလ်၌ လမ်းညွှန်မည့်လူကြီးရှိလျှင် လူငယ်တို့ သည် ရှေ့သို့ တိုးတက်၍ လုပ်ငန်းကို ထွင်နိုင်မည်ဖြစ်သည့်အပြင် မိမိတို့ အလှည့် ကျရောက်သောအခါ ခေါင်းဆောင်သည့် လုပ်ငန်းကို မပင်မပန်းဘဲ ထမ်းဆောင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လူငယ်တို့ ကလည်း ထိုအချိန် ထိုအခါအတွက် ယခုကပင် အသင့်ပြင်ဆင်ထားရပေမည်။ ကြိုးစား အားထုတ်ရပေမည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ သည် ဤအရေးတွင် အချက်အချာဖြစ်လေသည်။ ။

သို့ဖြစ်လင့်ကစား ယခုလက်ရှိ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများမှ နာမည်ဟီးသလောက် အဆံမရှိ ဖြစ်နေသည် ကို တွေ့ရပေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတို့ သည် ယခုရရှိနေသော ကျွန်ုပ်ညာကို အဟုတ်ကြီး မှတ်ထင်နေကြ၍ နားထင်သွေးရောက်ပြီးလျှင် မြန်မာတို့ ပြုသမျှကို ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ လိုစိတ်၊ လွတ်လပ်သော သခင်အလုပ်ကို ဂုဏ်နိမ့်သည် ထင်သော စိတ်တို့ ကို မွေးမြူထားနှင့်သဖြင့် အထက်မရောက် အောက်မကျ ခွဲသမားများ ဖြစ်နေကြလေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတို့ သည် ဟီရိုဩတ္တပ္ပတရား ကင်းမဲ့လျက် ၎င်းတရားကိုပင် နားမလည်နိုင် ရှိနေပေသေးသည်။ ။ မကြောက်ရမည့် နေရာတွင် ကြောက်၍၊ မရှက် ရမည့်နေရာတွင် ရှက်နေသည် ကို တွေ့ရပေသည်။ ။ နိုင်ငံခြားသားတို့ ကို မြင်လျှင် ခူးတုန်ချင်သည့်စိတ် မပျောက်သေး။ ဘောလုံးပွဲတွင် ဆဲချင်၊ ဆိုချင်၊ သောင်းကျန်းချင်သည့် စိတ်ဓာတ်မှာ လည်း အထူး ရှက်စရာကောင်းလေသည်။ ။ လွ

တံလပ်သော အလုပ်ကို မခင်မင်၊ လွတ်လပ်သောဘဝ၏ တန်ဖိုးကို မသိ
၊ ထို့ကြောင့် လွတ်လပ်သောဘဝကို မတောင့်တ၊ မကြံဆရအောင်
မကြိုးစားကြပဲ ရွှေရည် မွမ်းမံထားသော လှောင်ချိုင့်ထဲတွင် အပျော်ကြီး
ပျော်နေကြပေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတို့ တွင် အလွမ်းနာသမားတို့
ကား များ လှစွာ၏။ သို့သော် တလွဲလွမ်းနေသည် ကို တွေ့ရပေသည်။ ။
သနားတတ်သော သူများကိုလည်း တွေ့ရပါ၏။ သို့သော် တလွဲသနား
နေကြပေသည်။ ။ ချစ်ယောင်ဆောင်၍ သေအောင်သတ်တတ်သော ရန်
သူတို့ က အရှူအရှိုက်နှင့် ငိုချင်းချသည် ကို မြင်ရသောအခါ ရင်ထဲတွင်
ဖိုလှိုက်ဖိုလှိုက်နှင့် ဝမ်းနည်းသည့် စကားသံများကို ကြားရပေသည်။ ။ ဘ
က်ရိုက်တော်သူတစ်ယောက် မောပန်းနေ၍ ကောင်းမွန်စွာ မကစားနိုင်
ရှာသည့်အခါ အတော်မသိသော လူထုကြီးသည် မဟာကရုဏာတော် အ
နန္တရှိလှ၍ စုတ် တသတ်သတ် ပြောဆိုကြသည် ကိုကား ကြားသိရပေသ
ည်။ ။

သို့ရာတွင် ကျွန်တွင်းနစ်၍ ရတနာ၊ ရွှေ၊ ငွေ ဆုံးပါးပျက်စီးနေသော
ကျွန်ုပ်တို့ ၏ တိုင်းပြည် အတွက် နံနက်စာ နံနက်၊ ညစာ ညရှာစားရ
သော မြားမြောင်လှစွာသော ဆင်းရဲသားတို့ အတွက် မူကား သနားခြင်း
ကရုဏာတရားသည် ကား ခေါင်းပါးလှပေ၏ တကား။ ဤသို့လျှင်
ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများမှာ ပညာ၏ အရိပ်အယောင်များ
သာဖြစ်၍ ပညာစစ်၏ အချက်အချာ ဖြစ်သော အဆိုးအကောင်းတန်ဖိုး
ကို မဝေဖန်နိုင်ဘဲ ရှိလေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်ညာနှင့် သခင်ပညာ

ဤပညာ ၂ မျိုးကို အချို့သူတို့ မှာ နားမလည်ဘဲ ပြောနေကြပေသည်။ ဤပညာ ၂ မျိုးကို ရှင်းလင်းရန်မှာ လည်း မလွယ်ကူလှပေ။ ကျမ်းတစ်စောင်တစ်ဖွဲ့နှင့် ရေးသားမှ ရှင်းလင်းမည့်အရာ ဖြစ်လေသည်။

အင်္ဂလန်၊ ဂျပန်၊ အမေရိကန်၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီ၊ ဂျာမနီ၊ ရုရှားတိုင်းပြည်တို့တွင် သင်ကြားသော ပညာရေးစနစ်တို့နှင့် အိန္ဒိယပြည်နှင့် မြန်မာပြည်တွင် ပေးအပ်သော ပညာရေးစနစ်မှာ မိုးနှင့်မြေကြီးမျှ ကွာခြားနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ပညာသင်ကြားရေးရာတွင် သက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပညာရပ်များ အပြင် ရိုးရိုးသင်ကြားရာတွင် လည်း စွမ်းစွမ်းတမန် ကိုယ့်ထူး ကိုယ်ချွန်လိုသည့်စိတ်နှင့် ထိုသို့ပြုနိုင်သည့် အရည်အချင်းတို့ကို ကျောင်းသားလူငယ်များ မွေးမြူလာ နိုင်အောင် ပြုပြင်ပေးရမည်။

အိန္ဒိယပြည်နှင့် မြန်မာပြည်ရှိ ပညာရေးနစ်မှာ မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း၊ တက္ကသိုလ် ဟူ၍ အဆင့်လေးပိုင်းမျှ ရှိလေသည်။ ရှိသောအဆင့် လေးပိုင်းတို့သည် လည်း ကောင်းမွန် ကျနစွာမရှိ၊ ဤမျှသော ပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ အားပေးရာတွင် သာရာစားတွေ များ လာစေ၍ ကျွန်စိတ်၊ သဘောကစိတ် ပေါက်သူများ ရှိလာအောင် ဖြစ်လေသည်။ ဤရည်ရွယ်ချက်မှာ အင်္ဂလိပ်ပညာကို အိန္ဒိယတွင် ပထမစထွင်သူ (လောဒ်မက်ကောလေး) က လမ်းကြောင်းပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်တစ်ဦးဖြစ်သော (လော့ကာနု) ကလည်း အိန္ဒိယပြည်ရှိ ပညာရေးစနစ်ကို ချုပ်နိုင်သမျှ ချုပ်ရမည်ဟု မြှက်ကြားဖူးလေသည်။ အကြောင်းကား အင်ပိုင်ယာ ချဲ့ထွင်ရေးနစ်ကို တည်တံ့ ခိုင်မြဲစေရန် ဖြစ်လေသည်။

အင်ပိုင်ယာ ချဲ့ထွင်ရေးစနစ်သည် အရေးကြီးအရာပါသော ကိရိယာ လက်နက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည် ကို ၎င်းအင်ပိုင်ယာချဲ့ထွင်ရေးကို မကြိုက်နှစ်သက်သူ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတချို့က အတိအလင်း ရေးသားထားကြလေသည် ။ အဝေးကြီးမရှာဘဲ အနီးကလေးဖြစ်သော (မြန်မာစာညွန့်ပေါင်းကျမ်း) အချိုးတွင် လည်း အင်ပိုင်ယာချဲ့ထွင်ရေး စနစ်နှင့် ပညာရေးစနစ် မည်သို့ သက်ဆိုင်ကြောင်း အရိပ်အမြွက်မျှ ပြထားလေသည် ။

သို့ပညာရေးစနစ်ကို အင်ပိုင်ယာချဲ့ထွင်ရေးနစ်နှင့် တံသုတ် ကိုက်ညီလေအောင် မြန်မာပြည်၌ ပညာ မသင်မနေရ ဥပဒေမထားရှိခြင်း၊ သင်ကြားရန် ဘာသာရပ်များမှာ အနည်းငယ်သာ ရှိ၍ အကုန်အစဉ် သင်မပေးခြင်း၊ ကျောင်းကန် အသီးသီးတို့ တွင် ကလေးလူငယ် တို့ အား အင်ပိုင်ယာချဲ့ထွင်ရေးစနစ်၏ ထောက်ပံ့သူ များများ ဖြစ်အောင် ပညာတတ်နည်းအောင် အမျိုးမျိုး အတားအဆီး အပိတ်အပင်များ ထားခြင်းတို့ ဖြစ်လေသည် ။

ဥပမာတစ်ခု ပြရသော် ယခု ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ်ပညာရေးစနစ်မှ (ဂျေဟောလဒိန်)၊ (ကာဒီနယ်နယူးမင်း)၊ (အဘရာဟင်ဖလက်နာ)၊ (ဖရော်ဖက်ဆာဇင်းမန်း) စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ ရေးသားချက်များမှာ အထူးကွာခြားပြီးလျှင် အတွင်းရေးသိသူတို့ သည် မည်မျှ ဆိုးဝါးသည် ကို သိကြရပေသည် ။ တိုင်းပြည်ငွေနှင့် ဆောက်၍ တိုင်းပြည်ရှိ လူများ အတွက် ကျောင်းဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ် (ယုဒသန်တက္ကသိုလ်ဆရာဖြစ်သင် အားလုံးပေါင်းဆိုလိုသည်) မှာ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ အား (ကလေးကို အရိပ်အယောင်ပြတယ် ဖိုးလနတ်သား) မျှသာ ဖြစ်လေသည် ။

တိုင်းသူပြည်သားများမှာ ဤပညာရေးတွင် ဘာမျှ ပြောပိုင်ဆိုပိုင်ခွင့်

မရှိ။ တိုင်းသူပြည်သားက မြောက်တင်သော ကိုယ်စားလှယ်အနည်းငယ်
မျှ အုပ်ချုပ်ရေးတွင် ပါသော်လည်း တန်ခိုးအာဏာ အလျဉ်းမရှိပေ။ တ
က္ကသိုလ်ကောင်စီ အစည်းအဝေးမှာ တစ်နှစ်တွင် တစ်ခါနှစ်ခါမျှ ပြုလုပ်
၍ နာရီဝက်နှင့် အစည်းအဝေးမှ စာတမ်းများကို ၎င်းတို့ စီစဉ်သလို ဖတ်
ပြပြီးလျှင် ပြီးဆုံးသွားသည် က များ လေသည် ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ကြားရ
လေသည် ။

အချို့က မြန်မာပြည်ပညာရေးစနစ်တွင် ပညာတော်သင်စေလွှတ်ခြင်းကို ညွှန်ပြကြ၏။ ပညာတော်သင် စေလွှတ်ခြင်းသည် စင်စစ်ကောင်းမွန်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်တွင် အသုံးပြုသည့် စနစ်မှာ အလွန်ညံ့ဖျင်းနေသည် ။ တစ်နှစ်လျှင် ပညာတော်သင် ၁၂ ယောက်မက တစ်ထောင်စေလွှတ် စေကာမူ ယခု စနစ်အရ လွှတ်သော ပညာသင်သူတို့ မှာ တစ်ရာမှ တစ်ယောက် မြန်မာပြည်အား အကျိုးရှိအောင် ပြုလုပ်နိုင်သည့် အရည်အချင်းရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ပညာတော်သင်စေလွှတ်သည် ဆိုသည် မှာ ဘိလပ်သို့ပို့ခြင်းကိုသာ ဆိုသည် မဟုတ်။ တစ်စုံတစ်ခုသော အတတ်ပညာ ထွန်းကားရာသို့ ထိုအတတ်ကို အပြီးတိုင်တတ်မြောက် သင်လိုသူအား စေလွှတ်ခြင်း ဖြစ်လေသည် ။ သကြားလုပ်ငန်း သင်လိုသူအား သကြားလုပ်ငန်း အကြီးအကျယ် ပြုလုပ်ရာဌာနသို့ လည်းကောင်း၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး အတတ်သင်လိုသူအား ထိုအတတ် ပြန့်ပွားရာဌာနသို့လည်းကောင်း အချုပ်အချယ်မရှိဘဲ စေလွှတ်ခြင်း ဖြစ်လေသည် ။ သို့မှ သာလျှင် တိုင်းပြည်ကြီးပွားနိုင်မည်။ ဤကား ကျွန်ုပ်ညာနှင့် သခင်ပညာခွဲပြပုံတည်း။

မိဘများ သို့

ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာပြည်ရှိ မိဘများ ထံသို့ ကျွန်ုပ်တို့ အစီရင်ခံလိုသည် ။ ယခုခေတ်ကြီးသည် ကား အပြိုင်အဆိုင်ခေတ်ကြီး ဖြစ်သည် ကို ၎င်းတို့ သိရှိကောင်း သိရှိကြပါလိမ့်မည်။ အပြိုင်အဆိုင်ခေတ်ကြီးတွင် ဟောင်းနွမ်းသော နည်းစနစ်မျိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အရှည်သဖြင့် မတည်တံ့နိုင်ပါ။ အစိုးရရာထူးဌာနတို့ အတွက်သာ မိမိတို့ သားသမီးပညာရေးကို ရှေးရှုပြု၍ ညွှန်ကြားခြင်း မပြုပါလင့်။ အမျိုးနှင့် တိုင်းပြည်အကျိုး ရှိစေမည့် လုပ်ငန်းများကို မိမိတို့ သားသမီးများ ပြုလုပ်ခြင်းကို တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းမပြုဘဲ အားပေးကြစေလိုပါသည် ။

ငွေအင်အား ပြည့်စုံလျှင် မိမိတို့ ၏ သားသမီးများ နှင့် သင့်တော်မည့် တိုင်းပြည်သို့ စေလွှတ်ခြင်းက ဤတက္ကသိုလ်သို့ချည်း စေလွှတ်ခြင်းထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သည် ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယဆမိပေသည် ။ ဥပမာ ဆိုသော် ဂျပန်ပြည်သည် ယခုအခါတွင် စက်မှုပညာတွင် အလွန်ထွန်းကား၍ အခြားတိုင်းပြည်များ ထက် ရာခိုင်နှုန်း ၅၀ မျှ ပိုမို၍ ဂျပန်ဖြစ်ကုန်ပစ္စည်းတို့ ကို နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့နိုင် လေသည် ။ အခြားအတတ်ပညာများ လည်း ဂျပန်ပြည်တွင် ထွန်းကားလေသည် ။ သို့ဖြစ်ရကား ဂျပန်ပြည်သို့ မိမိတို့ ၏ သားသမီးများကို ပညာသင်စေလိုလျှင် ဤတက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်သည် ထက် အကျိုးရှိမည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ထင်ပေသည် ။

ကျွန်ုပ်တို့ သိရသလောက်မှာ ဂျပန်ပြည်တွင် ပညာသင်ကြားရသည့် စားရိတ်သည် လည်း အလွန်ဆုံး တစ်လလျှင် ၁၀၀ ၊ ၁၅၀ မျှ ကျမည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ကြားရသည့် စရိတ်များ စွာ မ

ကွာပေ။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့ တစ်သက်မျှ ကောင်းစားသည် ကို မကြည့်ရှုဘဲ နောင်လာနောင်သားများ ၏ အကျိုးကို မျှော်ကိုး၍ မြန်မာပြည်ရှိ မိဘများ သည် မိမိတို့ ၏ သားသမီးတို့ အား ကမ္ဘာတစ်ဖက်စွန်းပင်ဖြစ်စေ ကာမူ သောကနှင့် သံယောဇဉ်ကို ဘေးချိတ်၍ စွန့်စားသင့်သည် ။ ပညာရှိစေသင့်သည် ။ စီးပွားရှာစေသင့်သည် ။ ဤသည် သာလျှင် ယခု ခေတ်နှင့်ညီသော နည်းလမ်းဖြစ်ပေသည် ။

မှတ်ချက်။ ။ ကိုအောင်ဆန်း တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားဘဝက တက္ကသိုလ်အိုးဝေ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားသော ကိုလိုနီခေတ်နှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်းပါးဖြစ်သည် ။ ထိုစဉ်က ရေးသားသော မူရင်းသတ်ပုံအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည် ။

အယ်ဒီတာ

စာကိုး။ ။ အိုးဝေ၏ ရွှေရတုအဆင့် လက်ရွေးစင်စာအုပ်၊
၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ အိုးဝေစာပေတိုက်။

နောက်ဆုံးစကား မိန့်ကြားကြား

(ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်သည် မကွယ်လွန်မီ ရက်
သတ္တပတ်ဖြစ်သော ၁၉၄၇ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ မြို့

တော်ခန်းမဆောင် အပြင်ဘက်မှ နေလျက် လူထုပရိသတ်ကြီးအား
ဟောကြားသွားသော အောက်ပါမိန့်ခွန်းစကားသည် ကား-

"အပ္ပမာဒေန ဘိက္ခဝေ

သမ္မာဒေထ" ဒေသနာဗမ္မနှင့်အညီ

"တိုင်းရင်းသား အပေါင်းတို့ ...

မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့် သတိတရားနှင့်

ပြည့်စုံကြကုန်" ဟု

နောက်ဆုံး သတိပေးသွားသည့်

မိန့်ခွန်းစကားပင်တည်း။)

ရည်ရွယ်ချက်အဓိက ရည်ညွှန်းပြ

ယနေ့ အစည်းအဝေးကတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်အမတ်
တွေ ကိုယ့်နယ်ဆိုင်ရာ ပရိသတ်ကို တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဘာတွေ
လုပ်နေတယ်ဆိုတာကို အစီရင်ခံဖို့ အလုပ်ခိုင်း တာက ဖြစ်လာတဲ့ အစ
ည်းအဝေးပါပဲ။ တခြားနိုင်ငံတွေမှာ လွှတ်တော်အမတ်တွေရယ်လို့ တိုင်း
ပြည်က တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ အခါ အဲဒီ လွှတ်တော်အမတ်တွေက လွှတ်
တော်အစည်းအဝေး မရှိတဲ့ အခါမျိုးမှာ မိမိတို့ အားလပ်ချိန်ရသမျှ အ
တောအတွင်းမှာ မိမိတို့ ကို ရွေးကောက်တင်မြှောက် လိုက်တဲ့ နယ်ကို
ပြန်သွားပြီးတော့ သူတို့ လွှတ်တော်မှာ ဘာဖြစ်နေတယ်၊ ဘာလုပ်ခဲ့တ
ယ် အစရှိသဖြင့် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ကိုယ့်နယ်ကို ပြန်ပြီး အစီရင်ခံ
တဲ့ ထုံးစံရှိပါတယ်။ အဲဒီ ထုံးစံ ရှိတဲ့ အတိုင်း ဗမာပြည်မှာ လည်း ပဲ ဒီ

ထုံးစံဖြစ်စေချင်တဲ့ အတွက် ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ တိုက်တွန်းချက် အရ တိုင်းပြည်ပြည်ပြု လွှတ်တော်အမှတ်တွေက ကိုယ့်နယ်ဆိုင်ရာလူတွေကို ပြန်ပြီး အစီရင်ခံတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မပါတော့ဘဲ နိုင်ငံရေးရှင်းတမ်း တရားပွဲ တွေ လုပ်လာကြတယ်။ အခုလည်း ပဲ ဒီနေ့ကျင်းပတဲ့ နိုင်ငံရေး ရှင်းတမ်း တရားပွဲကြီး ဖြစ်လာရတယ်။ ယနေ့ နိုင်ငံရေးရှင်းတမ်းဟာ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအနေဖြင့်သာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ရန်ကုန်မြို့နယ်တစ်နယ်ကနေပြီး တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အမတ် အဖြစ်နဲ့ ထားပြီး ကျွန်တော် အခု စကားပြောလိုက်ပါတယ်။

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ထင်ရှားပေါ်

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဆိုတာ ရှေးတုန်းက ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့ လူတွေ အနည်းအကျဉ်း ကြားဖူးပေမဲ့ ဒီတစ်ခါမှ ပဲ တိုင်းပြည်ရဲ့ လူတွေက ရွေးကောက် တင်မြှောက်ရပြီးနောက် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဆိုတာဟာ ရှေးတုန်းက လုပ်နေကျ ဥပဒေပြု လွှတ်တော်ပဲလို့ ထင်နေကြတဲ့ လူတွေ အမြောက်အမြား ရှိကြတယ်။ ပထမ ရှေးဦးစွာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ ဘာလဲဆိုတာ သေသေချာချာ ကျကျနန ရှင်းလင်းပြောပြလိုပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ရယ်လို့ ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ပေါ်လာသလဲဆိုရင် အမတ်တွေ စုံပြီး ဒီရန်ကုန်မြို့မှာ စုဝေးကြပြီးတဲ့ နောက် ဇွန်လ ၁၀ ရက်နေ့မှာ စတင်ကျင်းပတဲ့ နေ့က စပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဆိုတာ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအရင်တုန်းက ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးပင် ပြီးငြားသော်လည်း တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ရယ်လို့ အဖွဲ့ကို မဖွဲ့စ

ည်းနိုင်သေးပါဘူး။

သို့သော်လည်း ပဲ ဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ ကျွန်တော်တို့ က မွှာနိုင်ငံရေးရာဇဝင်မှာ အင်မတန်ထူးဆန်းတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် တစ်မျိုး ဖြစ်နေပါတယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် တွေဟာ တခြားနိုင်ငံတွေမှာ လည်း ပဲ အသီးသီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီလို ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ အခါမှာ လည်း ပဲ အဲဒီ တိုင်းပြည်တွေရဲ့ အခြေအနေအရ အမျိုးမျိုးပဲ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ထုံးတမ်းသက်သေသာကေတွေ ရှိပါတယ် ။ အဲဒီတော့ သဘောတရား သက်သက်နဲ့ ကြည့်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဘာအတွက် ပေါ်ပေါက်လာရသလဲဆိုရင် တိုင်းပြည်အသစ်တည်ဖို့ တိုင်းသစ်ပြည်သစ် နိုင်ငံသစ် တည်ထောင်ဖို့ အတွက် ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာစာပေမှာ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာအစဆိုပြီးတော့ စတဲ့ အခါတုန်းက မဟာသမ္မတမင်း မြှောက်ကြတယ် ဆိုပြီးတော့ လူတွေ၊ ကိုယ်စားလှယ်တွေ စုရုံးပြီးတော့ အဲဒီ အစည်းအဝေးမျိုးဟာ ကမ္ဘာကြီးမှာ ပထမဆုံး တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ရယ်လို့ ဆိုရမှာ ဘဲ။ အဲဒီတော့ အဲဒီလိုပဲ နိုင်ငံအသစ် တည်ထောင်စရာရှိတဲ့ အခါမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဆိုတာ ပေါ်လာစမြဲပဲ။

လွှတ်တော်ဆိုငြား အစားစား

နိုင်ငံအသစ်ဆိုတဲ့ သဘောကတော့ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို တခြားနိုင်ငံကနေပြီးတော့ အုပ်စိုး လွှမ်းမိုးထားလို့ အဲဒီလို အုပ်စိုး လွှမ်းမိုးခြင်းကို တွန်းလှန်ပယ်ဖျက်ပြီးနောက် မိမိတို့ တိုင်းပြည်၊ မိမိတို့ အစိုးရ၊ ကိုယ့်မ

င်းကိုယ့်ချင်း တည်ထောင်ဖို့ အတွက် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်လုပ်
တာ တစ်မျိုး။ နောက်တစ်မျိုးကတော့ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး သတင်း
စာတွေထဲမှာ ခဏခဏ ဖတ်နေရမှာပဲ။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံခေါ်တဲ့ အဲဒီနိုင်
ငံကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်သုံးဆယ်လောက်က တော်လှန်ရေး အကြီး
အကျယ် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုတော်လှန်ရေးပြီးတဲ့ နောက် သူလည်း နိုင်ငံ
သစ် ဖြစ်လာတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ခေတ်ဟောင်း ခေတ်ဆွေးကို မှီခိုနေ
တဲ့ ဇာဘုရင်စံနစ်နဲ့ အုပ်ချုပ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်ဟောင်း၊ စံနစ်ဟောင်းကို
တော်လှန်တွင်းဖယ်ပစ်ပြီးတဲ့ နောက် အသစ်ကျပ်ချွတ် ပြန်ပြီးတော့ တို
င်းပြည်ကို စံနစ်တစ်မျိုးနဲ့ တည်ထောင်တဲ့ အတွက်ကြောင့် အဲဒီ နိုင်ငံသ
စ်က တစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒီနိုင်ငံသစ်ကတော့ တခြား လူမျိုးခြားအောက်
မှာ ရောက်ပြီးမှ ဖြစ်လာတဲ့ နိုင်ငံသစ်မျိုး မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်လူမျိုးဖြစ်တဲ့
လူတန်းစားအချင်းချင်း ချုပ်ချယ်လွှမ်းမိုးမှုမှ လွတ်မြောက် လာပြီးတဲ့
နောက် နိုင်ငံသစ်တည်ထောင်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ နိုင်ငံသစ် ဆို
တာ အကြမ်းအားဖြင့် အဓိပ္ပာယ် နှစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်လို လက်အောက်ခံနိုင်ငံတွေအဖို့ မှာ နိုင်ငံသ
စ်ဆိုတဲ့ သဘောဟာ လူမျိုးခြားများ ရဲ့ လက်အောက်က လွတ်မြောက်
လာပြီးတဲ့ နောက် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကိုယ့်ထီး ကိုယ့်နန်း၊ ကိုယ့်အစိုးရနဲ့
ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်း တည်ထောင်တာကို ကျွန်တော်တို့ အဖို့ မှာ နိုင်ငံသ
စ်လို့ ဆိုရတယ်။ သို့သော် လွတ်လပ်နေတဲ့ နိုင်ငံတွေဖြစ်တဲ့ ကိုယ့်လူမျိုး
အချင်းချင်း အုပ်စိုးတဲ့ တိုင်းပြည် တွေမှာ တော့ ရှိနေတဲ့ အစိုးရစနစ် အ
ဆောက်အဦတစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလဲဖျက်ဆီးပြီးတဲ့ နောက် အသစ်ကျပ်
ချွတ် စံနစ်တစ်မျိုးနဲ့ တိုင်းသစ်နိုင်ငံသစ် တည်ထောင်ပုံက တစ်မျိုး။ အဲဒီ
လို နှစ်မျိုးရှိတဲ့ အခါမှာ အဲဒီနှစ်မျိုးစလုံး ပေါ်ပေါက်တဲ့
အချိန်အခါမျိုးမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဆိုတာ ထုံးစံအားဖြင့် ပေါ်

လာစမြဲဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ပေါ်လာစမြဲ ဖြစ်သလဲဆိုရင် အဲဒီလို တိုင်းပြည်သစ် နိုင်ငံသစ်ဖြစ်နေတော့ ပြန်ပြီးတော့ ဥပဒေတွေ၊ စံနစ်တွေ အကုန် အသစ်ပြန်ပြီးတော့ ရေးဆွဲရမှာ ဖြစ်တော့ အခြေခံကစပြီး ပြုလုပ်ရမဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် ရှိနေတဲ့ အိမ်ဟောင်းကို ပြင်ရန်အလုပ်မဟုတ်ဘဲ တစ်အိမ်လုံး ဖျက်ဆီးပြီးတဲ့ နောက် အဲဒီ ဖျက်ထားတဲ့ နေရာမှာ ထပ်ပြီး အိမ်သစ်ဆောက်တာနဲ့ တူပါတယ်။ အဲဒီလို အိမ်သစ်ဆောက်တဲ့ အခါမှာ ဒီအိမ်သစ်ကို ဘယ်လိုစနစ်၊ ဘယ်လိုစီမံကိန်းမျိုးနဲ့ တည်ဆောက်မယ်ဆိုပြီးတော့ အင်ဂျင်နီယာ ဗိသုကာအတတ် ဆရာတွေက ပထမဦးစွာ အိမ်ပုံစံတွေ ရေးဆွဲပြီး ဒီပုံစံအရ ငွေဘယ်လောက် ကုန်ကျမယ်ဆိုတာ တွက်ချက်၊ သေသေချာချာ နေ့ကောင်းရက်မြတ်ရွေးပြီးမှ အိမ်သစ်ဆောက်သလိုပဲ။

အခု ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံအသစ်ကိုပြန်ပြီး တည်ထောင်ဖို့ အတွက် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ပြန်ပြီး ဥပဒေသစ်၊ စနစ်သစ်တွေ စီစဉ်ရေးဆွဲရပါလိမ့်မယ်။ စီမံကိန်း ချရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို တိုင်းပြည်သစ်၊ နိုင်ငံသစ်ပုံစံဟာ ဘယ်လိုရှိသင့်တယ်ဆိုတာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ရစမြဲပဲ ... ။ ဒါ့ကြောင့် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ရဲ့ တာဝန်ဟာ နိုင်ငံသစ်ထူထောင်ဖို့ တာဝန်ဖြစ်တဲ့ အတိုင်း တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မျိုးဟာ သာမန် အားဖြင့် ပြောမယ်ဆိုရင် ဘယ်တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မဆို အချုပ်အခြာအာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မျိုးသာ ဖြစ်ရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုရင် ယခုအခါ နိုင်ငံသစ် တည်ထောင်ရမယ် ... ။ တည်ထောင်ရအောင်ဆိုလို့ ရှိရင် အဲဒီ ... နိုင်ငံသစ်ကို တည်ထောင်ဖို့ အတွက် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အခြာနဲ့ ပြည့်စုံဖို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီလို အချုပ် အခြာနဲ့

မပြည့်စုံရင် ကိုယ်တည်ချင်တဲ့ နိုင်ငံမျိုးကို တည်လို့ ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ယခု ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး ရာဇဝင်မှာ အတော်ကလေး ထူးဆန်တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အခြားတိုင်းပြည်တွေမှာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် အခြေအနေနှင့် ကွာခြားနေတဲ့ အချက်တွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို ကွာခြားမှုတွေကြောင့် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာလည်း ထူးခြားနေတဲ့ အကြောင်းတွေ ရှိပါတယ်။

ပြင်သစ်ပြည်မှာ ပုံပမာ

ဥပမာ ... ၊ အခြားတိုင်းပြည်တွေမှာ ပြင်သစ်ပြည်၌ ဟိုးရှေးအခါတုန်းက တော်လှန်ရေး ဖြစ်ပြီးတဲ့ နောက် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ပေါ်လာခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီလို ပေါ်လာတဲ့ အခါမှာ ဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အာဏာရပြီးသား ဖြစ်နေတယ်။ အခုတစ်ခါ ဒီစစ်ကြီးပြီးတဲ့နောက် ဒီပြီးခဲ့တဲ့ စစ်ကြီး အတောအတွင်းမှာ ပြင်သစ်တွေဟာ ဂျာမန်တွေကို ပြန်ပြီး တွန်းလှန် မောင်းထုတ်ပြီးတဲ့ နောက် တိုင်းပြည်မှာ ပြန်ပြီးတော့ ဂျင်နရယ်ဒီဂေါ အစရှိသဖြင့် ပြန်ပြီး ရောက်လာတဲ့ အခါသူတို့ တိုင်းသစ်ပြည်သစ် နိုင်ငံသစ်ထူထောင်ရတယ်။ အဲဒီလို ထူထောင်တဲ့ အခါမှာ တည်ဆောက်ဖို့ ရာအတွက် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဆိုတာ ထပ်ပြီးတော့ လုပ်ရတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မျိုးဟာ အာဏာရပြီးသား တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဖြစ်တယ်။ အာဏာရပြီးသား တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် မိမိတို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကနေ ဆုံးဖြတ်တဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှကို ချက်ချင်း အတည်ဖြစ်စေပြီး

တော့ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးက အာဏာစက်တည်ဆောင် ချက်ချင်း လုပ်နိုင်တယ်။

အမေရိကန် ပမာစံ

အမေရိကန်မှာ ဆိုရင် ပထမရှေးဦးစွာ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာ သူတို့ လူတစ်မျိုးတည်းအဖြစ် နေကြပြီးတဲ့ နောက် အင်္ဂလိပ်ပြည်မှာ ရှိတဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို မကျေနပ်လို့ သူတို့ တော်လှန်ရေး ပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွေ၊ စစ်ပွဲကြီးတွေ ဆင်နွှဲပြီးတဲ့ အခါကျတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော်ဆိုတာ ကျင်းပခဲ့တာပါ။ အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွတ်တော် ကျင်းပတဲ့ အခါတုန်းက သူတို့ မှာ အာဏာရပြီးသား အခြေအနေမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွတ်တော် ကျင်းပတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကတော့ အခု တိုင်းပြုပြည်ပြုလွတ်တော် ကျင်းပနေတဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က အာဏာရပြီးသား အခြေအနေ မဟုတ်သေးပါဘူး။

အိုင်ယာလန်ကို ပမာစံ

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွတ်တော်ရဲ့ အခြေအနေဟာ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုရင် တောင်ပိုင်း အိုင်ယာလန်မှာ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် ၂၇ နှစ်လောက်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေမျိုးနဲ့ တူပါတယ်။ အဲဒီ အိုင်ယာလန်မှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေမျိုးက ဘယ်လို ဖြစ်သလဲဆိုရင် ပထမအင်္ဂ

လိပ်အစိုးရကို ကမ္ဘာ စစ်ကြီးအတောအတွင်းမှာ ဆူပူပူပူကန်တော်လှန်
တာတွေ ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးကျတော့ စစ်ကြီးပြီးတဲ့ နောက် သူပုန်ကိစ္စ
တွေဟာ ရပ်စဲသွားတယ်။ အဲဒီ ရပ်စဲသွားပြီးတဲ့ နောက်မှာ တစ်ခါ အင်္ဂ
လိပ်အစိုးရနဲ့ အိုင်ယာလန် ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး စာချုပ်
ချုပ်ကြတယ်။ အဲဒီ စာချုပ် ချုပ်ပြီးတဲ့ နောက် သူတို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှ
တ်တော် ဆိုတာ သူတို့ လုပ်တယ်။ လုပ်တဲ့ အခါမှာ အိုင်ယာလန်ပြည်
ဟာ အာဏာမရသေးပါဘူး။ ဟိုအိုင်ယာလန်တုန်းကပေါ်တဲ့ တိုင်းပြုပြ
ည်ပြု လွှတ်တော်မျိုးကတော့ကာ အမှန်စင်စစ် ဒိုမီနီယံအဆင့်အတန်းဖြ
စ်တဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးမျိုးကိုသာ ရေးဆွဲဖို့ ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးလာက် ဖြစ်ပါတ
ယ်။ သို့သော်လည်း ပဲ ကျွန်တော်တို့ အခုရထားတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်
တော်ကတော့ ကိုယ်ကြိုက်ရာ ဆုံးဖြတ်ပြီး လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို အင်္ဂ
လိပ်အစိုးရက သဘောတူပြီးသားဖြစ်တဲ့ အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာ
မှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က အိုင်ယာလန်ပြည်က ဟို
တုန်းကရတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ထက် တစ်ပန်းသာနေတာ တွေ့
ရတယ်။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အဲ
ဒီ အခြေအနေမျိုးမှာ ပေါ် လာပြီးတော့ ဒီလိုထူးခြားတဲ့ အချက်တွေ ရှိပါ
တယ်။

အိန္ဒိယတိုင်း ယှဉ်ကာနှိုင်း

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က အချုပ်အခြာအာဏာ မ
ရသေးဘူး။ မရသေးဘူး ဆိုတာက ရအောင်လုပ်တဲ့ နည်းအမျိုးမျိုး ရှိတ
ယ်။ ဒါတွေက ကျွန်တော် နောက် ပြောပြပါဦးမယ်။ ဥပဒေ သဘောကို

ပြောမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အခြာ အာဏာ မရသေးဘူး။ အချုပ်အခြာအခွင့်နဲ့ အဆင့်အတန်း သာ ရသေးတယ်။ (Status) အဆင့်အတန်းကသာလျှင် ကျွန်တော်တို့ အချုပ်အခြာအာဏာလွှတ်တော်ရဲ့ အဆင့်အတန်းက ရတယ်။ ရတဲ့ သဘောက ယခု တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် လုပ်ကြတယ်ဆိုရင် ဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို ဘုရင်ခံ လာပြီးတော့ ရိုးရိုးဥပဒေပြုလွှတ်တော် လို စကား မပြောနိုင်ဘူး။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ သူ လာပြီး နားထောင်ချင်တယ်ဆိုရင် ဧည့်သည် အဖြစ် နားထောင်နိုင်တယ်။ ဘုရင်ခံ အဖြစ်နဲ့ လာပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ကို ဘာလုပ်ပါ ညာလုပ်ပါဆိုပြီး မပြောနိုင်ဘူး။ ရိုးရိုး ဥပဒေပြုလွှတ်တော်ဆိုရင် သူ လာပြီး စကားပြောနိုင်တယ်။ အခု အချုပ်အခြာ အခွင့်နဲ့ အဆင့်အတန်းသဘောမျိုး ရောက်တော့ကာ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ သူ့ဟာနဲ့ သူ လုပ်တဲ့ နေရာမှာ တော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိတယ်။ အဲဒီလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိတဲ့ အတွက် (Status) အဆင့်အတန်းမှာ အချုပ်အခြာ သဘောမျိုးရှိတယ်။

အဲဒီလို ဖြစ်နေတော့ အိန္ဒိယပြည်က တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေ တုန်းက ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်နဲ့ မခြားနားဘဲ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အခြေအနေမျိုး ရှိတယ်။ အခုတော့ အိန္ဒိယပြည်မှာ ပေါ်ပေါက်မဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ ထက်ပိုပြီး တစ်ဆင့်သာသွားတယ်။ ဘယ်လိုသာသွားမလဲဆိုရင် အချုပ်အခြာအာဏာ အဆင့်အတန်းမှာ သာမကဘဲနဲ့ အာဏာပါရတဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ထက်သာတဲ့ ဘက်ကလည်း သာတယ်။ သို့သော်လည်း သူတို့ လျော့တဲ့ ဘက်ကလည်း ဘယ်လိုလျော့သလဲဆိုရင် သူတို့ ကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဒိုမီနီယံပေးတဲ့

အခါမှာ ဒိုမီနီယံအဖြစ်နဲ့ ဘယ်လောက်ကြာအောင် နေရမလဲဆိုရင် ဘယ်လောက်ကြာအောင် နေရမလဲဆိုရင် ဟိန္ဒူ မူဆလင် စေ့စပ်တဲ့ နေရာမှာ ကြာရင်ကြာသလောက် နေရမယ်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက မပေးချင်လို့ မဟုတ်ဘူး ။ သူတို့ အချင်းချင်း မတည့်လို့ နေရတာဖြစ်တယ်။

တစ်နှစ်ကတိ စောင့်ကာကြည့်

အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်က ၁၉၄၆ ခု ဇန်နဝါရီလမှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ ပထမ ဖဆပလ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံအဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ဗမာ နိုင်ငံဟာ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်တယ်။ ဘယ်လို (Dominion) ဒိုမီနီယံကိုမှ မလိုချင်ဘူးဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ ရည်ရွယ်ချက်အဖြစ်နဲ့ အတိအလင်း ကြေညာခဲ့တယ်။ အဲဒီ ကြေညာခဲ့တဲ့ အတိုင်းပဲ ကျွန်တော်တို့ မေလအတွင်းမှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ ဖဆပလ ပဏာမညီလာခံမှာ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ဗမာပြည်ကြီးကို လုံးဝလွတ်လပ်ပြီး အချုပ်အခြာအာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သမ္မတနိုင်ငံ အဖြစ်နဲ့ တည်ထောင်မယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။

နောက်ပြီးတော့ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကြီးမှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တင်သွင်း ပြီးတော့ကာ အချုပ်အခြာအာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သမ္မတနိုင်ငံ တည်ထောင်မယ်ဆိုပြီး တင်သွင်းလို့ ဆုံးဖြတ်တောင်ပြီးပြီ။ ဒီတော့ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်လုပ်တဲ့ အလုပ်က အင်မတန် ရှင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဟာ တိုင်းပြည်ကို ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အတိုင်း လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒီတိုင်းပြည်ကို ကြေညာထားတဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင်လုပ်မ

ယ်ဆိုတာ လုပ်နေရက်ပဲ။ တစ်နှစ်လည်း မပြည့်သေးပါဘူး။ သို့သော် ပြည့်တယ် မပြည့်တယ်ဆိုတာမျိုးကတော့ အလျာအပို နည်းနည်းရှိချင်ရှိမယ်။ သို့သော်လည်း အဲဒီလို အချိန် အခါမျိုးမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင်မလုပ်နိုင်သေးဘူး ဆိုလို့ ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ တစ်ထစ်တက်ချင် တက်ရမယ်။ အဲဒီအချိန်အခါကို မရောက်သေးဘူး။ အချိန်စေ့လို့ ဗမာပြည်ရဲ့က လွတ်လပ်ရေးကိုရအောင် မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကတိ ပျက်တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။ အဲဒီ အချိန်အခါလည်း မရောက်သေးဘူး။

အဲဒီအချိန်အခါထိ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ ရအောင် ကြိုးစားနေတယ်။ ကြိုးစားနေတဲ့ အတိုင်း ဒီလိုလုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းဟာ အောင်မြင်မလား၊ မအောင်မြင်ဘူးလား ဆိုတာ အခုနေအခါမှာ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်သေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အချိန်လိုပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းတွေ မပြီးသေးဘူး။ အလုပ်တွေ ပြီးလာတဲ့ နေ့ကျတော့ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းဟာ အောင်သလား၊ မအောင်သလား ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မြင်မှာ ပဲ။ အဲဒီလို မြင်လာတဲ့ အခါ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ဘယ်လို အဖွဲ့ချုပ်မျိုးလဲ။ အလုပ်လုပ်တဲ့ အခါမှာ ဘယ်လို လုပ်တယ်ဆိုတာကို မြင်လာမယ်။ အခုနေအခါမှာ ကျွန်တော် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောဖို့ မလိုပါဘူး။

သစ္စာမဲ့များ သတိထား

ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ သတိထားစေချင်တာက
ဒီဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ဟာ ဘယ်လို ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ဆိုတာ ရာဇဝင်မှာ

ပြန်ကြည့်စေချင်တယ်။ လူတွေကိုလည်း ပြန်ကြည့်စေချင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ ပေါ်လာတဲ့ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့တွေ၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေအားလုံးကို တစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ မာတိကာစဉ်ပြီး စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။ ဘယ်လိုလူစားတွေလဲ၊ ဘယ်လိုအဖွဲ့ကြီးလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားမှ အဖြေထွက်လာလိမ့်မယ်။

အခုနေအခါမှာ ကျုပ်တို့ က အစိုးရလုပ်နေတဲ့ အချိန်အခါမျိုး ဖြစ်တယ်။ ။ အတိုက်အခံဆိုတာ ရှိစမြဲပဲ။ ဘုရားကိုယ်တိုင်ပင် အတိုက်အခံနဲ့ မကင်းခဲ့ပါဘူး။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ လည်း မကင်းနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ အစိုးရလုပ်တဲ့ အချိန်အခါမျိုးကလည်း တပ်ပျက်မှာ ဗိုလ်လုပ်ရတဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျုပ်တို့ မှာ ချို့ယွင်းချက်တွေ အမြောက်အမြားရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်သိတယ်။ ဘယ်အစိုးရမှ ချို့ယွင်းချက်မရှိတဲ့ အစိုးရဆိုတာ မရှိဘူး။ တိုင်းပြည်မှာ စေတနာထားပြီးတော့ကာ တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်တက်ပြီး လုပ်လာခဲ့တာ တိုးတက်သလား၊ မတိုးတက်ဘူးလား ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ နောက်ရက်များ မကြားခင်လောက်ဆိုရင် သခင်နု ပြန်လာလို့ နောက်ရက် တော်တော်လေးကြလို့ ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ ဟာ တိုင်းပြည်ကို အတိအလင်း ကြေညာနိုင်တဲ့ စာတမ်းမျိုး ထုတ်နိုင်ပါလိမ့်ဦးမယ်။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ ဟာ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းမှာ ဘယ်ထိအောင် စခန်းတက်လာပြန်ပြီ။ တိုင်းပြည်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းမှာ ဘယ်လို စခန်းတက် လာပြီဆိုတာ အစရှိသဖြင့် ခင်ဗျားတို့ မြင်ရပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီတိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်တဲ့ လုပ်ငန်းမှာ တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်တက်လာတာကို ရက်များ မကြာခင် ခင်ဗျားတို့ မြင်ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါတွေကို မြင်ရရုံတင်မကဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီအစိုးရနဲ့ အရင်တုန်းက ရှိတဲ့ အစိုးရတွေအကုန်လုံးယှဉ်ပြီး ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်

ပြောရဲတယ်။ အရင်တုန်းက ကျုပ်အတိအလင်း ပြောတယ်။ လာဘ်စား
တဲ့ လူတွေရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဘာပြောဦးမလဲ။ အဲဒီလိုလူတွေက အခု
နေ အခါမှာ တိုင်းပြည်ကို မိမိတို့ ပါတီပြန်ပြီး အာဏာရအောင်
ခြေထိုးကြတယ်။ ခြေထိုးကြတဲ့ ကိစ္စမှာ အယောင်ယောင်အမှားမှား
ဖြစ်ကြတဲ့ လူတွေဟာ စေတနာ ပါသည် ဖြစ်စေ၊ မပါသည် ဖြစ်စေ
တိုင်းပြည်သစ္စာဖောက်တဲ့ ရန်သူ နံပါတ် ၁ တွေ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ရန်သူ
နံပါတ် ၁ တွေကို ခင်ဗျားတို့ ထောက်ခံချင်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင် ခင်ဗျားတို့
လည်ပင်း ခင်ဗျားတို့ ပဲ ကြိုးကွင်းတပ်ကြပေတော့။

ကျုပ်တို့ ဟာ ဒီတိုင်းပြည်မှာ အစိုးရဖြစ်အောင် အတင်းအဓမ္မလုပ်
လာလို့ အစိုးရဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူး ။ တိုင်းပြည်လူထုရဲ့
ထောက်ခံမှုကြောင့် ကျုပ်တို့ အစိုးရဖြစ်နေတာပဲ။ တိုင်းပြည်လူထု
ယုံကြည်မှုမရှိဘူး ... မကြည်ညိုဘူးဆိုရင် ကျုပ်တို့ လည်း တွယ်မနေပါ
ဘူး။ ထွက်မှာ ပါဘဲ။ သို့သော်လည်း တစ်နှစ်လောက် ကျုပ်တို့ ကို စောင့်
ကြည့်တဲ့ အခါမှာ ကျုပ်တို့ ဟာ ဘယ်လို လူစားတွေလဲ။ ရာဇဝင်ထဲ အ
ရေးခံရမဲ့လူတွေလား။ ရာဇဝင်မှာ အဆဲခံရမယ့် လူစားတွေလားဆိုတာ
ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင် သိပါလိမ့်မယ်။

လွတ်လပ်ရေးအဓိပ္ပာယ် သိကြဖွယ်

ဒီတော့ကာ လွတ်လပ်ရေးဆိုလို့ ခင်ဗျားတို့ ကို ပြောပြဦးမယ်။ လွတ်
လပ်ရေးဆိုတိုင်း ပဒေသပင်မြေက မပေါက်နိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျား
တို့ ကို ရှင်းပြခဲ့ချင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ လွတ်လပ်ရေးရတော့မ
ယ်ဆိုရင် စိတ်ကူးက ဘယ့်နှယ်စိတ်ကူးကြသလဲ။ ပဒေသပင် နေ့ချင်းည

ချင်း ပေါက်တော့မလို ခင်ဗျားတို့ ထင်ကြလိမ့်မယ်။ တချို့ကလည်း ဂျပန်ခေတ်တုန်းက လွတ်လပ်ရေးရပြီ ဆိုပြီး ဘာလုပ်ကြသလဲဆိုရင် ဟင်္သာတနယ်ဘက်မှာ တွေ့ခဲ့တယ်။ လွတ်လပ်ရေးရတယ်ဆိုပြီး လူတကာသွားတဲ့ လမ်းပေါ်မှာ ဆေးလှန်းတယ်။ အဲဒါ လွတ်လပ်ရေး မဟုတ်ဘူး ။ အဲဒီဟာက လမ်းသွားလမ်းလာလုပ်တဲ့ လူတွေကို နှောင့်ယှက်ရာ ရောက်တယ်။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ကိုယ်တစ်ယောက် ကောင်းစားဖို့ ဖြစ်စေ၊ လူတစ်မျိုးလုံး ကောင်းစားဖို့ ဖြစ်စေ၊ တာခြားလူတွေရဲ့ အကျိုးကို မထိခိုက်ဘဲနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကိုယ့်အကျိုးအတွက် လုပ်နိုင်တာ လွတ်လပ်ရေးပဲ။ ကိုယ့်စီးပွားရေးလုပ်နေတဲ့ နေရာမှာ တခြားလူတွေရဲ့ အနှောင့်အယှက် မရှိစေရဘူး။ တခြားလူတွေရဲ့ အကျိုးကိုလည်း မထိခိုက်ဘူး။ တိုင်းပြည်ကိုလည်း မထိခိုက်ဘူးဆိုရင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ရှိရမယ်။ အဲဒီတော့ တခြားလူတွေကို နှောင့်ယှက်တဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ လွတ်လပ်ရေး မဟုတ်ဘူး ။ အဲဒါကို (License) ရမ်းကားမှုလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ လွတ်လပ်ရေးဆို တာ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ သဘောမျိုး မဟုတ်ဘူး ။ စည်းနဲ့ ကမ်းနဲ့ သဘောမျိုး ဖြစ်တယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့ အခါ တိုင်းပြည်မှာ ပိုပြီး စည်းကမ်းရှိဖို့ လိုတယ်။ စည်းနဲ့ ကမ်းနဲ့ လုပ်ကြမှ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တကယ်ရမယ်။ ဒီလွတ်လပ်ရေးရတဲ့ အခါမှာ လွတ်လပ်ရေးကြောင့် အခွင့်အရေး ရလာတဲ့ အခါ အခွင့် အရေးတွေ ပိုရတာတွေလည်း ပိုလာလိမ့်မယ်။ ဒီတိုင်းပြည်ကို အင်္ဂလိပ်က အုပ်ချုပ်နေတုန်းက ဒီတိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်ဖို့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရရဲ့ တာဝန်ဖြစ်တယ်။ ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့ အခါမှာ ဗမာပြည်ကို ကာကွယ်ရမဲ့ တာဝန်ဟာ ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ဖြစ်လာမယ်။ အရင်တုန်းကလို အေးအေး ဆေးဆေးနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် အစိုးရလုပ်တဲ့ လူတွေက တိုင်းပြ

ည် ကာကွယ်ဖို့ အတွက် ဗမာပြည်မှာ စစ်သားတွေနည်းတယ်ဆိုရင် ဗမာတိုင်း၊ ဗမာတိုင်း အရွယ်ရောက်တဲ့ လူတွေမှန်သမျှ ကျန်းမာတဲ့ လူမှန်ရင် စစ်ထဲမဝင်မနေရ၊ စစ်မှုမထမ်းမနေရ ဆိုပြီး စံနစ်နဲ့ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ နှစ်နှစ်တန်သည် ဖြစ်စေ၊ သုံးနှစ်တန်သည် ဖြစ်စေ စစ်ထဲမှာ ဝင်ရမယ်။ တိုက်ချင် မတိုက်ချင် ဝင်တိုက်ရမှာ ဘဲ။ အဲဒီဟာ လွတ်လပ်ရေးရတဲ့ အခါမှာ ဖြစ်မဲ့ တာဝန်မျိုးပဲ။ အဲဒီလိုပဲ ဒီတိုင်းပြည်လွတ်လပ်တဲ့ အခါမှာ ယိုးဒယားပြည်လို ဖြစ်ချင်သလား။ တူရကီပြည်လို ဖြစ်ချင်သလား။ အမေရိကန်ပြည်လို ဖြစ်ချင်သလား။ အင်္ဂလိပ်ပြည်လို ဖြစ်ချင်သလား။ ဆိုဗီယက်လို ဖြစ်ချင်သလား။ အဲဒီလိုဖြစ်ချင်တာတွေဟာ တိုင်းပြည်မှာ အလုပ်မလုပ်ဘဲ မဖြစ်ဘူး။

ကြိုးကြိုးကုတ်ကုတ် လိပ်တွေလုပ်

အဲဒီတော့ကာ ဘိလပ်မှာ စစ်ကြီးပြီးတဲ့ အခါမှာ အင်မတန်မွဲနေတယ်။ မွဲနေတယ်ဆိုရင် အရင် တုန်းက သူတိုင်းပြည်ကထွက်တဲ့ ကုန်က သူတိုင်းပြည်ကိုဝင်တဲ့ ကုန်ထက် အဆပေါင်းများစွာပိုပြီး များ နေတယ်။ အဲဒီလိုများ နေတဲ့ အတွက် သူတိုင်းပြည်ကလူတွေကို အတော်ကြီးချောင်ချောင် လည်လည်ဖြစ်အောင် ထားနိုင်တယ်။ ဒီစစ်ကြီးပြီးတဲ့ နောက် အင်္ဂလိပ်အစိုးရအဖို့မှာ ဆိုရင် နိုင်ငံခြားမှာ ရှိနေတဲ့ သူတို့ ကိုယ်တိုင် ငွေပင်ငွေရင်း စိုက်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို အမေရိကန်ကို ရောင်းပစ်ရတယ်။ အကြွေးဆိုရင်လည်း ရွှေဒင်္ဂါးသန်းပေါင်း ထောင့်ငါးရာလောက် တင်နေတယ်။ အဲဒါတွေအပြင် နောက်ပြီးတော့ သူတို့ တိုင်းပြည်မှာ ရှိနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေကလည်း အတော်ပဲ ကုန်သွား တယ်။ ကုန်ရုံတင်မက

ဘူး၊ နိုင်ငံခြားနဲ့ ကုန်ကူးတဲ့ နေရာမှာ ထွက်ကုန်က ဝင်ကုန်ထက် အများကြီး နည်းနေတယ်။

ဒီတော့ စစ်ပြီးတဲ့ အခါမှာ ရှေးနဂိုအခြေအနေကို အမြန်ဆုံးပြန်ရ အောင်ဆိုပြီးတော့ (တစ်နှစ် တည်းနဲ့ ရဖို့ ၊ နှစ်နှစ်တည်းနဲ့ ရဖို့ မဟုတ်ဘူး ။ လေးနှစ်၊ ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ်၊ ခုနစ်နှစ်၊ ရှစ်နှစ် ၊ ကိုးနှစ် အဲဒီလို လုပ်ယူရမယ်) အဲဒီလိုလုပ်ယူတဲ့ ကိစ္စမှာ "ရှင်နည်းရာ အဂ္ဂလူထွက်က" ဆိုသလို ဖြစ်နေတယ်။ အင်မတန်ပဲ ရာသီဥတုက ဆိုးဝါးပြီးတော့ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း အကြီးအကျယ် ပျက်စီးတယ်။ သူတို့ ရဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေကို ထိခိုက်နေတော့ကာ နဂိုအခြေအနေကို အမြန်ဆုံးပြန်ရအောင်ဆိုပြီး သူတို့ ဘာကြိုးစားနေသလဲ။ အင်္ဂလိပ်တွေ မဝယ်နိုင်ဘူး၊ မဝယ်ရဘူး။ ဥပမာ အဝတ်အထည်တွေဆိုရင် အင်္ဂလိပ်ပြည်က လုပ်တယ်။ အင်္ဂလိပ် တွေက လုပ်ပေမဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေ လို တစ်ကိုယ်ကို နှစ်ထည်သုံးထည်ထက်ပိုပြီး မဝတ်ရဘူး။ လိုသလောက်ထက် ပိုပြီး မဝတ်ရဘူး။ (ကူပွန်) ဆိုတာတွေ ပေးတယ်။ အဲဒီလိုပေးပြီးတော့ ရောင်းတယ်။ အဲဒီ (ကူပွန်)ရှိမှ ဝယ်နိုင်တယ်။ အဲဒီလိုရောင်းချတယ်။ အဝယ်ခိုင်းတယ်။

နိုင်ငံခြားကို ပိုတာတွေမှန်သမျှကို ပို့ပြီးရောင်းတယ်။ နိုင်ငံခြားက ဘိလပ်ကိုသွင်းတဲ့ ပစ္စည်း တွေကျတော့လည်း အရင်ကလို အရမ်းမဲ့မသွင်းခိုင်းဘဲ လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ သွင်းပြီးတဲ့ နောက် နိုင်ငံခြားကသွင်းတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ချွေချွေတာတာနဲ့ အရင်ကထက် အများကြီးလျှော့ပြီး အသွင်းခိုင်းတယ်။ လျှော့ပြီးသုံးခိုင်းတယ်။ သူတို့ ဆီမှာ အရင်တုန်းက စားရတဲ့ ပေါင်မုန့်ဟာ အခုအခါမှာ ဆိုရင် အင်မတန်ကို လျှော့ပြီးစားရတယ်။ အခုနေအခါမှာ ဒီလိုလုပ်မှ နောက် လေးငါးခြောက်နှစ်၊ ခုနစ်နှစ်၊ ရှစ်နှစ်ရှိတဲ့ အခါ အင်္ဂလိပ်ပြည်ဟာ နဂိုအခြေအနေကို ပြန်ရောက်ဖို့

အကြောင်းရှိတယ်။ အဲဒီတော့က အဲဒီလို ကျကျနန မလုပ်ဘဲဆိုရင် မရနိုင်ဘူး။ တိုင်းပြည်ထူထောင် ဖို့ ဆိုတာ လွတ်လပ်တဲ့ တိုင်းပြည် ဖြစ်ငြားလည်း အလုပ်လုပ်ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တယ်။

ချွေချွေတာတာ ရုရှားမှာ

ဆိုဗီယက်ယူနီယံဆိုတဲ့ တိုင်းပြည်ဟာ တော်လှန်ရေးလုပ်ပြီးတုန်းက စစ်အတောအတွင်းမှာ လုပ်တဲ့ ကွန်မြူနစ်စံနစ်ဆိုပြီး လုပ်တယ်။ စစ်ပြီးတဲ့ နောက် (New Economic Policy) ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ စီးပွားရေးစံနစ်နဲ့ လုပ်ရတယ်။ နောက်ငါးနှစ်စီမံကိန်းတွေ ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှာ လုပ်တယ်။ ငါးနှစ်စီမံကိန်းတွေ လုပ်တဲ့ အခါမှာ ပထမစီမံကိန်းလုပ်တုန်းက တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ အခြေ အနေအားလုံးကို ခြုံပြီး၊ ရှေးရှုပြီးလုပ်တော့ တစ်တိုင်းပြည်လုံးကောင်းဖို့ ရှေးရှုပြီး လုပ်ရတဲ့ အတွက် လူတွေ စားချင်တိုင်း မစားရဘူး။ ဝတ်ချင်တိုင်း မဝတ်ရဘူး။ နေချင်တိုင်း မနေရဘူး။ အဲဒီလို ဖြစ်နေရတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို ပြန်လည်ထူထောင်ကြမယ်ဆိုရင် (National Planing) ခေါ်တဲ့ အဲဒီလို စီမံကိန်းမျိုးနဲ့ မလုပ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် ဘယ်တော့မှ မကြီးပွား နိုင်ဘူး။ မထူထောင်နိုင်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တယ်။

အဲဒီတော့ ပဒေသာပင် မြေကပေါက်မလာနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်မှ ပေါက်မယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ နားလည်စေချင်တယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရပင် ရငြားသော်လည်း တိုင်းသူပြည်သား လူအများ ပေါ် ကျရောက်လာမဲ့ တာဝန်တွေ ကျွန်တော်တို့ မထမ်းဆောင်ချင်ဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ရတဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ ဒီနေ့ရပြီး နက်ဖြန်ခါ အခြားလက်

ပြန်ပါသွားမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တယ်။ အဲဒီလို လွတ်လပ်
ရေးရတဲ့ အခါမှာ စီမံကိန်းအမျိုးမျိုးနဲ့ လုပ်တောင်မှ အနှစ် နှစ်ဆယ်
လောက်ကြာမယ်။

ယိုးဒယားကိုရှု ပမာပြု

အဲဒီလို မလုပ်နိုင်လို့ ရှိရင် ယိုးဒယားပြည်ရဲ့ အဆင့်အတန်းတောင်
မှ မိမှာ မဟုတ်ဘူး ။ ယိုးဒယားပြည်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံထဲမှာ တော့
ညံ့ညံ့ပဲ။ သို့သော်လည်း ပဲ ယိုးဒယားပြည်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ကျွန်တော်
တို့ ဗမာပြည်နဲ့ စာရင် သာတာပဲ။ စစ်တပ်တွေ ကောင်းကောင်း ရှိတယ်။
ရေတပ်တွေရှိတယ်။ ရေတပ်တွေရှိတယ်။ လေတပ်တွေရှိတယ်။ အဲဒီလို
ဟာတွေ ယိုးဒယားပြည်က ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ တော့ အဲဒီလိုဟာ
တွေ မရှိသေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့ မှာ သုညကစပြီး အကုန်လုံး ပြန်ပြီး အု
တ်မြစ်ချပြီး အလုပ်လုပ်ရမှာ ဖြစ်တော့ ကျွန်တော်တို့ က တခြားနိုင်ငံ
တွေက ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း လှမ်းရင် ကျုပ်တို့ က လေးငါးဆယ်လှမ်း လှ
မ်းမှ နောင်ဆယ်နှစ်၊ ဆယ့်ငါးနှစ် လောက်ကြာလို့ ရှိရင် တန်းတူညီတူ
ဖြစ်နိုင်မယ်။ တန်းတူညီတူ မဖြစ်သမျှ ကလာပတ်လုံး တိုင်းပြည်ကြီး
ဟာ လွတ်လပ်တယ်ဆိုပေမဲ့လို့ ဟိုလူမြင်လည်း မျက်နှာချိုသွေးရ၊
ဒီလူမြင်လည်း မျက်နှာချိုသွေးရတဲ့ နိုင်ငံမျိုးဖြစ်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့
ကို အတိအလင်း ပြောလိုက်မယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်း
သားအချင်းချင်း ညီညွတ်ရေး၊ လူထုညီညွတ်ရေးရှိဖို့ အရေးကြီးတယ်။
စားဖားတွေ ညီညွတ်ရေးကို မလိုချင်ဘူး။

အောင်သည် အထိ ကြိုးစားဘိ

အခုဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေအရ လွတ်လပ်ရေးကိစ္စကို ခန့်မှန်းပြောရမယ်ဆိုရင် လွတ်လပ်ရေးဟာ ရရှိဖို့ အခြေအနေတော့ တော်တော်ပဲများတယ်ဆိုတာ ပြောချင်ပါတယ်။ ပြောပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာစကားလည်း ရှိတယ်။ အင်္ဂလိပ်စကားကတော့ Don't hollow till you out of the wood. သစ်တောမြက်မည်းအတွင်းက မထွက်မီခင် ငါတော့ဘေးလွတ်ပြီလို့ မအော်ပါနဲ့ ။ ခြင်္သေ့မင်း ဥပမာလိုပြောရမယ်ဆိုရင် ခြင်္သေ့များ ဟာ သားကောင်ကို လိုက်တဲ့ နေရာမှာ ကြီးတာ၊ ငယ်တာ ပဓာနမထားဘဲ ကြီးကြီးငယ်ငယ် လုံ့လစိုက်တဲ့ နေရာမှာ အဲဒီအတိုင်းပဲ လုံ့လစိုက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဟာ အဲဒီထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ဟာ ပန်းတိုင်ရောက်သည် အထိ ကျွန်တော်တို့ အောင်မြင်မယ်ထင်သည့်တိုင်အောင် ကြိုးစားမှု၊ အားထုတ်မှု လုံ့လဝီရိယကို လျှော့လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

မလျှော့တမ်းအဟုတ် ဖွဲ့နှင့်လုပ်

ကျွန်တော်တို့ ဗမာတွေမှာ ချို့ယွင်းတာတစ်ခု ရှိတယ်။ ဘာလဲဆိုရင် ဒါကလည်း ပဲ ကျွန်တော်တို့ ကျွန်ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အတွက် ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုရင် ကျွန်တော် ဂျပန်ခေတ် တုန်းက ပုသိမ်ဘက်ကို သွားတဲ့ အခါမှာ လှေပြိုင်ပွဲတစ်ခု ကြည့်ခဲ့တယ်။ လှေပြိုင်ပွဲလုပ်တဲ့ အခါမှာ ပန်းတိုင်ကို မရောက်သေးဘူး။ ရှေ့ကိုနည်းနည်းနိုင် လာပြီဆိုရင် နိုင်နေတဲ့ လှေက တက်ကို ထောင်တယ်။ ရှုံးတဲ့ လှေကလည်း ပန်းတိုင်

မရောက်သေးဘူး။ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် ကြိုးစားနိုင်သေးတယ်။ မကြိုးစားချင်တော့ဘူး ရှုံးမှာ ပါပဲကွာဆိုပြီးတော့ ခြေပစ်လကက်ပစ်နဲ့ တက်မခပ်ချင်တော့ဘူး။ အဲဒါဟာ အဲဒါဟာ တိုင်းပြည်ထူထောင်တဲ့ နေရာမှ အဲဒါက လွတ်လပ်တဲ့ လူမျိုးနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး မဟုတ်ဘူး ။ ဒါက ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးပဲ။ ဒီစိတ်ဓာတ်မျိုး ရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ကျုပ်တို့ ဗမာတွေ ကျွန်ုပ်တို့နေမှာ ပဲ။ အဲဒီ လေ့ပြိုင်ပွဲတုန်းက လေ့တစ်လေ့ဟာ တက်ထောင်မိတာနဲ့ ပွဲတစ်ပွဲမှာ ရှုံးသွားတယ်။

ဘောလုံးပွဲကန်တဲ့ အခါမှာ လည်း ကိုယ်ကစပြီး ဂိုးသွင်းရရင် အတော်ပဲ အားတက်လာတယ်။ နောက်တစ်ခါ တော်တော်လေး ဂိုးများလာတယ်ဆိုရင် လျော့လျော့ပေါ့ပေါ့ ကန်ချင်လာတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း နောက်ဆုံး အပြီးသတ်ကျတော့မှ ကပ်ပြီးဂိုးသွင်းလို့ ရှုံးတာတွေ၊ သရေဖြစ်တာတွေကို ဘောလုံးပွဲရာဇဝင်မှာ ပြန်စဉ်းစားကြည့်ရင် တွေ့မှာပဲ။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ သူတို့ လူတွေက ပထမ နာရီဝက်မှာ ၁၀ မိနစ်လောက် ကြာတော့ တော်တော်လေးကန်မိလို့ ဂိုးပြန်မသွင်းနိုင်သေးဘူးဆိုရင် လူကို ပြန်ချတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ အဲဒါ (sporting spirit) မရှိဘူး။ ဒါဘာလဲဆိုရင် ကျွန်တော်လည်း ဗမာတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ထက်မြက်တယ်ဆိုတာ တလွဲမှာ ဆံပင်ကောင်းနေတာပဲ။ တကယ့်နေရာမှာ အသုံးမကျဘူး။ ဗမာ ဗမာချင်း ချဖို့ လုပ်ချင်တယ်။ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်တဲ့ နေရာမှာ အသုံးမချချင်ဘူး။ ဗမာအချင်းချင်းချဖို့ လုပ်ချင်တယ်။ ဒါတွေလုပ်ချင်ရင် ဘယ်တော့မှ အကျိုးခံစားခွင့်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး ။ လွတ်လပ်ရေးလည်း ကျကျနနလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလို စိတ်ဓာတ်မျိုးကို လုံးဝဖျောက်ဖျက်ပစ်ဖို့ လိုတယ်။ ကျွန်တော်က ဘာလုပ်လုပ် နောက်ဆုံးတစ်နေ့ပြီးတဲ့ အထိ ရှုံးမယ်ထင်သည် ဖြစ်စေ၊ နိုင်မယ် ထင်သည် ဖြစ်စေ။ မလျော့တမ်းခွဲနဲ့ လုပ်သွားမယ်။

ချီးမွမ်းဖွယ်ရာ နမူနာ

အင်္ဂလိပ်တွေက ကျွန်တော်တို့ကို အုပ်ချုပ်နေလို့ ကျွန်တော်တို့က မုန်းပေမဲ့လို့ အင်္ဂလိပ်တွေမှာ ချီးမွမ်းပြီး နမူနာတွေယူစရာ အများကြီးရှိသည်။ ပြီးခဲ့တဲ့ စစ်ကြီးမှာ သူတို့ အကျဉ်း အကျပ် ဘယ်လောက်ရောက်ခဲ့သလဲ။ အဲဒီ အကျဉ်းအကျပ်ထဲက သူတို့ လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်း အံ့ကြိတ်ပြီး ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး ကြိုးစားခဲ့တယ်ဆိုတာ သူတို့ကိုကြည့်ပါ။ အခုလည်း သူတို့ တိုင်းပြည်မှာ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း နေရတာကို လူတွေက မညည်းဘူးလား ဆိုတော့ ပုထုဇင်သဘာဝ ညည်းတော့ညည်းတာပဲ။ ညည်းပင်ညည်းသော်လည်း စည်းနဲ့ ကမ်းနဲ့ ညည်းကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ စည်းကမ်းကို မရှိသလောက်ဖြစ်နေတယ်။ ဒီမှာ တော့ နိုင်ငံရေးလုပ်တဲ့ နေရာတွေမှာ ယခုနေအခါမှာ နယ်ချဲ့သမားသဘောကျမဲ့ အလုပ်မျိုးတွေ လုပ်နေတယ်။ အခု ကျွန်တော် တိတိလင်းလင်း ပြောထားပါမယ်။

အင်အားငယ်လျှင် ငယ်မည်ပင်

ဗမာပြည်မှာ လူထုညီညွတ်ရေး တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း ညီညွတ်ရေးတွေဟာ မပြိုကွဲဘဲ ဘယ်သူမှ ဖောက်ထွင်းလို့ မရလို့ ရှိရင်၊ နောက်ပြီးတော့ လက်ဝဲသမားခေါ်တဲ့ လူငယ် နိုင်ငံရေးသမားတွေ ညီညွတ်သထက် ညီညွတ်လာလို့ ရှိရင် အဲဒါ အင်အားကြီးသလောက် ခင်ဗျား

တို့ လွတ်လပ်ရေးဟာ ပိုကောင်းမယ်။ အင်အားငယ်ရင် ငယ်သလောက် ခင်ဗျားတို့ လွတ်လပ်ရေးဟာ အခွင့်အရေးနည်းလာမယ်။ နောက်တစ်ခါ အဲဒီလိုနေ ရာမှာ နိုင်ငံရေးသမားတွေတချို့ ခြေထိုးတာတွေ ကို ယောင်မှားလို့ အင်မတန် ဖရိုဖရဲဖြစ်ကြရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ လွတ်လပ် ရေးရမှာ မဟုတ်ဘူး ။ အိန္ဒိယပြည်မှာ လို အခြေအနေမျိုး ရောက်လာမ ယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ သတိထားဖို့ ကောင်းပါတယ်။

ဗုံးဗောလအော မနုမြေ

ဒီဟာတွေကို သတိထားပြီး တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ အနည်းငယ် ပြောပြချင်တယ်။ ဒီတိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူ ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်နေတဲ့ အခြေ အနေမှာ အင်မတန်ပဲဆိုနေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ ဒီကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီး တဲ့ နောက် ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် လို "မိအေးနှစ်ခါနာ" ရှိတဲ့ တိုင်းပြည်မျိုး မရှိသေးဘူး။ ဂျပန်ဝင်လာ တော့လည်း စစ်မြေပြင်ဖြစ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်ပြန်ဝင်လာတော့လည်း စစ်မြေပြင် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို မိအေးနှစ်ခါနာဖြစ်တဲ့ ဗမာပြည်ဟာ အင် မတန်ပဲ စီးပွားရေးမှာ ပျက်စီးတယ်။

သူတို့ ပြည်မှာ သွားကြည့်ပါ

အင်္ဂလိပ်ပြည်မှာ လည်း စီးပွားရေးပျက်စီးတော့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေ

က စီမံကိန်းတွေ ဘာတွေ လုပ်တယ်။ သိပ်ပြီးတော့ ကျကျနန မရှိဘူး။ သို့သော်လည်း ... ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်နဲ့ စာရင်တော့ စံနစ်က ပိုကောင်းတယ်။ ကြိုးကြိုးစားစားနဲ့ လေးငါးဆယ်နှစ်လောက်ကျရင် တကယ် ချောင်လည်လာအောင် ဝိုင်းဝန်းပြီး ကြိုးစားနေကြတယ်။ အဆင့်အတန်းမြင့်သထက်က မြင့်အောင် ကြိုးစားနေကြတယ်။

ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှာ ဆိုရင် စစ်ကြီးပြီးချင်း ငါးနှစ်စီမံကိန်းဆိုပြီး ခြိုးခြံဖို့ လုပ်နေကြတယ်။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှာ ရှေးကလို စားလိုက်သောက်လိုက် ချောင်ချောင်လည်လည် စားရသောက်ရ မရှိတော့ဘူး။ ပြန်ပြီး ချွေတာနေကြပြီ။ ဒါက နိုင်ငံခြားထွက်ကြည့်မှ သိတယ်။ စစ်ဖြစ်နေတုန်းက ကျွန်တော်ဂျပန်ပြန်ရောက်ဖူးတယ်။ ဂျပန်ပြည်ကလူတွေ ဗမာပြည်က လူတွေလောက် အဝတ်အထည်ကို ပေါပေါများများ မဝတ်ရဘူး။ မစားရဘူး။ နေတဲ့ နေရာမှာ တော့ သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ကတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး ။ ဗုံးပေါလအော စားသောက်နေထိုင် ကြတာပဲ။

အိန္ဒိယပြည်ကို သွားကြည့်ပါ။ ဟိုတယ်တွေကိုသွားရင် ၂၄ ယောက်ထက်ပိုပြီး ကျွေးချင်လို့ မကျွေးရဘူး။ ပေါင်မုန့်မရဘူး။ အာလူးတစ်ခုပဲ ရတယ်။ နောက်ပြီး ဟင်းတစ်မယ်ထက် ပိုမရဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ ဆန်းကဖီကို သွားလို့ ရှိရင် ဟင်းတစ်မယ်တင်မကဘူး။ နှစ်မယ်၊ သုံးမယ်၊ လေးမယ် အကန့်အသတ်မရှိ စားချင်တိုင်း စားနိုင်တယ်။ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ ဟိုမှာ ထမင်းမရဘူး။ ဆန်မရဘူး။ ပေါင်မုန့်ဆိုရင် အရင်ကထက် လျော့ပေးတယ်။ အဲဒီလို ခြိုးခြံပြီးတော့ ပြန်လည် ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ကျပ်တယ်ကျပ်တယ်နဲ့ ပြောနေကြတယ်။ လူတွေက ဗုံးပေါလအော သုံးစွဲနေကြတုန်းပဲ။

ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ ဆီမရှိလို့ မစားနိုင်ဘူးလို့ ပြောကြတယ်။ ဆီမရှိလို့ မစားနိုင်တာ မှန်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ပဲ ဒီဆီက ဘာအတွက်သုံးနေကြသလဲ။ ဗုံးပေါလအော သုံးသလား မသုံးဘူးလားဆိုတာ သွားကြည့်ရင် သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ တော့ ဘာမှ အရေးမကြီးလို့ ထင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဆီတွေ ဗုံးပေါလအော သုံးတဲ့ အတွက်ကြောင့် ကုလားပြည်က နှစ်စဉ်နှစ်စဉ် ဆီတွေ အမြောက်အမြား သွားနေရတယ်။ အဲဒါ ဈေးကြီးတဲ့ အထဲမှာ အကြောင်းတစ်ရပ်ပဲ။

ပြီးတော့ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်ကို ကြည့်ပါ။ ဗမာပြည်မှာ ကိုယ့်ဘာသာ စိုက်လို့ မရဘူးလား။ ကျွန်တော်ဆိုရင် ကျွန်တော့်အိမ်မှာ စိုက်ထားတယ်။ အိမ်ရာကွက်လပ်ရှိတဲ့ နေရာမှာ ရှိတဲ့ လူတွေက စိုက်ကြပါလား။ ဒီလိုတော့ မစိုက်ကြဘူး။ ဈေးမှာ ဝယ်စားတော့ အဲဒီ ငရုတ်ကြက်သွန်တွေ ဘယ်က လာသလဲ။ အိန္ဒိယပြည်က လာတယ်။ အိန္ဒိယပြည်ကလာတော့ အိန္ဒိယပြည်ကို ခင်ဗျားတို့ ပိုက်ဆံ ပေးနေရတယ်။ ဒီတိုင်းပြည်မှ မရနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းကို တခြားနိုင်ငံက ဝယ်ရတဲ့ အတွက် ဈေးတွေကြီးတယ် ဆိုတာဟာ အခုလို အကြောင်းမျိုးတွေကြောင့်ပဲ။

ကျပ်တယ်ကျပ်တယ် အပုံကြီးကျပ်တယ်

အဲဒီလိုပဲ ဆန်စားတဲ့ နေရာမှာ ဆရာဝန်တွေနဲ့ အာဟာရဓာတ်ကို နားလည်တဲ့ လူတွေက လိုက်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ စားရတဲ့ အာဟာရ ဓာတ်တွေဟာ တခြားနိုင်ငံတွေ ထက်ပိုများတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ဆန်က လုံလောက်တယ်။ ပိုနေတယ်။ နိုင်ငံခြားကို တင်ရောင်းရတယ်။ နိုင်ငံခြားတင်ရောင်းရပေမဲ့ စစ်မဖြစ်ခင်

င်ကလောက် ပိုပိုလျှံလျှံမရှိဘူး။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးတွေ စားတာက ရှေးကထက်လျော့မစားဘူး။ အရင်လိုပဲ ဗုံးပေါလအောစားတုန်းပဲ။ အဲဒီတော့ကာ အခုဖြစ်နေတာက စစ်မဖြစ်ခင်ကလောက်လည်း ဆန်မထွက်ဘူး။ ဆန်မထွက်တဲ့ အထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ က လျော့စားသလားဆိုရင် လျော့မစားဘဲ ဗုံးပေါလအော စားတုန်းပဲ။ အဲဒီအထဲမှာ ဆန်လုတဲ့ အတွက် ငွေပေါင်း တစ်ကုဋေကျော်ဖိုးလည်း ရှုံးသေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က ဝင်ကုန်ထွက်ကုန်မှာ ထွက်ကုန်က အရင်စစ်မဖြစ်ခင်က ဝင်ကုန်ထက် များ တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ဆန်ကုန်ကူးတဲ့ အတွက် အများ ဆုံးအမြတ်ရတယ်။ ဆန်ကိုသာလျှင် အများ ဆုံးအားထားရတယ်။ ဗမာတွေရဲ့ အသက်သခင်ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စမှာ စစ်ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးနေတဲ့ အတွက်က တစ်ကြောင်း၊ နွားတွေ လူလုသွားတာက တစ်ကြောင်း၊ သူခိုးဓားပြ သောင်းကျန်းမှုကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ လယ်ယာတွေကို ရှေးကလောက် မလုပ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီလို မလုပ်ရတဲ့ အထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ က ဗုံးပေါလအော စားကြတုန်းပဲ။ ဆန်လုတဲ့ လူကလည်း လုတုန်းပဲ။ အဲဒီလို ဖြစ်နေတာကို ခင်ဗျားတို့ က ကျပ်တယ်ကျပ်တယ်နဲ့ အာအံ့ဩစရာရှိသလဲ။ ကျပ်မှာ ပဲလို့ ပြောချင်တယ်။

အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့ပြီ

တိုင်းပြည်မှာ မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စတွေ၊ ဆူဆူပူပူ ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စတွေမှာ တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးရှိသလား၊ မရှိဘူးလား ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ပြန်စဉ်းစားကြည့်၊ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက တစ်ခါတလေ

အပြောမှားတာရှိချင်ရှိမယ်။ သို့သော်လည်း စေတနာက သန့်ရှင်းလျက် ရှိပါတယ်။ သို့သော်လည်း ပဲ အဖွဲ့အနေအားဖြင့် မဖောက်ပြန်ဘူး။ မှန်မှန်နဲ့ တိုင်းပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို အကောင်အထည်ပေါ်အောင် ရုပ်လုံးကိုဖော်ဖော်ပြ လာပြီ။ နောင်များ မကြာခင် ရုပ်လုံးတစ်ဆင့်တက်ပြီး ရုပ်လုံးပေါ်တာကို ခင်ဗျားတို့ မြင်ကြရမယ်။

ဒီလို ထူထောင်ရေး၊ လွတ်လပ်ရေးရအောင် လုပ်တဲ့ အခါမှာ ပထမတော့ အကောင်းဆုံး၊ အလွယ်ဆုံး၊ အအေးဆုံးဆိုတဲ့ နည်းကို ရှေးဦးစွာ ရှာပြီး လုပ်ရမှာ ပဲ။ အဲဒီလို လုပ်လို့ မရဘူးဆိုရင် ရှေးက ပြောလာခဲ့တာတွေ ရှိပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အေးအေးနဲ့ မရရင် ရနိုင်တဲ့ နည်းနဲ့ လုပ်ရမယ်။ တိုင်းပြုပြည်လွှတ်တော်ကို အချုပ်အခြာအာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လွှတ်တော် မဟုတ်ဘူး လို့ ကျွန်တော်ပြောတာ အေးအေးချမ်းချမ်း အင်္ဂလိပ်အစိုးရနဲ့ အကြည်အသာ အာဏာ လွှဲပြောင်းယူနိုင်အောင် ပထမရှေးဦးစွာ အဲဒီသဘောကို ထားခြင်းဖြစ်တယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ ပိုင်းခြား ကန့်သတ်ထားတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ အကြည်အသာမရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် တို့ က အတင်းအကျပ်လုပ်မယ်ဆိုတာ ပြောထားပြီးသားပဲ ထပ်ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး။

အနှစ် နှစ်ဆယ် မှန်းဆတယ်

ခင်ဗျားတို့ ကသာ အတင်းလုပ်တဲ့ အခါမှာ အဆင်သင့်ရှိရမှာ အဆင်သင့်ရှိရမှာ ပဲ။ ဆယ်ရေး တစ်ရေး၊ ကိုးရေးတစ်ရာ ဆိုသလို ကိစ္စမပြီးသေးသော် ကျွန်တော်တို့ စိတ်အားမလျှော့ရသေးဘူး။ အရင်တစ်ခါ ကျွန်တော်ပြောခဲ့သလို နိုင်ငံရေးဘက်ကနေပြီးတော့ကာ မဟုတ်တဲ့ နေရာ

မှာ ဆူတာ ပူတာကတော့ ပိုလာသလို ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်တဲ့ နေရာမှာ ဆူပူသောင်းကျန်းမှုတွေကို ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ လူတွေက အားလုံးကူညီဝိုင်းဝန်းဖို့ လိုတယ်။ ဘယ့်သူ့ကိုမှ အားပေးဖို့ မလိုဘူး။ သို့သော်လည်း ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး၊ တိုင်းပြည်လူထုရဲ့ ညီညွတ်ရေးလုပ်တဲ့ နေရာမှာ ယခုထက် ပိုပြီး ဆတက်ထမ်းပိုးတိုးပြီး အလုပ်လုပ်ကြဖို့ လိုတယ်။ အလုပ်လုပ်တဲ့ နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက လုပ်တဲ့ နေရာမှာ လိုသေးတယ်။ ကျွန်တော် မကျေနပ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး အလုပ်လုပ်ကြဖို့ လိုတယ်။ ဒီလိုလုပ်မှသာလျှင် လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ရည်မှန်း ထားတဲ့ အချိန်ပိုင်းအတွင်းမှာ ရမယ်။ ရပြီးတဲ့ နောက် ရှေ့ကိုနင်းကန်ပြီး ဆက်လက်ပြီး အလုပ်လုပ် နိုင်မှ အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက် ကြာတဲ့ အတွင်းမှာ တန်ကာကျမယ်။

ကုဋေ ကုဋာ ကုန်သွယ်ရာ

ထပ်ပြီး ကျွန်တော်ရှင်းပြချင်သေးတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ပညာရေးကိုကြည့်မယ်ဆိုရင် ပညာရေးမှာ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ဟာ အရင်စစ်မဖြစ်ခင်ကထက် အောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ်နေတယ်။ အင်မတန် အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်နေတော့ အခမဲ့မူလတန်းပညာ မသင်မနေရ ဥပဒေလုပ်ပေးပါလို့ ပြောတယ်။ ဥပဒေလုပ်ပေမဲ့ ဘယ်လောက်ကြိုးစားမှ ဘယ်လောက်ကြာမှ အဲဒီလို အခမဲ့ မူလတန်း မသင်မနေရပညာဆိုတာ ဗမာတစ်ပြည်လုံး ရွာတိုင်းမြို့တိုင်းမှာ ဖြစ်မလဲ ဆိုရင် အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက် ကြာမှ ဖြစ်မယ်။ အခုရှိတဲ့ ဆရာတွေက အင်မတန်နည်းတ

ယ်။ ဒီဆရာတွေကို သင်ရမဲ့ ကောလိပ်ကျောင်းသားတွေ၊ နော်မံကျောင်းတွေ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်လုံးမှာ ဒီကျောင်းတွေ၊ အဆောက်အဦတွေ ရှိရမယ်။ ဒီကျောင်းတွေမှာ သုံးရမဲ့ ကိရိယာတန်ဆာပလာ ပစ္စည်းတွေ၊ ခဲတံ၊ စာအုပ်၊ ကျောက်သင်ပုန်း စုံစုံလင်လင် ရှိရမယ်။ အဲဒီအတွက် အဲဒါတွေအတွက် ဘယ်လောက်ကုန်မလဲဆိုရင် ကုဋေပေါင်း အများကြီးချီပြီး ကုန်မယ်။ အဲဒါ အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက် ကျုံးလုပ်ပါမှ ဗမာပြည်တစ်ပြည်လုံး အခမဲ့မူလတန်းပညာ မသင်မနေရဆိုတာ ရွာတိုင်းမြို့တိုင်းမှာ ဖြစ်နိုင်မယ်။

ကုန်း၊ ရေ၊ လေတပ် လွန်ရှိအပ်

နောက်ပြီး ကာကွယ်ရေးဘက်မှာ ကြည့်ပါဦး။ အခု ကျွန်တော်တို့ ရှိတဲ့ စစ်တပ် ဗမာပြည်မှာ ဆူတာပူတာကို နှိမ်ဖို့ လောက်တော့ လုံလောက်တယ်။ အဲဒီ ဆူတာပူတာကို စစ်တပ်ရော ပုလိပ်ရော နှစ်ဆပို့ထားတယ်။ အဲဒီလို နှစ်ဆပို့ထားရတဲ့ အတွက် နှစ်ဆ ပိုပေးရတဲ့ စားရိတ်ကုန်တယ်။ အဲဒါ ဘယ်သူ့ဆီကငွေနဲ့ ပေးရလဲဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ပေးတဲ့ အခွန်ငွေထဲက ပေးရတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဈေးတွေကြီးနေတယ်။ သို့သော်လည်း ပဲ တိုင်းပြည်ကာကွယ်ဖို့ ဘက်မှာ ကျွန်တော်တို့ စစ်တပ်တွေနဲ့ မလုံလောက်သေးဘူး။ သံချပ်ကာကားတပ်ဆိုတာ မရှိသေးဘူး။ ဒီတပ်မျိုးဟာ အခုလိုဖြစ်တဲ့ စစ်ကြီးမျိုးမှာ ဆိုရင် တော်တော်တန်တန်ကြီးမားတဲ့ ရန်သူက လက်နက်ကောင်းကောင်း နဲ့ တိုက်လိုက်တယ်ဆိုရင် နာရီပိုင်းအတွင်းမှာ ရင်ဆိုင်တိုက်လိုက်ရင် ပြုတ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ ရှိတာက ရေတပ်ဆိုတာ ဗန်းပြရေတပ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ တကယ့်တကယ် ဘာ

မှ တိုင်းပြည်ကို မကာကွယ်နိုင်သေးဘူး။

လေတပ်ဆိုတာ အခုမှ စတုန်းရှိသေးတယ်။ လေတပ်ဆိုလို့ ရှိရင် ဒီ တိုင်းပြည်မျိုးမှာ ရှိတဲ့ လေတပ်မျိုးမှာ အဖျင်းဆုံးလေယာဉ်ပျံငါးရာ ရှိရမယ်။ (First Lino Plane) ရှိရမယ်။ အနည်းဆုံး စစ်ဖြစ်ဖြစ်ချင်း လေယာဉ်ပျံ ငါးရာလောက်ရှိမှ ဖြစ်မယ်။ ဒါတောင်မှ လုံလောက်တယ်လို့ မပြောနိုင်ဘူး။ လေယာဉ်ပျံတစ်စင်းကို ဘယ်လောက်ကျသလဲဆိုရင် တော်တော်ကိုပဲ ကျတယ်။ ငါးသိန်းတစ်သန်းလောက် ကျတယ်။ လေယာဉ်ပျံ အစင်းငါးရာဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ပဲ တွက်ကြည့်ပေတော့။ တစ်သန်းနဲ့ တွက်ကြည့် ကုဋေငါးဆယ် ကုန်မယ်။ ကုဋေငါးဆယ် ကုန်ပြီးတဲ့ နေ့ အဲဒီ လေယာဉ်ပျံရဲ့ နောက်မှာ က တစ်စင်းကို သုံးလေးစင်း အရံထားရမယ်။ နောက်မှ က လေယာဉ်ပျံ အဖျင်းဆုံး ငါးရာလောက်ရှိမှ ဖြစ်မယ်။ အဲဒါက ကုဋေငါးဆယ်အားလုံးပေါင်း ကုဋေတစ်ရာ သွားရော။ ပျက်တဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေကို ပြင်ဖို့ အလုပ်ရုံတွေ၊ စက်ရုံတွေ၊ စက်ဆရာတွေရှိရမယ်။ ကိရိယာတွေ ရှိရမယ်။ အဲဒါတွေအားလုံး တွက်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကုဋေပေါင်း အများကြီးချီပြီး ကုန်မယ်။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က တစ်နှစ်တစ်နှစ်ကို ရတဲ့ ဝင်ငွေက စစ်မဖြစ်ခင်က ကုဋေနှစ်ဆယ် အထိပဲရတယ်။ အခုစစ်ပြီးတဲ့ အခါမှာ နှစ်ဆယ့်နှစ်ကုဋေပဲရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ဖြစ်ညစ်ညစ် ရအောင်လုပ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အမျိုးမျိုးစီမံကိန်းတွေနဲ့ လုပ်မယ်ဆိုလို့ ရှိရင် ကုဋေသုံးဆယ် ဟာ လွန်ရော့ကျံရောပဲ။ ကျွန်တော်တို့ စီမံကိန်းတွေ လုပ်တဲ့ အခါမှာ အမြတ်အစွန်းက ချက်ချင်း ရချင်မှ ရမယ်။ အဲဒီလို တိုင်းပြည်မှာ ဝင်ငွေက နည်းနေပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ သုံးရမဲ့ငွေဟာ လေတပ်မှာ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကုဋေအဖျင်းဆုံး တစ်ရာ့ငါးဆယ် နှစ်ရာလောက် ကျမယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ စစ်တိုက်တဲ့ အချိန်အခါ

မှာ လူတစ်သန်းလောက် စစ်တပ်အင်အားရှိမှ ကောင်းမယ်။ အခုရှိနေတဲ့ စစ်တပ်ဟာ နှစ်သောင်းလောက်ပဲ ရှိတယ်။ နှစ်သောင်းလောက်ဆိုတာ (Army) ကို ပြောတာ၊ (Navy) ရေတပ် မပါဘူး။ (Airforce) လေတပ် မပါဘူး။ အဲဒီ နှစ်သောင်း လောက်ရှိတဲ့ စစ်တပ်တောင်မှ ငွေရှစ်ကုဋေလောက်ကုန်ရင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေးအတွက် အဖျင်းဆုံးစစ်သား တစ်သန်းလောက် စစ်ဖြစ်စမှာ လိုတော့ ဘယ်လောက် ကုန်မလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ပဲ တွက်ကြည့်ကြ။

ညီညွတ်မှုအရေး ထိန်းသိမ်းပေး

အဲဒီတော့ ဒီငွေ ကျွန်တော်တို့ အမြန်ဆုံးရအောင် လုပ်ရမယ်။ နောက်တစ်ခါ စစ်ကြီးမဖြစ်ခင် အမြန်ဆုံးရအောင် လုပ်ရမယ်။ အဲဒီ အတောအတွင်း ဟိုနားက မထိတထိစတာ၊ ဒီနားက မထိတထိစတာ ကျွန်တော်တို့ က ပြန်ပြီးချရလိမ့်ဦးမယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ အားသွန်အားစိုက် အလုပ် လုပ်ရမယ်။ လွတ်လပ်ရေးရသည့်တိုင်အောင် ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် မခံစားရဘူးမှတ်ပါ။ ကွန်မြူနစ်အစိုးရတက်တက်၊ ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရတက်တက်၊ ဘာအစိုးရတက်တက် ခင်ဗျားတို့ မလုပ်လို့ ရှိမဖြစ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်ရဲရဲကြီး ပြောချင်တယ်။

ခင်ဗျားတို့ ဟာ လွတ်လပ်ရေးကိုလိုချင်ရင် ရနိုင်တဲ့ စည်းကမ်းရှိကြပါ။ လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်ရင် လွတ်လပ်ရေးကိုရနိုင်တဲ့ ညီညွတ်မှုကို ထိန်းသိမ်းထားပါ။ လွတ်လပ်ရေးကိုလိုချင်ရင် ရနိုင်လောက်တဲ့ ထူထောင်မှုကို လုပ်ကြပါ။ အဲဒီလို လုပ်ပြီးတဲ့ နောက်လည်း ပဲ ရှေ့ကိုလွတ်လပ်ရေး အရသာကို ခံစားချင်တယ်။ စံစားချင်တယ် ဆိုရင် အလုပ်လုပ်

ဖို့ စည်းကမ်းရှိကြဖို့ ခင်ဗျားတို့ အခုတည်းက ခင်ဗျားတို့ အကျင့်ဆိုးတွေ
အကျင့်ဟောင်းတွေကို ပြင်ကြဖို့ တော်ပြီ။ ဖျောက်သင့်ပြီလို့ ဆိုတာ ကျွန်
တော် ဒီနေ့ ပြောခဲ့ချင်ပါတယ်။
